

Thế chiến quốc - Trung Đông - 3

[Thế chiến quốc - Trung Đông \(3\)](#)

[Thủ tướng Israel loan báo khởi động giai đoạn hai của cuộc chiến ở Gaza](#)

[Tang tóc ở Israel và Gaza trong khi số người chết gia tăng](#)

[Cửa khẩu Rafah là gì, vì sao là cứu cánh của Gaza?](#)

[Liên Hiệp Quốc báo động tình trạng nhân đạo thê thảm ở dải Gaza](#)

[Chiến tranh Israel-Hamas: Gaza, "xà lim nhỏ nhất thế giới" đối với người Palestine](#)

[Nhiệm vụ khó khăn nhất của Israel](#)

[Hai dân tộc không có hòa bình](#)

[Lịch sử cuộc xung đột giữa Israel và Palestine tại Dải Gaza](#)

[Bài học thực sự từ Chiến tranh Yom Kippur](#)

[Ý nghĩa đích thực của khẩu hiệu "Từ sông ra biển, Palestine sẽ được tự do"](#)

[Israel muốn chấm dứt trách nhiệm với Gaza sau chiến tranh với Hamas](#)

[Chuyên gia cảnh báo Israel không có kế hoạch cho Gaza sau khi chiến tranh kết thúc](#)

[Chiến tranh Israel-Hamas : Sự nghiệp chính trị của thủ tướng Netanyahu coi như chấm dứt](#)

[Xung đột Israel-Hamas : Bán đảo Sinai – khu vực then chốt đối với Ai Cập](#)

[TT Biden: Vụ tấn công của Hamas nhằm phá hoại việc bình thường hóa quan hệ](#)

[Saudi-Israel](#)

[Mỹ sẽ đi đến mức nào để bảo vệ Israel?](#)

[Chiến tranh Trung Đông: Hiện trạng, ý nghĩa địa chính trị và ảnh hưởng quốc tế](#)

[Nga hy vọng gì từ xung đột Israel - Hamas ?](#)

[Quân đội Israel tấn công Gaza, các nước Ả Rập lên án](#)

[Tại sao châu Á không ủng hộ Israel trong cuộc chiến chống Hamas ?](#)

[Hàng trăm ngàn người tụ tập khắp các thành phố ủng hộ người Palestine](#)

[Thủ tướng Israel loan báo khởi động giai đoạn hai của cuộc chiến ở Gaza](#)

29/10/2023

Reuters

Capture à partir de :[voatiengviet](https://voatiengviet.com)

Thủ tướng Israel Benjamin Netanyahu phát biểu trong cuộc họp báo với Bộ trưởng Quốc phòng Yoav Gallant và Bộ trưởng Nội các Benny Gantz tại căn cứ quân sự Kirya ở Tel Aviv, Israel, ngày 28 tháng 10 năm 2023.

Thủ tướng Benjamin Netanyahu ngày thứ Bảy nói các lực lượng Israel đã khởi động giai đoạn thứ hai của cuộc chiến ở Gaza khi họ tiến hành các hoạt động trên bộ chống lại nhóm chủ chiến Hamas, tuyên bố sẽ “tiêu diệt kẻ thù trên mặt đất và trong lòng đất.”

Người dân bị bao vây ở Gaza hầu như không có bất cứ sự liên lạc nào với thế giới bên ngoài vào ngày thứ Bảy khi các máy bay phản lực của Israel ném thêm bom và cho thấy một cuộc tiến công trên bộ chống lại Hamas, thế lực điều hành dải đất này của người Palestine, đang bắt đầu.

Phát biểu tại một cuộc họp báo ở Tel Aviv, ông Netanyahu cảnh báo người dân Israel rằng chiến dịch quân sự sẽ "kéo dài và khó khăn" nhưng không gọi các cuộc xâm nhập trên bộ hiện thời của Israel là một cuộc xâm lược toàn diện.

Ông nhắc lại lời kêu gọi của Israel đối với thường dân Palestine hãy di tản khỏi phía bắc Dải Gaza, nơi Israel đang tập trung tấn công, và tuyên bố sẽ dốc toàn lực để giải cứu hơn 200 con tin đang bị Hamas cầm giữ.

“Đây là giai đoạn thứ hai của cuộc chiến với mục tiêu rất rõ ràng - tiêu diệt năng lực quản lý và quân sự của Hamas và đưa các con tin trở về nhà,” ông Netanyahu nói với các phóng viên.

“Chúng tôi chỉ mới ở bước đầu,” ông nói. “Chúng tôi sẽ tiêu diệt kẻ thù trên mặt đất và trong lòng đất.”

Israel đã thắt chặt phong tỏa và oanh kích Gaza suốt ba tuần sau khi vụ tấn công ngày 7 tháng 10 của nhóm Hồi giáo bảo thủ giết chết 1.400 người Israel trong ngày chết chóc nhất trong lịch sử 75 năm của quốc gia này.

Các nước phương Tây nhìn chung ủng hộ điều mà họ nói là quyền tự vệ của Israel nhưng lo ngại của quốc tế đang gia tăng về số người

thiệt mạng trong những vụ oanh kích và ngày càng có nhiều lời kêu gọi tạm dừng để cho phép viện trợ đến được với thường dân ở Gaza.

Nhà chức trách y tế ở Dải Gaza với 2,3 triệu dân cho biết 7.650 người Palestine đã thiệt mạng trong chiến dịch tiêu diệt những phần tử Hamas của Israel.

Tổng thống Palestine Mahmoud Abbas, người có lãnh đạo Thẩm quyền Palestine quản lý một số nơi của Bờ Tây bị chiếm đóng trong khi Hamas cai trị Gaza, nói: “Người dân của chúng tôi ở Dải Gaza đang đối mặt với một cuộc chiến diệt chủng và thảm sát do lực lượng chiếm đóng Israel gây ra trước mắt cả thế giới.”

Với nhiều tòa nhà biến thành đồng đồ nát và nơi trú ẩn khó tìm thấy, người dân Gaza đang thiếu lương thực, nước, nhiên liệu và thuốc men. Tình cảnh của họ trở nên tồi tệ hơn kể từ tối ngày thứ Sáu khi dịch vụ điện thoại và internet bị cắt - sau đó là oanh kích dữ dội suốt đêm.

Người phát ngôn quân sự của Israel từ chối cho biết liệu Israel có đứng sau việc cắt đứt liên lạc viễn thông ở Gaza hay không nhưng nói họ sẽ làm những gì cần thiết để bảo vệ lực lượng của mình.

[Tang tóc ở Israel và Gaza trong khi số người chết gia tăng](#)

Capture à partir de :[voatiengviet](https://voatiengviet.com)

1. Một người phụ nữ đặt một bông hoa khi viếng Danielle, 25 tuổi và Noam, 26 tuổi, những người Israel thiệt mạng trong vụ tấn công chết người do các tay súng Hamas từ Gaza thực hiện khi họ tham dự một lễ hội âm nhạc. Họ được chôn cất cạnh nhau trong lễ tang của họ ở Kiryat Tivon, Israel, ngày 12 tháng 10 năm 2023.

2. Những người đến dự đám tang của những người Palestine thuộc gia đình Shamalkh, những người mà giới chức y tế cho biết đã thiệt mạng trong các cuộc không kích của Israel, tại Thành phố Gaza, ngày 9 tháng 10 năm 2023.

3. Bạn bè và người thân đến viếng Dor Reder, bị giết sau vụ xâm nhập chết người của các tay súng Hamas từ Dải Gaza, tại đám tang của ông ở Beit Kama, miền nam Israel, ngày 16 tháng 10 năm 2023.

4. Con gái của Zakaria Abu Maamar, một thành viên của văn phòng chính trị của Hamas, được vỗ về khi em khóc trong đám tang của cha mình, sau khi ông này bị hạ sát trong một cuộc không kích, ở Khan Younis, phía nam Dải Gaza, ngày 10 tháng 10 năm 2023.

Cửa khẩu Rafah là gì, vì sao là cứu cánh của Gaza?

21 tháng 10 2023

Capture à partir de :[BBC](#)

Nguồn hình ảnh, Reuters

Một số xe tải hạn chế chờ hàng viện trợ vào Gaza hôm 21/10

Cửa khẩu giữa Ai Cập và phía nam Dải Gaza được mở cửa hôm thứ Bảy, cho phép xe tải chở hàng viện trợ vào Gaza lần đầu tiên kể từ khi cuộc chiến giữa Israel và Hamas bùng nổ.

Israel tới giờ đã cho phép 20 xe tải từ Ai Cập vào Gaza, chở lương thực, nước và thuốc men, nhưng không có xe chở nhiên liệu nào.

Hiện không rõ biên giới sẽ mở cửa trong bao lâu.

Những ngày qua, người Palestine đã tập trung ở cửa khẩu này hy vọng có cơ hội rời Gaza trước khi Israel mở cuộc tổng tấn công đường bộ.

Cửa khẩu Rafah là gì?

Đó là điểm ra khỏi Gaza xa nhất về phía Nam và có biên giới với bán đảo Sinai của Ai Cập.

Ngoài Rafah, chỉ có hai cửa khẩu biên giới nữa ở Dải Gaza – Erez, cửa khẩu cho người qua lại thông với Israel ở bắc Gaza, và Kerem Shalom, cửa khẩu chỉ dành cho hàng hóa thương mại với Israel ở nam Gaza. Cả hai cửa khẩu này đều đóng.

Vì sao Rafah lại quan trọng lúc này?

Các tay súng từ nhóm phiến quân Hamas, những người quản lý Gaza, tấn công cửa khẩu Erez hôm 7/10 trong một cuộc tấn công chưa từng thấy lên nam Israel, giết hại hơn 1300 người.

Vài ngày sau đó, Israel tuyên bố đóng cửa hai cửa khẩu Erez và Kerem Shalom vô thời hạn, khiến Rafah trở thành cửa khẩu duy nhất cho người dân ra vào Dải Gaza.

Giờ đây, Rafah còn là cửa khẩu đường biên duy nhất cho viện trợ nhân đạo.

Tuần trước, bộ ngoại giao Ai Cập cho biết họ đã điều hành các chuyến bay viện trợ quốc tế tới sân bay El-Arish ở bắc bán đảo Sinai, và hàng chục xe tải chở nhiên liệu và hàng viện trợ nhân đạo đã đỗ ở cửa khẩu Rafah phía Ai Cập sẵn sàng chờ vào Gaza.

Điều gì đang xảy ra tại Rafah?

Hamas và Ai Cập kiểm soát ai được qua lại cửa khẩu, nhưng các hoạt động bị gián đoạn kể từ khi Israel mở làn sóng không kích vào Gaza để trả đũa vụ tấn công của Hamas.

Truyền thông Ai Cập đưa tin cửa khẩu Rafah đóng sau ba cuộc không kích của Israel ngày 9 và 10/10, gây thương vong bên phía Ai Cập và Palestine của biên giới.

Hôm 12/10, chính phủ Ai Cập yêu cầu Israel ngưng các cuộc không kích gần cửa khẩu Rafah để cửa khẩu này có thể làm “đường cứu cánh hỗ trợ” cho người dân ở Gaza, và nói rõ rằng họ sẽ không mở

cửa khẩu cho tới khi có đảm bảo về an toàn cho nhân viên người Ai Cập.

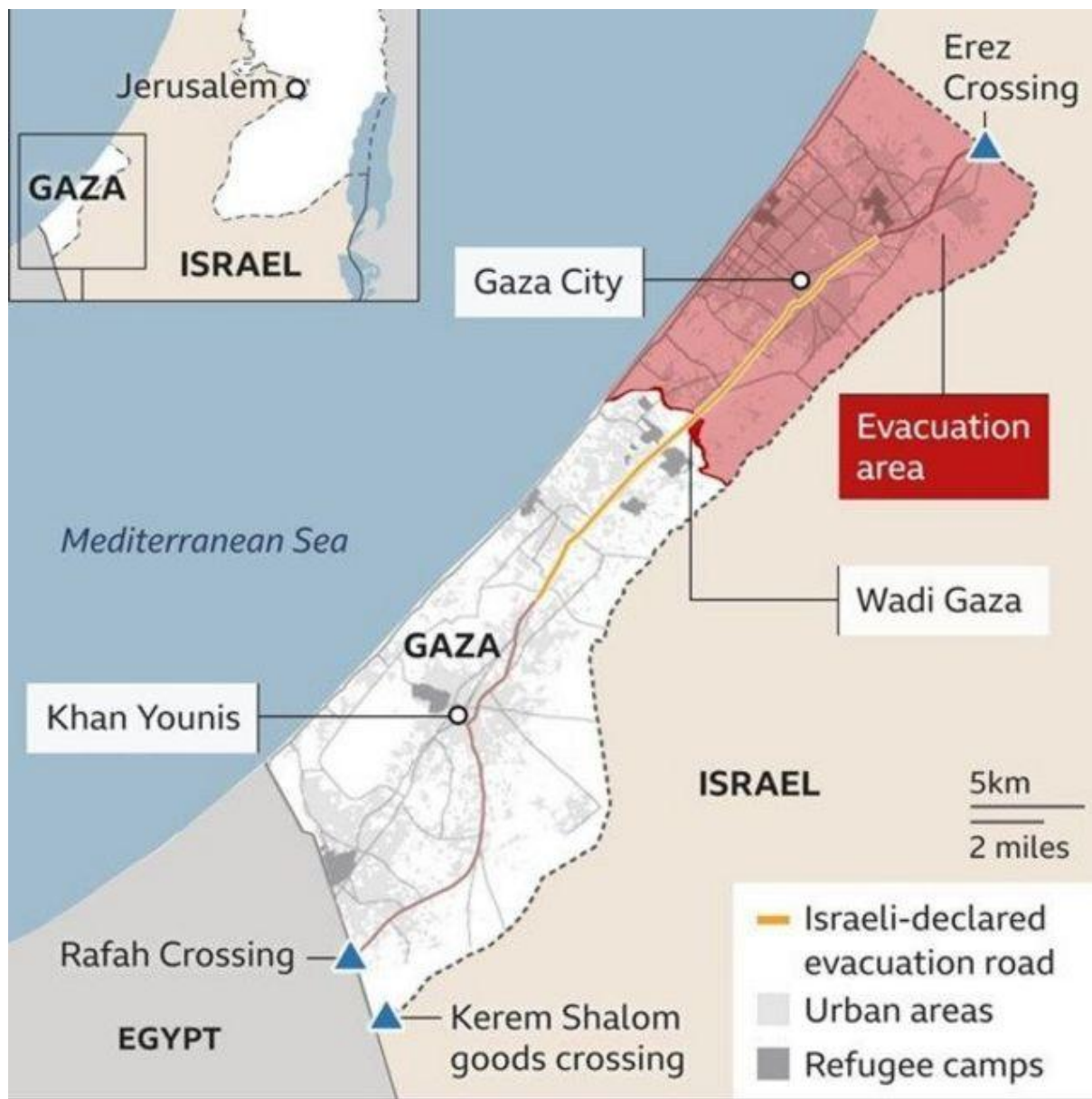
Các nước phương Tây cũng tham gia điều đình để tìm cách đảm bảo đường ra an toàn cho những người có hộ chiếu nước ngoài còn ở Gaza và viện trợ nhân đạo.

Ngoại trưởng Anh James Cleverly và người đồng nhiệm Mỹ, Antony Blinken, đều nói họ đang làm việc với phía Israel, Ai Cập và “các tiếng nói chính trị dẫn đầu trong khu vực” để mở cửa lại cửa khẩu đường biên này.

Tuần trước, một người phát ngôn Bộ Ngoại giao Mỹ cho biết các công dân Hoa Kỳ được thông báo họ nên di chuyển tới gần Rafah vì “có thể sẽ được thông báo rất sát nếu cửa khẩu mở và có thể sẽ chỉ mở trong một thời gian hạn chế”.

Hôm thứ Hai, đám đông tập trung ở Rafah sau khi có tin cửa khẩu sẽ mở tạm thời trong một khoảng thời gian ngừng bắn ngắn, nhưng cả hai phía Israel và Hamas đều nhanh chóng phủ nhận tin này.

Cửa khẩu mở hôm thứ Bảy lần đầu tiên kể từ khi cuộc chiến Israel-Hamas nổ ra, cho phép 20 xe tải chở hàng viện trợ từ Ai Cập vào Gaza.

Source: UN Ocha, 2023, Israeli Defence Force

BBC

Bản đồ các cửa khẩu biên giới giữa Gaza với Ai Cập và Israel

Vì sao các cửa khẩu bị đóng cửa?

Israel và Ai Cập hạn chế di chuyển của hàng hóa và người dân ra vào Gaza kể từ khi Hamas nắm quyền kiểm soát lãnh thổ năm 2007. Hai nước này nói việc kiểm soát chặt đường biên là cần thiết vì lý do an ninh.

Để đáp trả cuộc tấn công làm chết nhiều người của Hamas, bộ trưởng quốc phòng Israel ra lệnh “phong tỏa hoàn toàn” Gaza hôm 9/10. Ông nói: “Sẽ không có điện, không có lương thực, không có nhiên liệu, tất cả đều đóng”.

Và mặc dù Ai Cập dường như sẵn sàng ở mở cửa cửa khẩu Rafah cho phép người có hộ chiếu nước ngoài ra và hàng viện trợ vào Gaza, họ lo ngại sẽ có một làn sóng người nhập cư Palestine chạy sang Ai Cập.

Tổng thống Ai Cập cảnh báo hôm 12/10 rằng một làn sóng di cư từ Gaza sẽ làm tăng nguy cơ “làm loãng” sự nghiệp đấu tranh của người Palestine và kêu gọi người Palestine hãy “tiếp tục kiên định trên mảnh đất của họ”.

Họ cũng lo ngại về khả năng phiến quân Hồi giáo sẽ vào lãnh thổ Ai Cập, trong bối cảnh nước này phải đối mặt với các cuộc nổi dậy của jihadist ở Sinai trong gần một thập kỷ.

Cửa khẩu Rafah thường được dùng ra sao?

Người Palestine không dễ dàng rời Gaza qua cửa khẩu Rafah. Những ai muốn dùng cửa khẩu phải đăng ký với chính quyền địa phương Palestine từ hai đến bốn tuần trước và có thể bị chính quyền Palestine hoặc Ai Cập từ chối sát ngày mà không rõ lý do.

Theo LHQ, tháng 8/2023, chính quyền Ai Cập cho phép 19.608 lượt người ra khỏi Gaza và từ chối 314 người.

[Liên Hiệp Quốc báo động tình trạng nhân đạo thê thảm ở dải Gaza](#)

Đăng ngày: 22/10/2023 - 12:54

Capture à partir de : [RFI](#)

Truyền thông Nhà nước Ai Cập cho biết đợt viện trợ thứ hai, gồm 17 xe hàng, hôm nay, 22/10/2023, đã đi qua chốt biên giới Rafah vào dải Gaza. Nhưng một ngày trước đó, năm cơ quan, tổ chức của Liên Hiệp Quốc cùng báo động tình hình nhân đạo ở dải Gaza đang rất « thê thảm » và « đầy tuyệt vọng ». Các bệnh viện tràn ngập người bị thương và ngày càng nhiều trẻ em chết vì không được bảo vệ, thiếu thực phẩm, nước uống và không được chăm sóc y tế.

Đoàn xe tải chờ hàng cứu trợ nhân đạo nối đuôi dài chờ băng qua cửa khẩu Rafah để đến dải Gaza, ngày 16/10/2023. REUTERS - STRINGER

Thông cáo của Tổ chức Y tế Thế giới, Chương trình Lương thực Thế giới, Quỹ Nhi đồng Liên Hiệp Quốc, Chương trình Phát triển của Liên Hiệp Quốc và Quỹ Dân số Liên Hiệp Quốc kêu gọi quốc tế hành động nhiều hơn nữa để cứu trợ người dân ở dải Gaza. Theo AFP, các tổ chức này cảnh báo chỉ còn rất ít thời gian trước khi tỉ lệ tử vong tăng vọt vì khả năng chăm sóc y tế thiếu thốn.

Về cứu trợ nhân đạo, hôm qua là lần đầu tiên từ 2 tuần nay Ai Cập mở chốt biên giới Rafah cho đoàn xe cứu trợ vào dải Gaza. Từ Jordanie, trả lời nhà báo Julien Chavanne của đài RFI ban Pháp ngữ, bà Juliette Touma, giám đốc truyền thông của cơ quan Liên Hiệp Quốc về người tị nạn Palestine (UNRWA), cho biết là chuyến hàng cứu trợ đầu tiên này là một tin vui nhưng rất xa mới đủ đáp ứng nhu cầu cấp thiết của người dân.

Chỉ có 20 xe tải hạng nặng sau tuần phong tỏa hoàn toàn, trong khi bình thường có khoảng 500 xe mỗi ngày. Bà Juliette Touma nói tiếp : « *Đây mới chỉ là một điểm khởi đầu. Dĩ nhiên thế vẫn còn hơn là không có gì. Nhưng mà thế vẫn là chưa đủ, còn thiếu rất, rất nhiều. Chúng tôi cần thêm rất nhiều hàng cứu trợ. Vâng, đúng là vậy, đợt hàng này có ích, nhưng mới chỉ như một giọt nước trong cả đại dương* ».

Theo Chương trình Lương thực Thế giới, 60 tấn thực phẩm đã được đưa qua ngã Rafah đến dải Gaza, từ cá ngừ đóng hộp, bột, mì ống, đến đậu hạt, cà chua cô đặc ... Tuy nhiên, số hàng này chỉ đủ dùng trong một thời gian ngắn cho 2,4 triệu người dân dải Gaza, bị phong tỏa với thế giới bên ngoài suốt 15 ngày qua.

Sau chuyến hàng cứu trợ đầu tiên sáng hôm qua, chốt biên giới Rafah lại bị đóng và chưa biết đến khi nào mới được mở trở lại. Đây là điều khiến giám đốc truyền thông của cơ quan Liên Hiệp Quốc về người tị nạn Palestine lo ngại.

Bà Juliette Touma cho biết tiếp : *« Chúng tôi chưa nghe thấy họ nói gì về chiều hướng này (mở cửa trở lại chốt biên giới Rafah). Với các luật sư giỏi nhất của chúng tôi, chúng tôi sẽ tiếp tục gây áp lực ở cấp cao. Cánh cửa mở ra hy vọng mà chúng tôi đã có sáng thứ Bảy hôm qua, chúng tôi sẽ đấu tranh để nó tiếp tục mở ra, để chốt biên giới Rafah mở cửa trở lại và hàng cứu trợ nhân đạo cuối cùng cũng liên tục đến được dải Gaza ».*

Theo AFP, tổng thống Mỹ Joe Biden hôm qua kêu gọi các bên liên quan đến xung đột Israel - Palestine tiếp tục để hàng cứu trợ được đưa vào dải Gaza. Ông Biden nhấn mạnh Mỹ cam kết làm mọi chuyện để hàng cứu trợ được trao cho dân thường chứ không rơi vào tay lực lượng Hamas.

Cũng trong ngày thứ Bảy 21/10, Hội nghị Ai Cập « vì Hòa bình » với sự tham dự của khoảng 30 nước và 3 định chế quốc tế đã khép lại mà không thông qua được tuyên bố chung kêu gọi ngừng bắn và giải quyết dứt khoát 75 năm xung đột Israel - Palestine.

[Chiến tranh Israel-Hamas: Gaza, “xà lim nhỏ nhất thế giới” đối với người Palestine](#)

Đăng ngày: 30/10/2023 - 14:03

Capture à partir de : [RFI](#)

Từ ngày 07/10/2023 đến nay, dải Gaza đã trở thành bãi chiến trường, với các trận mưa bom và đạn pháo dồn dập đến từ Israel và những cuộc giao tranh trên bộ giữa quân đội Israel và lực lượng Hồi Giáo Hamas bắt đầu diễn ra. Nạn nhân chính của cuộc chiến là hơn 2 triệu người Palestine sinh sống ở Gaza, với con số tử vong khủng khiếp.

Một gia đình người Palestine tại Rafah, trong dải Gaza, trở lại nhà sau một trận oanh kích của Israel, ngày 30/10/2023. AP - Hatem Ali

Trả lời RFI, Rami, một người cha trẻ tuổi có ba đứa con nhỏ hiện cư ngụ tại Gaza, đã không che giấu nỗi tuyệt vọng khi phải sống tại một nơi mà theo anh là một “xà lim nhỏ nhất thế giới”.

Từ Jerusalem, thông tin viên RFI Sami Boukhelifa đã ghi lại nội dung cuộc nói chuyện qua điện thoại với Rami.

Rami đã bắt máy điện thoại, với Dhahab, đứa con út, vẫn nằm trong vòng tay. Đường dây rất xấu, phải mất thời gian trước khi kết nối được, và Rami đã lên tiếng chia sẻ nỗi tuyệt vọng của mình.

Anh nói: “Các vụ dội bom thật khủng khiếp, tạo ra một tiếng nổ kinh hoàng... Thật là khủng khiếp. Tôi không còn ăn uống gì nữa vì ăn để làm gì khi ai ở đây cũng phải chờ chết. Rất có thể là ngày mai hay ngày kia, dẫu sao thì điều đó chắc chắn sẽ xảy ra.”

Ngoài bé Dhahab, một tuổi rưỡi, Rami còn là cha của Adam 10 tuổi và Line 6 tuổi. Cách nay một tuần, trong lần phỏng vấn đầu tiên, anh còn nói là đang đấu tranh vì sự sống còn của người thân, thế nhưng giờ đây, anh hoàn toàn buông xuôi, cho rằng “Chẳng có ai muốn sống trong địa ngục cả”.

Rami không ngần ngại so sánh: “Bạn cho rằng Gaza là một nhà tù lộ thiên lớn nhất thế giới sao. Không đâu. Đó là một xà lim nhỏ nhất thế

giới. Gaza là nơi đông dân nhất, và lãnh thổ của chúng tôi hiện đã bị thu hẹp vì quân đội Israel sẽ chiếm đóng miền bắc Gaza. Dân số không thay đổi, nhưng không gian sinh tồn chỉ còn một nửa. Phải cần đến một phép màu mới vượt qua được mọi điều”.

Giống như nhiều người dân Gaza khác, Rami đã dùng bút viết ngay trên người của các đứa con của anh tên của chúng và số điện thoại của anh. Rami giải thích: “Điều này là để chúng có thể được nhận dạng trong trường hợp bị Israel tấn công”.

Nhiệm vụ khó khăn nhất của Israel

Capture à partir de : [baotienngdan](https://baotienngdan.com)

Tác giả: **Christoph Ehrhardt, Gregor Grosse và Christian Meier**

Vũ Ngọc Chi, chuyên ngữ

19-10-2023

Cuộc tấn công trên bộ của Israel vào Dải Gaza là một thách thức lớn đối với quân đội của họ. Nước này là một trong những cường quốc quân sự hàng đầu, nhưng Hamas và Hezbollah cũng rất mạnh. Một cái nhìn tổng quan.

Ảnh: Sẵn sàng hành động: Xe tăng Merkava của Israel ở biên giới với Dải Gaza ngày 13/10. Nguồn: AFP

Israel là một cường quốc quân sự. Với máy bay chiến đấu, máy bay không người lái và xe tăng, cũng như số lượng quân đội đáng kể, quốc gia nhỏ bé này báo hiệu sức mạnh cho đối thủ của mình. Tuy nhiên, Hamas tấn công, làm tổn thương Israel. Để tiêu diệt nhóm khủng bố, lực lượng vũ trang Israel đã lên kế hoạch tấn công trên bộ vào Dải Gaza từ nhiều ngày qua.

Cuộc tấn công lớn của những người hồi giáo quá khích vào ngày 7 tháng 10 khiến cả nước này hoàn toàn bất ngờ. Kể từ đó, các chính trị gia và quan chức quân sự nhiều lần khẳng định rằng sự thất bại khiến các vụ thảm sát dân thường kinh hoàng đã xảy ra, đang được xem xét và giải quyết. Theo nhận định ban đầu, nguyên nhân dẫn đến điều này là sự kết hợp của các yếu tố chính trị và quân sự: Chính phủ cho rằng Hamas không quan tâm đến việc leo thang ở Dải Gaza, và các cơ quan mật vụ đã làm tăng lên niềm tin này.

Đồng thời, Israel tin tưởng quá nhiều vào các biện pháp giám sát công nghệ dọc hàng rào biên giới: Máy quay phim, hệ thống radar, cảm biến chuyển động, hệ thống bắn tự động, xe không người lái và máy bay không người lái. Hamas đã tìm cách vô hiệu hóa các công nghệ này ở nhiều chỗ.

Bây giờ cả hai bên có thể sẽ phải đối mặt với một cuộc đối đầu quân sự cổ điển hơn. Israel sẽ phải đối mặt với sự phản kháng gay gắt. Một hoạt động quân sự ở khu vực đông dân cư rõ ràng ẩn chứa nhiều rủi ro. Hệ thống đường hầm rộng lớn của Hamas và gần 200 con tin của tổ chức này làm phức tạp đáng kể chiến dịch này.

Theo một bài tường thuật trên tờ báo New York Times, các nhà lãnh đạo quân sự Israel tin rằng, Hamas sẽ cố gắng cản trở tiến trình bằng cách cho nổ tung một số đường hầm khi quân đội Israel tiến qua và bằng cách đặt bom ven đường, cũng như đặt bẫy mìn tại các tòa nhà.

Quân đội Israel sẽ “phải trả giá”

Steven Höfner, người đứng đầu Quỹ Konrad Adenauer ở Ramallah, nói rằng nhóm khủng bố chủ yếu hoạt động bằng bẫy mìn. Đây là chiến thuật cũng đã được thấy ở Bờ Tây trong những tháng gần đây. Nó sẽ gây nhiều khó khăn cho Israel. Hamas có thể đã chuẩn bị đủ lâu và sẽ bố trí các vị trí phòng thủ một cách chiến lược.

Kobi Michael, chuyên gia an ninh tại Viện Nghiên cứu An ninh Quốc gia (INSS) ở Israel, cho biết quân đội Israel sẽ chờ thời điểm tốt nhất để tiến hành một cuộc tấn công trên bộ. Tất cả các bộ phận của quân đội Israel sẽ được triển khai: không quân, pháo binh và bộ binh. Chiến tranh sẽ kéo dài, quân đội sẽ “phải trả giá” nhưng cuối cùng sẽ giành thắng lợi.

Có rất ít thông tin đáng tin cậy về khả năng quân sự của Hamas. Theo ước tính của Israel trước cuộc tấn công mới nhất vào nước này, tổ

chức khủng bố này gồm khoảng 30.000 chiến binh. Quân đội Israel rõ ràng vượt trội về mặt quân sự so với Hamas – có thể là về sức mạnh chiến đấu, tài chính, tổ chức, trang bị hoặc huấn luyện. Lữ đoàn Al-Qassam, cánh vũ trang của Hamas, không có xe tăng chiến đấu riêng.

Tuy nhiên, các chiến binh Hamas có một kho tên lửa khổng lồ để dựa vào; hàng ngàn tên lửa đã được bắn vào Israel kể từ ngày 7 tháng 10. Höfner cho biết, Hamas đã tái vũ trang ồ ạt, đặc biệt cho đến năm 2021. Sau cuộc xung đột Israel-Gaza năm 2021, dự kiến phải mất một thời gian nữa Hamas mới có đủ khả năng tấn công trở lại. Nhưng vài ngày qua cho thấy, hàng tồn kho của họ “đã được dự trữ đầy đủ”. “Điều này cũng chứng tỏ họ có kiến thức rất tốt trong việc chế tạo tên lửa”.

Hamas đã sản xuất tên lửa cho riêng mình trong nhiều năm, chẳng hạn như loại Qassam tương đối đơn giản. Phiên bản mới nhất của tên lửa đất đối đất không điều khiển được cho là có tầm bắn lên tới 20 km. Höfner cho biết, tên lửa có tầm bắn từ 15 đến tối đa 30 km chiếm phần lớn trong kho vũ khí của Hamas. Về mặt kỹ thuật, những thứ này chỉ có thể lái được giống như “pháo hoa cải tiến”, nhưng sức nổ của chúng vẫn có thể gây ra thiệt hại đáng kể.

Một hỏa tiễn được phóng từ Dải Gaza sang Israel. Nguồn: dpa

Cuộc tấn công bằng tên lửa tầm xa của Hamas

Hamas rõ ràng cũng có vũ khí với tầm bắn xa hơn nhiều. Höfner cho biết, nhóm này đã mở rộng kho vũ khí tên lửa tầm xa của mình. R-160 được sản xuất đặc biệt, dựa trên tên lửa Khaibar-1 của Syria, được cho là có thể bay xa tới 150 km; Tuần trước, Lữ đoàn Al-Qassam tuyên bố đã pháo kích vào thành phố cảng Haifa ở miền bắc Israel bằng R-160. Nó cách Dải Gaza khoảng 150 km. Kho vũ khí của Hamas cũng được tài trợ từ nước ngoài, đặc biệt là Iran.

Höfner cho biết, các cuộc tấn công bằng tên lửa với tầm bắn và độ chính xác cao hơn trong những ngày gần đây là “đáng chú ý” và cho thấy sự chuyển giao công nghệ từ phía Tehran. Nhóm khủng bố được cho là đang sở hữu tên lửa pháo binh Fajr-5 của Iran, có tầm bắn tối đa 75 km.

Höfner cũng nói: Không nên đánh giá thấp sức mạnh chiến đấu của nhóm “Thánh chiến Hồi giáo Palestine” (PIJ). Tổ chức này hợp tác với Hamas. Cả hai nhóm đều ủng hộ việc tiêu diệt Israel và “giải phóng” Palestine. Mặc dù có nhân lực nhỏ hơn nhiều, PIJ có kho vũ khí tên lửa tương đương với Hamas, mặc dù có ít tên lửa chính xác hơn. Hiện chưa rõ chính xác hai nhóm có bao nhiêu vũ khí.

Phía bên kia là Lực lượng Phòng vệ Israel (IDF). Các lực lượng trên bộ đã được thử nghiệm trên chiến trường có thể dựa vào hơn 170.000 binh sĩ tại ngũ, cộng với khoảng 460.000 quân dự bị. Một con số kỷ lục với 300.000 người trong số họ đã được huy động sau các cuộc tấn công gần đây của Hamas. Những người lính có trang bị hiện đại được sản xuất tại Israel hoặc đặc biệt là từ Hoa Kỳ. Ngành công nghiệp quốc phòng của Israel là một trong những ngành xuất khẩu mạnh nhất trên thế giới.

Một trong những chiếc xe tăng tốt nhất thế giới

Xe tăng đóng vai trò quan trọng đối với lực lượng trên bộ của Israel. Tâm điểm là dòng xe tăng chiến đấu chủ lực Merkava được sản xuất trong nước. Phiên bản hiện tại Merkava IV được coi là một trong những xe tăng chiến đấu chủ lực tiên tiến nhất trên thế giới và thường được nhắc đến cùng với Leopard 2 của Đức hay Abrams M1 của Mỹ.

Vũ khí chính của xe tăng Israel là pháo nòng trơn 120 mm, có khả năng bắn nhiều loại đạn hiện đại. Xe tăng được thiết kế để chiến đấu ở khu vực thành thị và miền núi, mang lại sự bảo vệ tốt cho tổ lái, ngay

cả khi bị tấn công trực tiếp. Điều này lại gây sốc hơn đối với Israel với những hình ảnh được cho là những chiếc xe tăng loại này bị Hamas chiếm đoạt.

Xe bọc thép chở quân Namer của Israel dựa trên Merkava IV chỉ được phục vụ trong IDF từ năm 2008. Trong lần triển khai quy mô lớn đầu tiên trong cuộc xung đột Israel-Gaza năm 2014, xe vận tải nặng 60 tấn, có tốc độ 60 km/h, tỏ ra hữu ích trong việc bảo vệ tốt binh sĩ, được đưa vào khu vực chiến đấu. Để tiến vào Dải Gaza, Israel giờ đây sẽ lại phải dựa vào phương tiện vận tải hiện đại này. Năm 2014, hơn 60 binh sĩ Israel thiệt mạng trong nỗ lực phá hủy hệ thống đường hầm của Hamas nhưng thất bại. Lần này, Hamas sẽ bị "tiêu diệt", như Thủ tướng Benjamin Netanyahu bày tỏ.

Lực lượng bộ binh của Israel sẽ được hỗ trợ trong cuộc tiến công bằng các cuộc tấn công phối hợp từ trên không. Lực lượng không quân của Israel được coi là một trong những lực lượng tốt nhất thế giới. Nó bao gồm các máy bay chiến đấu do Mỹ sản xuất đã được cải tiến thuộc các loại F-15, F-16 và F-35. Ngoài ra còn có trực thăng tấn công hiện đại, máy bay vận tải và máy bay không người lái.

Nhưng Hamas có hệ thống phòng không di động (MANPAD), Kelly Grieco, nhà nghiên cứu về chiến đấu trên không hiện đại cho tổ chức nghiên cứu Trung tâm Stimson ở Washington, cho biết. Có video quay cảnh các chiến binh Hamas sử dụng hệ thống Strela 2. Những điều này gây ra mối đe dọa đối với các máy bay trực thăng và máy bay chiến đấu bay thấp của Israel.

Israel dẫn đầu về máy bay không người lái

Có khả năng Israel sẽ sử dụng máy bay chiến đấu ở độ cao lớn hơn hoặc dựa nhiều hơn vào các hệ thống không người lái cho các hoạt động ở độ cao thấp hơn. Israel là một trong những quốc gia dẫn đầu, đặc biệt là về công nghệ máy bay không người lái. Phần lớn máy bay không người lái của Israel không được trang bị vũ khí vì nhiệm vụ chính của chúng là trinh thám. Điều này không có nghĩa là Israel không thực hiện các cuộc tấn công bằng máy bay không người lái.

Theo viện nghiên cứu Royal United Services Institute của Anh, nước này vận hành ít nhất ba loại máy bay không người lái có khả năng mang vũ khí thường xuyên được sử dụng để tấn công các mục tiêu bị nghi ngờ là phiến quân: Heron TP, Hermes 450 và Hermes 900.

Hamas không có máy bay chiến đấu hay trực thăng. Họ cũng phụ thuộc rất nhiều vào máy bay không người lái cho mục đích này. Mặc dù Hamas được biết đến là có máy bay không người lái nhưng Israel đã bị bất ngờ trước các cuộc tấn công phối hợp khi bắt đầu cuộc chiến. Mặc dù Israel tự bảo vệ mình bằng nhiều hệ thống phòng không và máy bay không người lái khác nhau, nhưng số lượng lớn các cuộc tấn công bằng tên lửa và máy bay không người lái vào ngày 7 tháng 10 có thể khiến nước này bị choáng ngợp. Một đoạn video được cho là trông thấy xe tăng Merkava của Israel bị máy bay không người lái làm hư hại như thế nào. Rõ ràng các tháp quan sát và cột thông tin liên lạc trên hàng rào biên giới cũng bị tấn công.

Hamas chủ yếu dựa vào máy bay không người lái thương mại đã được chuyển đổi và được trang bị chất nổ. Vào năm 2021, tổ chức này giới thiệu một loại máy bay không người lái có tên Shehab, loại máy bay không người lái này cho đến nay vẫn còn ít thông tin. Hamas tuyên bố, đây là sự phát triển hoàn toàn độc lập, trong khi các chuyên gia nhận thấy những điểm tương đồng mạnh mẽ với máy bay không người lái Qasef của Iran. Dường như Shehab có thể tự định hướng bằng dữ liệu GPS và hình ảnh vệ tinh và do đó sẽ chính xác hơn hầu hết các tên lửa của Hamas.

Hezbollah mạnh đến mức nào?

Mối đe dọa của mặt trận thứ hai ở phía bắc làm cho quân đội Israel lo lắng, ngay cả khi họ không nói điều đó một cách công khai. Một phát ngôn viên quân đội, hôm thứ Ba cho biết: *“Tất nhiên là chúng tôi có thể tiến hành một cuộc chiến trên hai mặt trận”*. Tổ chức Hezbollah của người Shiite ở Lebanon đã gửi tín hiệu rằng họ sẽ không đứng yên nhìn một cuộc tấn công trên bộ vào Dải Gaza. Cho đến nay, đã có những cuộc tấn công và những cú đánh trả đũa ở mức độ hạn chế.

Khả năng chiến đấu của Hezbollah lớn hơn nhiều so với Hamas. Tổ chức này, được thành lập vào năm 1982 dưới sự chỉ đạo của Iran, đã được chính quyền ở Tehran nâng cấp. Với tư cách là một cánh tay nối dài của một quốc gia, nó không phụ thuộc vào việc mua vũ khí từ thị trường chợ đen mà được cung cấp có mục đích.

Nicholas Blanford, một chuyên gia ở Lebanon tại viện nghiên cứu Hội đồng Đại Tây Dương, người đã theo dõi tổ chức này trong nhiều thập niên, cho biết: *“Bất cứ thứ gì người Iran có, phù hợp với phong cách chiến đấu của Hezbollah, họ đều nhận được”*. Họ không muốn trở

thành một lực lượng du kích mà tự coi mình là một lực lượng vũ trang chuyên nghiệp, thậm chí còn có khả năng tác chiến mạng hoặc công nghệ để gây nhiễu liên lạc của đối phương.

Nhất là kho vũ khí tên lửa của Hezbollah, có thể gây thách thức lớn đối với Israel trong trường hợp xảy ra chiến tranh. Theo ước tính, nước này có khoảng 140.000 tên lửa, phần lớn trong số đó không thể điều khiển được và chỉ có thể tiếp cận các mục tiêu trong phạm vi 100 km trở xuống. Tuy nhiên, theo Blanford, Hezbollah cũng có một số tên lửa dẫn đường chính xác với tầm bắn khoảng 300 km, có thể tấn công các mục tiêu ở mọi góc ngách của Israel với độ chính xác từ 10 đến 20 mét. Tổ chức cũng có thể tấn công bằng máy bay không người lái có vũ trang và máy bay không người lái loại nhỏ. Sức mạnh quân đội ước tính khoảng 60.000 đến 70.000 chiến binh và lính dự bị.

Ngay cả khi mặt trận thứ hai không mở ra chống lại Israel ở phía bắc, Hamas vẫn sẽ có lợi thế chiến lược trong một cuộc chiến trên bộ. Ngược lại, thời gian có thể có lợi cho Israel. Chuyên gia Höfner cho biết, việc thiếu điện là một vấn đề lớn đối với Hamas. Israel đã cắt nguồn cung cấp điện từ bên ngoài cho Gaza. Höfner đưa tin, nguồn điện trong khu vực không sử dụng được nữa do thiếu nhiên liệu. Điều này cũng có thể tác động đến cuộc chiến đấu của Hamas, chẳng hạn như với máy bay không người lái. Người ta cho là nhóm này có thể giấu máy phát điện diesel trong đường hầm. Nhưng: *“Xung đột càng kéo dài thì Hamas sẽ càng gặp nhiều vấn đề hơn”*.

[Hai dân tộc không có hòa bình](#)

Capture à partir de : [baotiengdan](#)

[n-tv.de](#)

[Phan Ba](#), dịch

22-10-2023

Những người lính Israel ở Bethlehem vào năm 2014. Ảnh: Anna Ferensowicz/Pacific Press

Cho đến ngày nay, xung đột ở Trung Đông giữa người Israel và người Palestine vẫn chưa được giải quyết và chiến tranh vẫn tiếp tục nổ ra trong khu vực. Hầu như không có vùng đất nào trên thế giới lại có tình hình chính trị hỗn loạn, điều kiện địa lý bị chia cắt và ý kiến về những điều này lại bị phân cực như ở đây. Ngay cả khi các cuộc tấn công gần đây của Hamas nhằm vào Israel là chưa từng có thì cuộc xung đột chỉ có thể được làm sáng tỏ bằng cách nhìn vào lịch sử. Nhờ đó mà có thể hiểu rõ hơn những vấn đề gây tranh cãi vẫn tiếp tục thống trị cho tới ngày nay.

Quốc gia Israel được thành lập như thế nào?

Kể từ thế kỷ 16, Đế chế Ottoman đã cai trị Palestine, một dải đất hẹp cạnh Địa Trung Hải, là nơi có người Ả Rập sinh sống chủ yếu vào thời điểm đó. Đối với ba tôn giáo gốc Abraham – Do Thái giáo, Hồi giáo, Cơ đốc giáo – vùng đất này có ý nghĩa rất lớn về mặt tôn giáo. Nhiều điểm hành hương quan trọng nhất của họ đều nằm trong vùng “Đất Thánh”. Khi chủ nghĩa bài Do Thái gia tăng ở châu Âu vào cuối thế kỷ 19, hàng chục nghìn người Do Thái đã di cư đến Palestine. Trong thời

gian này, phong trào dân tộc của Chủ nghĩa Phục quốc Do Thái nổi lên, có mục đích thành lập một nhà nước dân tộc Do Thái.

Vương quốc Anh chinh phục Palestine trong Thế chiến thứ nhất. Đầu tiên họ hứa sẽ trả lại nền độc lập cho người Ả Rập, rồi ngay trước khi chiến tranh kết thúc họ cũng đưa ra cho người Do Thái triển vọng thành lập một nhà nước. Năm 1920, Hội Quốc Liên, tiền thân của Liên Hiệp Quốc ngày nay, đã trao cho người Anh quyền ủy trị Palestine. Người Do Thái gia tăng nhập cư khiến cho các cuộc đụng độ bạo lực giữa người Ả Rập và người Do Thái cũng tăng lên. Trong bối cảnh cuộc đàn áp người Do Thái ở châu Âu và nạn diệt chủng của Đảng Quốc gia Xã hội Đức, tỷ lệ dân số của họ đang dần tăng lên và vào năm 1945, con số này đã là 30%. Người Anh nhìn thấy họ không còn có khả năng kiểm soát được tình trạng căng thẳng ngày càng gia tăng. Năm 1947, họ trả lại quyền ủy thác cho Liên hợp quốc.

Đại hội đồng Liên Hợp Quốc sau đó quyết định chia khu vực này thành một quốc gia Do Thái và Ả Rập. 1,3 triệu người Palestine, vào thời điểm này sở hữu 90% đất đai, được trao 43% tổng diện tích, phần còn lại thuộc về khoảng 600.000 người Do Thái. Jerusalem nên được đặt dưới sự quản lý quốc tế. Một bộ phận lớn người Do Thái chấp nhận kế hoạch này, nhưng các nhà lãnh đạo Ả Rập bác bỏ nó. Giữa cuộc xung đột đang sôi sục này, người Anh đã rút lui vào ngày 14 tháng 5 năm 1948. Cùng ngày, David Ben-Gurion tuyên bố thành lập Nhà nước Israel. Từ quan điểm của người Do Thái, sau nhiều thế kỷ bị đàn áp, giờ đây đã có nơi trú ẩn an toàn cho người Do Thái từ khắp nơi trên thế giới. Từ góc nhìn của người Ả Rập, "Nakba", thảm họa, bắt đầu mà trong đó hàng trăm nghìn người Palestine phải chạy trốn và buộc phải di dời.

Một quốc gia, nhiều cuộc chiến

Ngay sau tuyên bố của Ben-Gurion, các cường quốc thế giới là Hoa Kỳ và Liên Xô đã công nhận nhà nước mới. Trong khi đó, các quốc gia Ả Rập láng giềng đã tuyên chiến với nhà nước mới này. Cùng đêm đó, quân đội Ai Cập, Syria, Iraq và Lebanon tấn công. Nhưng Israel không chỉ có thể tự mình chống lại cuộc xâm lược mà còn đã chinh phục phần lớn khu vực vốn dành cho người Palestine. Khoảng 700.000 người Ả Rập bị trục xuất và sống như người tị nạn kể từ đó trở đi. Với hiệp định đình chiến năm 1949, lãnh thổ của Israel đã tăng thêm gần

một phần ba. Vòng biên giới này vẫn là vùng đất chính của Israel ngày nay.

Cuộc chiến tranh đầu tiên kéo theo nhiều cuộc chiến khác.

Cuộc chiến tạo dấu ấn nhiều nhất trong lịch sử của vùng này là Chiến tranh Sáu ngày năm 1967. Quân đội Israel đánh cho Ai Cập, Syria và Jordan thảm bại, đồng thời Israel chiếm đóng Đông Jerusalem, Cao nguyên Golan, Dải Gaza và Bờ Tây. Một lần nữa, hàng trăm ngàn người Palestine lại bị trục xuất hoặc sống dưới chế độ quân quản của Israel từ đó. Thêm nữa, Israel cũng đang bắt đầu xây dựng các khu định cư Do Thái đầu tiên ở Bờ Tây. Hậu quả của cuộc chiến này tiếp tục định hình cuộc xung đột ở Trung Đông cho đến ngày nay.

Bạo lực không bao giờ chấm dứt. Trong Chiến tranh Yom Kippur vào năm 1973, một cuộc tấn công bất ngờ chủ yếu do Ai Cập và Syria thực hiện, Israel chỉ giành chiến thắng với tổn thất nặng nề. Năm 1987, Intifada đầu tiên (tiếng Ả Rập có nghĩa là rũ bỏ) nổ ra, cuộc nổi dậy của người Palestine chống lại việc Israel chiếm đóng Bờ Tây và Dải Gaza. Cuộc nổi dậy được tiến hành thông qua nhiều cuộc biểu tình và đình công, nhưng cũng dưới hình thức những cuộc nổi dậy bạo lực. Nhóm khủng bố Hồi giáo Hamas được thành lập với mục tiêu được tuyên bố là tiêu diệt Israel. Tổ chức này được hỗ trợ bởi các quốc gia Ả Rập xung quanh và đặc biệt là Iran.

Hy vọng hòa bình chỉ tồn tại trong thời gian ngắn

Năm 1993 hy vọng về một giải pháp hòa bình xuất hiện. Israel và Tổ chức Giải phóng Palestine (PLO), một liên minh của các đảng phái Palestine, đã công nhận quyền tồn tại của nhau trong Hiệp định Oslo. Fatah, đảng lớn nhất trong PLO, từ bỏ chủ nghĩa khủng bố. Israel muốn rút dần khỏi các vùng lãnh thổ mà nước này chiếm đóng năm 1967. Trong những vùng lãnh thổ của Palestine cuộc bầu cử đầu tiên được tổ chức. Lãnh đạo PLO Yasser Arafat, Ngoại trưởng Israel Shimon Peres và Thủ tướng Izchak Rabin nhận giải Nobel Hòa bình một năm sau đó.

Một vụ ám sát đã ngăn chặn tiến trình hòa bình vào tháng 11 năm 1995. Rabin bị một sinh viên Do Thái cực đoan bắn chết ở Tel Aviv. Xung đột lại bùng lên. Intifada thứ hai nổ ra vào năm 2000 và đẫm máu hơn đáng kể so với lần đầu tiên. Những lực lượng vũ trang có tổ chức của người Palestine tấn công Israel bằng các vụ đánh bom tự

sát và tấn công khủng bố, Israel dùng các phương tiện quân sự trong quy mô lớn để tự vệ. Hàng ngàn người chết. Năm 2005, Intifada thứ hai kết thúc qua làn ngừng bắn. Trong một bước đi đơn phương, tức là không đàm phán trước với người Palestine, Israel rút khỏi Dải Gaza.

Năm 2005, nhà lãnh đạo Fatah ôn hòa hơn, Mahmoud Abbas, đã giành chiến thắng trong cuộc bầu cử tổng thống ở vùng lãnh thổ Palestine. Tuy nhiên, một năm sau, Hamas đã giành chiến thắng trong cuộc bầu cử quốc hội. Hai định hướng khác nhau đối đầu: Fatah về cơ bản công nhận Israel và dự định thành lập một nhà nước thế tục cho người Palestine; Hamas có mục đích thiết lập một chế độ thần quyền và tiêu diệt Israel. Năm 2007, sự căng thẳng này bùng phát trong “Trận chiến Gaza” với những cuộc đọ súng giống như nội chiến, mà Hamas đã bước ra như người chiến thắng. Kể từ đó, tổ chức này nắm quyền ở Dải Gaza. Kể từ đó, những kẻ khủng bố thường xuyên tấn công lãnh thổ Israel. Hệ thống phòng không Iron Dome của Israel có thể đánh chặn hầu hết các loại tên lửa tự chế của Gaza.

Ngày nay có khoảng chín triệu người sống ở Israel, khoảng 20% trong số đó là người Ả Rập cũng như các nhóm thiểu số khác. Nhưng người Do Thái chiếm đa số cũng sống không đồng nhất; một số sống cuộc sống thế tục, những người khác nghiêm khắc theo đạo. Về mặt chính trị, đất nước bị chia rẽ: hàng chục nghìn, đôi khi hàng trăm nghìn, đã xuống đường qua nhiều tháng trong năm 2023 để phản đối cải cách tư pháp do Thủ tướng Benjamin Netanyahu và các đối tác liên minh cực hữu của ông thúc đẩy. Nhưng sau đó các vụ thảm sát của Hamas đã đẩy đất nước vào cuộc chiến với những kẻ thống trị ở Gaza.

Tình hình ở Dải Gaza thế nào?

Kể từ khi Hamas cai trị Dải Gaza, Israel đã phong tỏa hoàn toàn dải Gaza. Đất nước này kiểm soát tất cả các tuyến đường bộ và đường biển cũng như khu vực trên không. Chỉ có một cửa khẩu biên giới Rafah tới Ai Cập. Israel cũng kiểm soát việc xuất nhập khẩu hàng hóa; cả một hệ thống đường hầm chằng chịt khắp vùng đất được sử dụng để buôn lậu. Khoảng hai triệu dân sống trong một không gian chật hẹp, một nửa trong số đó dưới 15 tuổi. Nhiều người chưa bao giờ rời khỏi Dải Gaza. Tỷ lệ thanh niên thất nghiệp cao, với gần 40% dân số sống trong cảnh nghèo đói. Tình trạng khốn khổ này giúp Hamas dễ dàng chiêu mộ những thanh niên ghét Israel.

Bờ Tây là gì?

Lãnh thổ thứ hai của Palestine, hay còn gọi là Bờ Tây, là một vùng lãnh thổ chấp vá về chính trị và hành chính. Có 2,5 triệu người Palestine sống ở đây, cũng như ước tính khoảng 700.000 người Do Thái ở khoảng 200 khu định cư. Vùng đất được chia thành ba khu vực. Tại Khu A, Chính quyền Palestine dưới sự lãnh đạo của Fatah nắm quyền; vùng này bao gồm những thành phố tương đối lớn như Ramallah – tổng cộng khoảng 18% diện tích. Ở Khu B (20%), người Palestine nắm quyền quản lý hành chính và người Israel nắm quyền quản lý an ninh. Khu C, cho đến nay là phần lớn nhất với 62% diện tích, do Israel kiểm soát.

Người Israel và người Palestine sống trong những điều kiện khác nhau ở Bờ Tây. Israel xây dựng mạng lưới đường bộ riêng giữa các khu định cư mà người Palestine thường không được phép sử dụng. Ví dụ, ở khu B và C, giấy phép xây dựng được cấp hoặc từ chối bởi Israel. Trên thực tế, có một hệ thống pháp luật khác dành cho người Israel và người Palestine ở Bờ Tây. Theo Tổ chức Theo dõi Nhân quyền, hệ thống này ngày càng hạn chế các quyền dân sự của người Palestine và có đặc điểm là tùy tiện. Không giống như Dải Gaza, phần lớn Bờ Tây thực sự bị Israel chiếm đóng.

Chính sách định cư gây căng thẳng

700.000 người Israel ở Bờ Tây sống phần nhiều trong các khu định cư mà Liên hợp quốc xếp vào loại vi phạm luật pháp quốc tế. Nhiều khu định cư trong số đó đã được luật pháp Israel hợp pháp hóa, nhưng ngay cả những khu định cư mà Israel phân loại là bất hợp pháp cũng thường được quân đội Israel bảo vệ. Trái ngược với yêu cầu của Liên Hợp Quốc, chính phủ Netanyahu đang tạo thêm động lực và hỗ trợ xây dựng những khu định cư. Một số người Israel định cư ở Bờ Tây vì lý do ý thức hệ, coi khu vực này là một phần của “Miền đất hứa”. Những người khác có động lực từ trợ cấp của chính phủ. Bạo lực giữa người định cư và người Palestine xảy ra thường xuyên. Các khu định cư đang khiến lãnh thổ Palestine ngày càng bị chia cắt rời rạc và do đó được coi là trở ngại cho giải pháp hòa bình.

Tranh chấp về tình trạng của Jerusalem

Xung đột ở Trung Đông cũng xoay quanh các yêu sách đối với thành phố Jerusalem. Thành phố này từng được cho là nằm dưới sự quản lý

quốc tế, nhưng bị chia cắt vào năm 1948. Israel chinh phục phần phía đông Ả Rập của thành phố vào năm 1967 và chiếm đóng khu vực này kể từ đó. Một nguồn gốc của xung đột cũng là Núi Đền, nơi linh thiêng đối với người Do Thái và người Hồi giáo. Ngoài những điều khác, đây là nơi có Nhà thờ Hồi giáo Al-Aqsa, một trong những địa điểm quan trọng nhất của đạo Hồi. Ngày nay, người Palestine coi Đông Jerusalem là thủ đô của họ, trong khi Israel duy trì một Jerusalem không chia cắt dưới chủ quyền của Israel. 600.000 người sống ở Đông Jerusalem, 360.000 người là người Ả Rập và số còn lại là người định cư Do Thái.

Tình hình những người tị nạn

Theo cơ quan cứu trợ Liên hợp quốc UNRWA, chịu trách nhiệm về người Palestine, hiện có khoảng 5,9 triệu người có thể chế là người tị nạn trên toàn thế giới. Một phần trong số đó vẫn sống trong các trại tị nạn – ở Jordan, Syria và Lebanon, nhưng cũng cả trên những vùng lãnh thổ của Palestine.

Israel lập luận rằng sau khi thành lập nhà nước, hàng trăm nghìn người Do Thái đã bị trục xuất khỏi các quốc gia Ả Rập và bị Israel tiếp nhận. Nó kêu gọi những người tị nạn Ả Rập được định cư lâu dài ở các nước tiếp nhận Ả Rập hoặc các nước thứ ba. Mặt khác, người Palestine nhất quyết muốn quay trở lại. Các quốc gia tiếp nhận không cấp quyền công dân cho người tị nạn; thay vào đó, tình trạng tị nạn của họ được thừa hưởng. Israel lập luận rằng sau khi thành lập nhà nước, hàng trăm nghìn người Do Thái đã bị trục xuất khỏi các quốc gia Ả Rập và được Israel tiếp nhận. Israel kêu gọi hãy cho phép những người tị nạn Ả Rập được định cư lâu dài tại các nước tiếp nhận Ả Rập hoặc ở những nước thứ ba. Mặt khác, người Palestine nhất quyết muốn quay trở lại.

Giải pháp hai nhà nước có triển vọng gì? Giải pháp hai nhà nước có nghĩa là người Palestine nên có nhà nước riêng cùng với Israel. Nhiều chuyên gia từ lâu đã coi đây là giải pháp hứa hẹn nhất. Điều kiện tiên quyết cơ bản: Người Palestine quay lưng lại với khủng bố và công nhận Israel. Mặt khác, Israel đang rút khỏi các vùng lãnh thổ bị chiếm đóng, dỡ bỏ các khu định cư bất hợp pháp và từ đó công nhận nhà nước Palestine. Các kế hoạch tương ứng đã được thúc đẩy với sự tham gia của cộng đồng quốc tế: Ban đầu, Chính quyền Palestine được coi là một bước trung gian hướng tới việc thành lập một nhà

nước. Việc này không được thực hiện đầy đủ vì có nhiều ý kiến khác nhau về ranh giới chính xác. Ngoài ra, Hamas đặc biệt muốn tiêu diệt Israel. Nhưng Israel cũng đang ngày càng rời xa giải pháp hòa bình dưới thời chính phủ Netanyahu và thay vào đó đang cố gắng mở rộng quyền kiểm soát đối với Bờ Tây. Hơn nữa, cuộc chiến hiện tại có thể đã khiến triển vọng đạt được hòa bình sớm trở nên xa vời hơn.

[Lịch sử cuộc xung đột giữa Israel và Palestine tại Dải Gaza](#)

Capture à partir de :[BBC](#)

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Một phụ nữ ủng hộ Palestine đối mặt với một người đàn ông đứng về phe Israel

5 tháng 11 2023, 09:18 +07

Nhóm chiến binh Hamas người Palestine đã tiến hành một cuộc tấn công chưa từng có nhằm vào Israel vào ngày 07/10, với hàng trăm tay súng xâm nhập các cộng đồng cư dân gần Dải Gaza.

Hơn 1.400 người Israel đã thiệt mạng, trong khi quân đội Israel nói 230 binh sĩ và dân thường, bao gồm phụ nữ và trẻ em đã bị bắt làm con tin và đưa đến Dải Gaza.

Hơn 9.400 người Palestine tại Gaza đã bị thiệt mạng trong các vụ không kích và pháo kích do quân đội Israel tiến hành tấn công để đáp trả, theo Bộ Y tế do Hamas điều hành ở Gaza.

[Israel trả đũa Gaza: Nước nào ủng hộ và nước nào lên án?](#)

Israel trước năm 1948 như thế nào, và Tuyên bố Balfour là gì?

Trong Thế chiến lần nhất, nước Anh đã kiểm soát một khu vực gọi là Palestine sau khi Đế chế Ottoman bại trận, vốn trước đó đã nắm quyền thống trị Trung Đông.

Mảnh đất này do một cộng đồng thiểu số người Do Thái và đa số người Ả Rập sinh sống, cũng như các nhóm thiểu số có quy mô nhỏ hơn khác.

Căng thẳng giữa hai dân tộc gia tăng sau khi cộng đồng quốc tế trao cho Anh một nhiệm vụ thiết lập "tổ quốc" tại Palestine cho người Do Thái.

Điều này bắt nguồn từ Tuyên bố Balfour vào năm 1917, một cam kết do Bộ trưởng Ngoại giao Anh, Arthur Balfour đưa ra đối với cộng đồng người Do Thái.

Tuyên bố này được bao hàm trong quy chế của Anh dành cho người Palestine và được Hội Quốc Liên (League of Nations) - tiền thân của Liên Hiệp Quốc - công nhận vào năm 1922.

Đối với người Do Thái, Palestine là quê cha đất tổ của họ, nhưng người Ả Rập ở Palestine thì tuyên bố đây là vùng đất của mình và phản đối quyết định này.

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Một Haganah (chiến binh Do Thái hoạt động ngầm) trước khi xảy ra cuộc chiến tranh đòi độc lập của Israel vào năm 1948

Trong khoảng từ những năm 1920 đến 1940, số người Do Thái đến đây tăng lên, nhiều người đã chạy trốn theo sau cuộc đàn áp tại châu Âu, đặc biệt cuộc diệt chủng Holocaust do Đức Quốc xã tiến hành trong Thế chiến lần hai.

Bạo lực giữa người Do Thái và Ả Rập, nhằm chống lại sự cai trị của Anh Quốc, cũng gia tăng.

Vào năm 1947, Liên Hiệp Quốc đã bỏ phiếu thông qua việc Palestine được phân chia thành các nhà nước Do Thái và Ả Rập, với Jerusalem trở thành thành phố quốc tế.

Kế hoạch này đã được giới lãnh đạo người Do Thái chấp thuận nhưng bị phía Ả Rập bác bỏ và không bao giờ được thực thi.

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Các binh lính của lực lượng Liên đoàn Ả Rập nã súng vào lực lượng chiến binh ngầm của người Do Thái, Haganah, thuộc lực lượng phòng vệ Do Thái vào tháng 3/1948

Nhà nước Israel hình thành như thế nào và vì sao?

Vào năm 1948, không thể giải quyết vấn đề, Anh đã rút lui và các lãnh đạo Do Thái đã tuyên bố nhà nước Israel ra đời.

Mục đích của sự hình thành nhà nước này là nơi trú ngụ an toàn cho những người Do Thái chạy trốn cuộc diệt chủng, cũng như vùng đất tổ quốc cho họ.

Cuộc giao tranh giữa các chiến binh Do Thái và Ả Rập gia tăng trong nhiều tháng, và vào ngày sau khi Israel tuyên bố thành lập nhà nước, năm quốc gia Ả Rập đã tiến hành tấn công.

Ranh giới phân định sau thỏa thuận ngừng bắn 1949

■ Jordan chiếm đóng   ■ Ai Cập chiếm đóng   ▭ Ranh giới

BBC

Hàng trăm ngàn người Palestine đã tháo chạy hoặc bị buộc phải rời bỏ nhà cửa của họ ở nơi mà họ gọi là Al Nakba, hoặc còn gọi là "Ngày Thảm họa".

Trước thời điểm cuộc giao tranh chấm dứt bằng một lệnh ngừng bắn một năm sau đó, Israel đã kiểm soát hầu hết lãnh thổ.

Israel

9,8 triệu

Dân số

73,6%Người Do Thái

21,1%Người Ả Rập

5,3%Khác

Nguồn: Cục Thống kê Trung ương Israel

Jordan đã chiếm vùng đất được biết đến với tên gọi Bờ Tây, và Ai Cập chiếm đóng Gaza.

Jerusalem bị chia cắt bởi lực lượng Israel ở phía Tây, và lực lượng Jordan ở phía Đông.

Bởi vì không bao giờ có một thỏa thuận hòa bình nên chỉ xảy ra thêm chiến tranh và giao tranh trong những thập kỷ sau đó.

[Cửa khẩu Rafah là gì, vì sao là cứu cánh của Gaza?](#)

Bản đồ của Israel

Biên giới của Israel ngày nay

BBC

Trong cuộc chiến tranh vào năm 1967, Israel đã chiếm đóng Đông Jerusalem và Bờ Tây, cũng như hầu hết Cao nguyên Golan ở Syria, Gaza và bán đảo Sinai của Ai Cập.

Hầu hết người tị nạn Palestine và các hậu duệ của họ sống tại Gaza và Bờ Tây, cũng như quốc gia láng giềng Jordan, Syria và Lebanon.

Cả họ lẫn những hậu duệ đều không được Israel cho phép trở về quê hương - Israel tuyên bố điều này sẽ làm quá tải đất nước và đe dọa đến sự tồn vong của nhà nước Do Thái.

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Các chỉ huy quân đội Israel đến Đông Jerusalem trong thời kỳ xảy ra Chiến tranh Sáu ngày vào năm 1967

Israel vẫn chiếm Bờ Tây và tuyên bố toàn bộ Jerusalem như thủ đô của mình, trong khi người Palestine tuyên bố Đông Jerusalem như thủ đô của một nhà nước Palestine kỳ vọng được hình thành trong tương lai.

Mỹ chỉ là một trong vài quốc gia công nhận thành phố này là thủ đô của Israel.

Trong 50 năm qua, Israel đã xây dựng các khu định cư ở Bờ Tây và Đông Jerusalem, nơi có hơn 700.000 người Do Thái đang sinh sống.

Các khu định cư được xem bất hợp pháp theo luật pháp quốc tế - đây là lập trường mà Hội đồng Bảo an Liên Hiệp Quốc và chính phủ Anh và các bên khác - mặc dù bị phía Israel bác bỏ.

Người Palestine sống ở đâu?

Người Palestine

14,3 triệu

Tổng dân số

Bờ Tây 3 triệu

Dải Gaza 2 triệu

Jordan 2 triệu

Israel 2 triệu

Syria 0,5 triệu

Nguồn: Cục Thống kê Trung ương Palestine

Getty Images

Dải Gaza là gì?

Gaza là một dải đất hẹp nằm kẹp giữa Israel và Địa Trung Hải, nhưng có đường biên giới ngăn ở phía nam với phía Ai Cập.

Chỉ dài 41 km và rộng 10 km, khu vực này có hơn hai triệu cư dân và là một trong những nơi có mật độ dân số dày đặc nhất trên Trái Đất.

Theo sau cuộc chiến tranh từ năm 1948-1949, Gaza đã bị Ai Cập chiếm đóng trong 19 năm.

Israel đã chiếm đóng Gaza trong cuộc chiến tranh năm 1967 và giữ quyền kiểm soát cho đến năm 2005, trong suốt thời kỳ xây dựng các khu định cư cho người Do Thái.

Israel đã rút binh sĩ và những cư dân đi vào năm 2005, mặc dù vẫn duy trì sự kiểm soát đối với không phận, đường biên giới chung và đường bờ biển.

Liên Hiệp Quốc vẫn xem đây là vùng lãnh thổ đang do Israel chiếm đóng.

Dải Gaza nằm ở đâu?

Nguồn: Un Ocha, 2020

BBC

Israel và Palestine vướng mắc vấn đề quan trọng nào?

Có một số vấn đề mà hai bên đã không đạt được sự đồng thuận.

Bao gồm:

- Điều gì nên xảy đến đối với người tị nạn Palestine
- Liệu các khu định cư Do Thái ở vùng Bờ Tây bị chiếm đóng nên được duy trì hay dỡ bỏ
- Liệu hai bên có nên cùng chia sẻ chung thành phố Jerusalem
- Và - có lẽ là điều khó khăn nhất trong tất cả - đó là liệu một nhà nước Palestine có nên được hình thành bên cạnh Israel

Các nỗ lực nào được thực thi để giải quyết những vấn đề trên?

Các cuộc hòa đàm giữa Israel và Palestine đã diễn ra trong một khoảng thời gian giữa những năm 1990 và 2010, đan xen là các đợt bùng phát bạo lực.

Một nền hòa bình đạt được qua thương lượng dường như là điều khả thi trong những ngày đầu. Một loạt các cuộc đàm phán bí mật tại Na Uy đã trở thành tiến trình hòa bình Oslo, với biểu tượng trường tồn qua buổi lễ ký kết tại Nhà Trắng năm 1993, dưới sự chứng kiến của Tổng thống Bill Clinton.

Trong thời khắc lịch sử ấy, người Palestine đã công nhận Nhà nước Israel và Israel đã thừa nhận kẻ thù lịch sử của mình, Tổ chức Giải phóng Palestine (PLO), như một đại diện duy nhất cho người dân Palestine.

Một chính quyền tự trị Palestine được thiết lập.

Mặc dù dường như không lâu sau đó đã xuất hiện những rạn nứt, khi lãnh đạo phe đối lập khi đó là Benjamin Netanyahu đã gọi Oslo là một mối đe dọa mang tính sống còn đối với Israel.

Người Israel đẩy nhanh dự án định cư cho người Do Thái ở vùng lãnh thổ do Palestine chiếm đóng.

Nhóm chiến binh Hamas của Palestine xuất hiện gần đó đã cử những tên đánh bom tự sát đến để gây thiệt hại nhân mạng tại Israel và phá vỡ cơ hội đạt được một thỏa thuận.

Nguồn hình ảnh, Reuters

Dường như khả năng có được một nền hòa bình là khả thi vào đầu những năm 1990 khi các hiệp định Oslo được ký kết. Thủ tướng Israel Yitzhak Rabin và Tổng thống Palestine Yasser Arafat bắt tay Tổng thống Mỹ Bill Clinton vào năm 1993

Bầu không khí tại Israel trở nên xấu đi, đỉnh điểm là cuộc ám sát Thủ tướng Israel Yitzhak Rabin do một tên cực đoan Do Thái thực hiện vào ngày 04/11/1995.

Trong những năm 2000, các nỗ lực nhằm làm sống lại tiến trình hòa bình được thực hiện - bao gồm vào năm 2003 khi một lộ trình được các cường quốc trên thế giới đưa ra với mục tiêu cuối cùng về một giải pháp 'Một quốc gia, hai nhà nước', thế nhưng điều này không bao giờ thực hiện được.

Các nỗ lực hòa bình cuối cùng bị chững lại vào năm 2014, khi các cuộc đàm phán giữa phía Israel và Palestine tại Washington gặp thất bại.

Bản kế hoạch hòa bình gần nhất, do Tổng thống Donald Trump khi đó chuẩn bị - được Thủ tướng Israel Netanyahu gọi là "thỏa thuận của thế kỷ" đã bị phía Palestine bác bỏ, xem là mang tính một bên và không bao giờ được khởi động.

[Con đường chông gai dẫn đến hòa bình giữa Palestine và Israel](#)

Tại sao Israel lâm vào cuộc chiến tranh tại Gaza?

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Gaza do Hamas thống trị, tổ chức Hồi giáo này có cam kết phá hủy Israel và bị Anh và nhiều quốc gia khác liệt vào danh sách nhóm khủng bố.

Hamas đã đạt được chiến thắng trong cuộc bầu cử ở Palestine vào năm 2006, và đã chiếm quyền kiểm soát Dải Gaza một năm sau đó sau khi lật đổ đối thủ là Phong trào Fatah do Tổng thống Mahmoud Abbas ở Bờ Tây lãnh đạo.

Kể từ khi đó, các tay súng ở Gaza đã tham gia vào một vài cuộc chiến tranh chống Israel, cùng với Ai Cập đã duy trì sự ngăn chặn một phần trên Dải Gaza để cô lập Hamas và cố gắng ngăn chặn cuộc tấn công, đặc biệt là đợt nã rocket không khoan nhượng nhằm vào các thành phố của Israel.

Người Palestine ở Gaza nói các lệnh hạn chế của Israel và các cuộc không kích của quốc gia này nhằm vào các khu vực cư dân đông đúc đã dẫn đến cuộc trừng phạt tổng lực.

Năm nay là năm chết chóc kỷ lục đối với người Palestine tại vùng Bờ Tây bị chiếm đóng và Đông Jerusalem.

Họ cũng lên tiếng phản đối các lệnh hạn chế và các hành động quân sự đang được tiến hành tại đây nhằm đáp trả các cuộc tấn công chết chóc nhằm vào người Israel.

Những căng thẳng này cũng đã có thể là một trong các lý do cho cuộc tấn công mới nhất từ Hamas.

Thế nhưng các tay súng cũng đã tìm kiếm sự ủng hộ đối với những người dân thường Palestine, bao gồm việc sử dụng con tin để gây sức ép lên Israel, ép quốc gia này thả tự do cho một số trong ước tính 4.500 người Palestine bị bắt giữ trong những nhà tù.

Ai có và không ủng hộ Israel trong cuộc xung đột?

Mỹ, Liên minh châu Âu và các quốc gia Phương Tây đã cùng lên án cuộc tấn công của Hamas nhằm vào Israel.

Mỹ, đồng minh thân cận nhất của Israel, trong những năm qua đã viện trợ cho nhà nước Do Thái này hơn 260 tỷ USD về quân sự và kinh tế, và đã cam kết chuyển giao thêm thiết bị, tên lửa phòng phòng, bom có dẫn đường và đạn dược.

Mỹ cũng đã cử hai nhóm tác chiến tàu sân bay đến đông Địa Trung Hải để giúp đẩy lùi kẻ thù của Israel, đặc biệt phong trào Hezbollah của Lebanon trong việc có khả năng mở thêm một mặt trận thứ hai trong cuộc chiến tranh.

Nga và Trung Quốc đều đã từ chối lên án Hamas, và cho biết đang duy trì liên lạc với cả hai bên trong cuộc xung đột. Tổng thống Nga Vladimir Putin đã lên án chính sách của Mỹ cho việc không đạt được nền hòa bình tại Trung Đông.

Iran, kẻ thù 'không đội trời chung' của Israel, phe ủng hộ chính của Hamas, cũng như Hezbollah, cũng có các tay súng tham gia cuộc chiến tranh chống lại lực lượng quân sự của Israel hầu như mỗi ngày kể khi Hamas tấn công.

Các câu hỏi đã được đặt ra về vai trò của Iran trong cuộc tấn công của Hamas, sau khi các báo cáo cho thấy Tehran đã trao khả năng tiến hành cuộc tấn công nhiều ngày trước đó. Tuy nhiên, phía Iran đã bác bỏ mọi liên quan.

[Israel trả đũa Gaza: Nước nào ủng hộ và nước nào lên án?](#)

[Lập trường của Việt Nam về xung đột Israel-Hamas và lợi ích công nghệ, quốc phòng từ quan hệ với Israel](#)

[Bài học thực sự từ Chiến tranh Yom Kippur](#)

03/11/2023

Capture à partir de : [:nghiencuuquocte](#)

Nguồn: Uri Kaufman, "[The Real Lessons of the Yom Kippur War](#)," *Foreign Affairs*, 20/10/2023

Biên dịch: Nguyễn Thị Kim Phụng

Để đánh bại Hamas, Israel cần cách tiếp cận mới đối với công tác tình báo.

Không lâu sau khi [Chiến tranh Yom Kippur](#) kết thúc vào năm 1973, Thủ tướng Israel tương lai Menachem Begin – khi đó là thành viên mới tại cơ quan lập pháp của đất nước – đã bộc phát ngay tại trụ sở Knesset. “Tại sao họ không chuẩn bị thiết bị quân sự trước?” ông thét lên. Cuộc chiến kéo dài 18 ngày giữa Israel và các lực lượng liên minh giữa Ai Cập và Syria, khiến hơn 2.000 binh sĩ Israel thiệt mạng, đã gây chấn động khắp chính giới và giáng một đòn mạnh vào sự tự tin của quân đội Israel. Begin muốn biết tại sao chính phủ không chuẩn bị cho cuộc xung đột.

Ngày nay, thật kỳ lạ khi người Israel cũng đang tự hỏi những câu hỏi tương tự. Sau khi Hamas giết chết hơn 1.000 người trong một cuộc tấn công chưa có tiền lệ vào lãnh thổ Israel ngày 7/10, người Israel muốn biết lý do tại sao các cơ quan tình báo được ca ngợi của đất nước lại chẳng thể biết trước cuộc tấn công. Họ cũng đặt câu hỏi tại sao quân đội Israel có quá ít thiết bị phòng thủ và nhân lực đóng ở biên giới Gaza.

Chiến tranh Yom Kippur rõ ràng khác biệt với xung đột Israel-Hamas ngày nay. Yom Kippur là cuộc chiến giữa các quốc gia có chủ quyền và giữa các quân đội truyền thống. Bên phát động chiến tranh – Ai Cập và Syria – muốn giành lại lãnh thổ đã mất vào tay Israel trong cuộc chiến trước đó. Ngoài ra, Yom Kippur diễn ra dưới cái bóng của Chiến tranh Lạnh. Moscow và Washington đã hỗ trợ các bên tham chiến và tham gia đàm phán về lệnh ngừng bắn để kết thúc cuộc chiến. Nhưng đối với người Israel, sự bất ngờ đầy nhục nhã trước cuộc tấn công của Hamas đã gợi nhớ đến cuộc xâm lược gây sốc năm 1973 của Tổng thống Ai Cập Anwar Sadat.

Sự tương đồng chưa dừng lại ở đó. Trước kia và bây giờ, Israel đều trải qua một thời kỳ thịnh vượng kinh tế đáng kinh ngạc trước khi chiến tranh bùng nổ. Chưa kể, người Israel hiểu rằng một cuộc tấn công bất ngờ có thể xảy ra, nhưng nền chính trị của đất nước này bị chi phối bởi sự tự tin tương đối trong các vấn đề biên giới. Israel đã giành được chiến thắng ngoạn mục trong cuộc chiến năm 1967, đánh tan tác

sáu quốc gia Ả Rập, và tăng gấp bốn lần lãnh thổ của mình. Kể từ thời cổ đại, người Do Thái chưa bao giờ cảm thấy an toàn như vậy: Kinh Thánh ghi lại rằng người Do Thái cổ phải mất bảy ngày mới chinh phục được Jericho.

Nhưng chiến thắng năm 1967 là chiến thắng không có hồi kết. Ai Cập vẫn quyết tâm bù đắp những tổn thất của mình. Trong khi đó, sự tự tin của Israel đã khiến họ mắc kẹt trong một loạt giả định sai lầm, dẫn đến một cuộc tấn công lén lút sáu năm sau đó – một loạt giả định tương tự với những giả định mà Israel dường như đã đưa ra trước cuộc tấn công của Hamas.

Một lệnh ngừng bắn đã chấm dứt Chiến tranh Yom Kippur sau khi lực lượng Israel bao vây Tập đoàn quân số 3 của Ai Cập, trong khi pháo binh Israel đạt tầm bắn tới ngoại ô Damascus. Nhưng công chúng Israel coi việc chính phủ không lường trước được cuộc chiến là điều không thể tha thứ, và chính phủ Israel buộc phải mở một cuộc điều tra sâu rộng về những sai lầm của chính mình. Trong lời khai trước ủy ban, một sĩ quan tình báo Israel thừa nhận quân đội đã đánh giá sai rằng cuộc chiến năm 1973 sẽ không thể xảy ra “dựa trên những diễn biến ở Cairo” – nói cách khác, dựa trên thông tin nghe lén trong các cuộc thảo luận cấp cao, nhờ loạt công nghệ giám sát tiên tiến – thay vì sử dụng những dấu hiệu rõ ràng như việc Ai Cập tập hợp quân đội gần kênh đào Suez.

Khi họ ngừng đấu súng với Hamas, Israel gần như chắc chắn sẽ tiến hành một cuộc điều tra tương tự. Dù báo cáo của ủy ban năm 1973 dài tới 2.200 trang, người ta có lẽ đã quên một số bài học lớn của Yom Kippur – những bài học mà Israel cần phải hiểu lúc đó và vẫn phải hiểu cho đến bây giờ.

CUỘC TẤN CÔNG TÁO BẠO

Sau Chiến tranh Sáu ngày, năng lực quân sự của Israel đã phát triển mạnh mẽ: trong giai đoạn 1967-1973, nước này đã bổ sung thêm 178 máy bay chiến đấu A-4 Skyhawk, 110 máy bay phản lực F-4 Phantom, và gần 2.000 xe tăng. Cùng lúc đó, nền kinh tế Israel tăng trưởng ở mức đáng kinh ngạc là 85%. Nhiều tháng sau khi Chiến tranh Sáu ngày kết thúc, các biển báo vẫn nằm rải rác dọc theo biên giới năm 1948 của Israel, với dòng chữ NGUY HIỂM! BIÊN GIỚI PHÍA TRƯỚC. Trên một trong số các biển báo, ai đó đã phun sơn chữ KHÔNG trước chữ BIÊN GIỚI.

Nhưng xung đột chưa bao giờ thực sự kết thúc. Chỉ vài tuần sau khi ngừng bắn, Ai Cập đã đánh chìm tàu *Eilat*, một tàu khu trục của hải quân Israel, và Israel trả đũa bằng cách pháo kích vào các thành phố của Ai Cập dọc theo Kênh đào Suez. Tổng thống Ai Cập lúc bấy giờ, Gamal Abdel Nasser, từ chối công nhận tư cách nhà nước của Israel, và vẫn kiên quyết chiếm lại Bán đảo Sinai mà Israel đã chiếm được trong xung đột. Ông thường tuyên bố “cái gì lấy được bằng vũ lực sẽ phải trả lại bằng vũ lực.” Xung đột công khai sôi sục trong suốt giai đoạn 1969-1970. Bốn trăm bốn mươi người Israel và hàng chục nghìn người Ai Cập đã thiệt mạng. Sau khi Liên Xô cung cấp cho Ai Cập các hệ thống tên lửa SAM-3 tiên tiến, lực lượng không quân Israel bắt đầu mất máy bay với tốc độ đáng báo động. Những nỗ lực của Mỹ và Liên Hiệp Quốc nhằm làm trung gian hòa bình đã thất bại.

Năm 1970, sau khi Nasser đột ngột qua đời vì một cơn đau tim, Sadat đã lên kế vị ông. Trong suy nghĩ của nhiều người Ai Cập, Sadat bị cho là kém cỏi hơn người tiền nhiệm, thường bị gọi là “chó con” (poddle) của Nasser. Trong các cuộc biểu tình đường phố, đám đông hô vang “Người khổng lồ đã qua đời; con lừa đã thế chỗ.” Các lãnh đạo nước ngoài cũng đánh giá thấp Sadat. Trong hồ sơ chính thức, các quan chức gọi ông là “lãnh đạo chuyển tiếp.” Năm 1970, một nghiên cứu tình báo của Israel kết luận rằng Sadat có “trình độ trí tuệ thấp,” trong khi phiên bản cập nhật cuối năm 1972 nói thêm rằng ông “yếu.” Muhammad Hafiz Ismail, cố vấn an ninh quốc gia của Ai Cập từ năm 1971 đến năm 1973, tuyên bố rằng Ngoại trưởng Mỹ Henry Kissinger đã đảm bảo với ông rằng nếu Ai Cập bắt đầu một cuộc chiến khác, “Israel sẽ chiến thắng một lần nữa, và chiến thắng vang dội hơn cả năm 1967.”

Tuy nhiên, Sadat đã nhanh chóng chứng tỏ mình không hề yếu. Đối mặt với nỗ lực đảo chính thất bại năm 1971, nền kinh tế phá sản, và lực lượng sĩ quan khao khát trả thù cho những mất mát của Ai Cập hồi năm 1967, Sadat kết luận rằng ông phải tham chiến. Nhưng ông đã làm điều mà Nasser chưa bao giờ làm: ông giữ cho biên giới tương đối yên tĩnh, loại bỏ các sĩ quan bảo thủ, và bổ nhiệm một nhóm tướng lĩnh có năng lực, đứng đầu bởi Saad Shazly, một quân nhân cấp thấp nhưng được đánh giá cao.

Shazly và một nhóm sĩ quan được lựa chọn cẩn thận đã đưa ra đánh giá tỉnh táo về điểm mạnh và điểm yếu của quân đội Ai Cập, đồng thời vạch ra một kế hoạch chiến tranh được cân nhắc kỹ lưỡng để chống

lại Israel. Shazly kết luận rằng, chí ít thì trong giai đoạn đầu, ông không cần phải chiếm toàn bộ Bán đảo Sinai, mà chỉ cần gây sức cho Israel, bằng cách tiến khoảng sáu dặm vào lãnh thổ đối phương và gây thương vong. Ông cho rằng cuộc chiến tiêu hao và áp lực quốc tế sau đó sẽ buộc Israel phải rút lui về biên giới trước năm 1967. Ông cũng nghĩ ra cách vô hiệu hóa lực lượng không quân và thiết giáp Israel lần lượt bằng cách sử dụng tên lửa đất đối không của Liên Xô và tên lửa rác vai.

Trên hết, kế hoạch của Shazly phụ thuộc vào yếu tố bất ngờ. Ông sử dụng một chiến thuật mà Liên Xô đã sử dụng thành công để đánh lừa các cơ quan tình báo phương Tây khi xâm chiếm Tiệp Khắc năm 1968: liên tục tiến hành các buổi tập trận huấn luyện ngay trước thềm cuộc tấn công, khiến các nhà quan sát khó phân biệt đâu là hoạt động quân sự thông thường và đâu là hoạt động chuẩn bị tấn công. Ai Cập đã huy động và giải giáp quân đội dọc Kênh đào Suez không dưới 22 lần trong khoảng thời gian từ ngày 1/1/1973 đến ngày 1/10/1973.

Chỉ một số ít sĩ quan quân đội cấp cao nhất của Ai Cập mới biết rằng vào ngày động viên thứ 23, tức ngày 6/10, quân đội sẽ được lệnh vượt kênh. Trong số 8.000 lính Ai Cập mà Israel sau đó bắt được, chỉ có một người nói rằng mình biết về kế hoạch tấn công trước hơn một ngày. Gần như tất cả những người lính khác đều biết tin trong buổi sáng cùng ngày.

Nhưng điều đó chỉ cho ta biết một phần của câu chuyện. Israel đã đánh giá thấp toàn bộ quân đội Ai Cập: dù Israel đã xây dựng một chuỗi pháo đài để giám sát các hoạt động của Ai Cập xuyên biên giới, nhưng các nhà lãnh đạo Israel luôn nghĩ rằng quân đội Cairo không thể đủ khả năng áp đảo họ trong một cuộc tấn công chớp nhoáng. Năm 1971, Israel tổ chức một cuộc tập trận giả định trong đó Ai Cập di chuyển 3 sư đoàn bộ binh và 700 xe tăng qua kênh đào Suez trong 16 giờ. Một vị tướng hàng đầu đã bác bỏ tình huống giả định này, nói rằng ông nghĩ “không có đến 10% khả năng họ có thể thực hiện được điều đó.” Ông nói thêm, binh lính Ả Rập “thiếu những phẩm chất cần thiết cho chiến tranh hiện đại”, chẳng hạn như “trí tuệ, khả năng thích nghi, và phản ứng nhanh”.

NHỮNG ĐIỂM MÙ DO LÝ THUYẾT

Theo một cuộc điều tra năm 2005 của tờ báo Israel *Yedioth Ahronoth*, vào khoảng năm 1969, một người đàn ông cao lớn, ăn bận chỉnh tề đã

bước vào đại sứ quán Israel ở London và yêu cầu được nói chuyện với một đặc vụ Mossad. “Tôi muốn làm việc cho các vị,” người này nói. “Tôi sẽ cung cấp thứ thông tin mà các vị chỉ có thể hy vọng có được trong những giấc mơ điên rồ nhất của mình. Tôi muốn tiền, rất nhiều tiền. Và tin tôi đi, các vị sẽ vui vẻ trả tiền.”

Quả thực, người Israel đã vui lòng trả tiền vì người đề nghị làm việc với họ là Ashraf Marwan – thư ký của Anwar Sadat và là con rể của Nasser. Cuộc điều tra của *Yedioth Ahronoth* tiết lộ rằng Marwan đã nhận được 24 triệu USD từ người Israel, tính theo tỷ giá ngày nay. (Để so sánh, công dân Mỹ nhận được nhiều tiền nhất từ việc làm gián điệp là điệp viên hai mang của CIA Aldrich Ames, người chỉ nhận được số tiền tương đương 4 triệu USD ngày nay.)

Trong số nhiều thông tin tình báo khác, Marwan đã cung cấp cho người quản lý tình báo của mình một thông tin có vẻ quan trọng đến mức các nhà hoạch định quân sự Israel đã đặt ra một thuật ngữ Do Thái để mô tả nó: *Conceptzia*, hay “khái niệm.” *Conceptzia* cho rằng Ai Cập sẽ không tham chiến cho đến khi họ có được các máy bay chiến đấu tiên tiến của Liên Xô, đủ khả năng cạnh tranh với Không quân Israel. Ở thời điểm đó, cũng như bây giờ, trên bàn cờ kế hoạch quân sự của Israel, những máy bay chiến đấu có gắn Ngôi sao David trên thân được coi là quân cờ lớn nhất: gần 50% ngân sách quốc phòng của Israel là dành cho không quân. (Trên thực tế, từ năm 1967 đến năm 1972, Israel đã chi 10% tổng GDP của mình chỉ riêng cho lực lượng không quân.) Sadat đã đạt được thỏa thuận với Moscow để mua máy bay phản lực của Liên Xô, nhưng những chiếc máy bay này phải đến cuối năm 1974 mới được giao cho Ai Cập. Và người ta cần thêm ít nhất một năm để đào tạo phi công, nên vào năm 1973, Israel cho rằng họ vẫn sẽ an toàn trong nhiều tháng tới.

Một số quan chức Israel lo ngại việc phụ thuộc quá nhiều vào Marwan, hoặc vào các công nghệ giám sát tiên tiến. Giữa năm 1973, đại tá Israel, Yossi Langotsky, đã phàn nàn với một sĩ quan tình báo trẻ tuổi – Ehud Barak, thủ tướng tương lai của Israel – rằng ông không thể hiểu tại sao hầu hết các nhà lãnh đạo Israel “có gan nói, ‘Sẽ có chiến tranh, hoặc Sẽ không có chiến tranh.’” Tất cả chúng ta đều biết mình có rất ít thông tin, nhưng họ lại có thể chắp ghép chúng lại với nhau thành đủ thứ lý thuyết phức tạp.” Tuy nhiên, các quan chức hàng đầu của Israel tin rằng khả năng thu thập thông tin tình báo vượt trội của họ sẽ là kế hoạch dự phòng nếu Marwan nhảm lẫn. Người đứng đầu cơ quan tình

báo của quân đội Israel nói rằng năng lực tình báo của Israel là “bảo hiểm của tôi, phòng khi có sai sót trong Conceptzia.”

Mùa thu năm 1973, Vua Hussein của Jordan, quốc gia khi đó đang xung đột với Ai Cập và Syria, đã bí mật gặp Thủ tướng Israel Golda Meir để cảnh báo rằng Ai Cập và Syria đang chuẩn bị tham chiến, nhưng lời cảnh báo của ông đã không được chú ý. Tình báo Israel đã xác định được 45 “dấu hiệu chiến tranh” cần chú ý, và hơn 30 trong số này tồn tại trên thực địa vào đầu tháng 10/1973. Tuy nhiên, bị mắc kẹt với Conceptzia, các nhà hoạch định quân sự Israel khẳng định rằng hầu hết những dấu hiệu này đều phù hợp với hoạt động huấn luyện quân sự. Marwan cũng không cảnh báo về cuộc tấn công sắp xảy ra cho đến một đêm trước đó.

Về cuộc chiến Yom Kippur, tình báo Israel phát hiện ra rằng Tổng thống Ai Cập Anwar Sadat cũng có sai lầm của riêng mình. Lực lượng của Sadat vượt qua Kênh đào Suez và tấn công quân đội Israel với hy vọng buộc Israel rút khỏi Bán đảo Sinai mà không có hiệp ước hòa bình. Sau cùng, Sadat đã bị chặn lại khi quân Israel bao vây quân đội của ông. Nhưng kế hoạch gây sốc cho người Israel của ông đã thành công.

TƯƠNG LAI TƯƠI SÁNG HƠN

Có những điểm tương đồng đáng chú ý giữa động lực dẫn đến Chiến tranh Yom Kippur và cuộc chiến ngày nay. Hamas đã sử dụng một chiến thuật tương tự như của Ai Cập, bằng cách tăng cường các cuộc tập trận huấn luyện gây mất tập trung, liên tục di chuyển các chiến binh dọc biên giới Israel-Gaza trong nhiều tháng qua. Israel cũng đánh giá thấp sự tự tin, khả năng lập kế hoạch, và khả năng trốn tránh sự giám sát của Hamas. Ali Baraka, một quan chức cấp cao của Hamas, tiết lộ chỉ một số lãnh đạo cấp cao của Hamas biết rằng vào ngày 7/10, các tay súng sẽ được lệnh xông qua hàng rào biên giới.

Sau khi chiến tranh Israel-Hamas kết thúc, người Israel gần như chắc chắn sẽ triệu tập một ủy ban điều tra. Ngày 18/11/1973, Israel ủy quyền cho Ủy ban Agranat, đứng đầu là Chánh án Tòa án Tối cao Shimon Agranat, để điều tra những thất bại trong Chiến tranh Yom Kippur. Ủy ban đã nghe ý kiến từ 90 nhân chứng và yêu cầu các nhà điều tra thu thập lời khai từ 188 người khác. Báo cáo của ủy ban đổ lỗi cho sự phụ thuộc quá mức vào Conceptzia và “thông tin tình báo vàng” đến từ quá ít nguồn tin Ai Cập có giá trị.

Mọi ủy ban điều tra tiếp theo ở Israel đều tồn tại dưới cái bóng của Ủy ban Agranat. Tổ chức này đã thiết lập cái mà người Israel ngày nay gọi là “văn hóa chặt đầu” – bản năng đáp lại thất bại bằng các vụ sa thải và từ chức hàng loạt, với hy vọng rằng việc xử phạt những người chịu trách nhiệm sẽ ngăn chặn thất bại tái diễn. Một tuần sau khi ủy ban đưa ra báo cáo sơ bộ vào ngày 2/4/1974, Meir tuyên bố từ chức. Bộ trưởng Quốc phòng, Bộ trưởng Ngoại giao, và Bộ trưởng Tài chính Israel cũng lần lượt bị thay thế. Meir nhận xét rằng nếu có bất kỳ anh hùng Israel nào trong Chiến tranh Yom Kippur thì đó chính là David Elazar, tham mưu trưởng quân đội. Tuy nhiên, ông cũng bị sa thải.

Ủy ban điều tra theo sau chiến tranh Israel-Hamas có thể còn khắc nghiệt hơn đối với giới lãnh đạo hiện tại của Israel. Ủy ban Agranat kết luận rằng Israel đã phớt lờ những dấu hiệu chiến tranh không thể nhầm lẫn, và ủy ban sắp tới có lẽ cũng sẽ đưa ra kết luận tương tự. Nhưng những giả định sai lầm cốt lõi của Israel thời hiện đại thậm chí có tác động sâu rộng hơn những giả định của họ vào năm 1973, cắm rễ ở trọng tâm của chiến lược mà Israel đã áp dụng kể từ khi rút khỏi Gaza gần 20 năm trước.

Dù không ai tin rằng hòa bình sẽ đến sau khi Israel rút khỏi Gaza, nhưng các quan chức cho rằng biên giới có thể được giữ tương đối ổn định thông qua các biện pháp răn đe – phản ứng mạnh mẽ trước mỗi cuộc tấn công – và khuyến khích kinh tế. Năm 2022, Israel đã cử 67.000 xe tải chở hàng đến Gaza và cấp giấy phép cho 20.000 người Gaza làm việc tại Israel. Các nhà lãnh đạo Israel tin rằng Hamas sẽ không bao giờ mạo hiểm để mất sự hỗ trợ vật chất ở mức độ lớn như vậy.

Trong một thời gian, giả định này có vẻ đúng. Hamas và Israel thỉnh thoảng bắn tên lửa vào nhau và đối đầu trong một vài cuộc chiến nhỏ. Nhưng xung đột dường như vẫn có thể quản lý được và nhờ đó tiết kiệm cho người nộp thuế Israel hàng tỷ đô la: Để chiếm đóng Gaza trong giai đoạn trước năm 2005, Israel tiêu tốn khoảng 1,5 tỷ đô la một năm, tương đương 1% GDP của nước này vào giữa những năm 2000, chỉ để hỗ trợ người dân Palestine, chưa kể chi phí đồn trú 24.000 quân để bảo vệ 8.000 người định cư Israel. Việc giải phóng gánh nặng tài chính này chắc chắn đã đóng một vai trò lớn trong việc GDP của Israel tăng gần gấp bốn lần từ năm 2005 đến nay. Với việc lực lượng của họ không còn đóng quân lâu dài ở Gaza, thương vong của Israel cũng giảm mạnh.

Nhưng như cuộc tấn công của Hamas đã chứng minh, Israel chưa giải quyết được các vấn đề an ninh của mình. Các quan chức Israel có lẽ đã kết luận quá sớm rằng họ đã vô hiệu hóa hoàn toàn mọi nguy hiểm nghiêm trọng nhất từ kẻ thù, và quan trọng hơn, họ đã hiểu sai động cơ của kẻ thù.

Trong lời khai trước Ủy ban Winograd – cuộc điều tra của Israel về cuộc chiến năm 2006 với Hezbollah – cựu thủ tướng Israel kiêm thành viên Knesset Shimon Peres nói rằng cuộc chiến đó là sự cạnh tranh của những sai lầm, và sai lầm lớn nhất là tham gia vào một cuộc chiến ngay từ đầu. Nhưng sau xung đột, kể cả những xung đột tồi tệ nhất, vẫn có thể có cơ hội để cải thiện tình hình. Sau Chiến tranh Yom Kippur, Ai Cập và Israel đã ký một thỏa thuận hòa bình, trong đó Israel trả lại Bán đảo Sinai và Ai Cập chính thức công nhận sự tồn tại của Israel.

Ngày nay cũng tồn tại một số cơ hội tương tự cho hòa bình. Ai đó sẽ phải nắm quyền kiểm soát Gaza nếu chiến dịch của Israel lật đổ Hamas. Có lẽ đó sẽ là một lực lượng liên Ả Rập, dẫn đầu bởi Ai Cập và Ả Rập Saudi, những người có thể chịu trách nhiệm về an ninh và giúp Chính quyền Dân tộc Palestine có trụ sở tại Ramallah lên nắm quyền ở Gaza, được khuyến khích bởi các đảm bảo an ninh của Mỹ và việc cho phép làm giàu uranium cho mục đích dân sự. Câu chuyện về Chiến tranh Yom Kippur gợi ý rằng khi rất nhiều giả định cũ bị bác bỏ, thì những giả định tai hại – chẳng hạn như giả định rằng không thể có giải pháp hai nhà nước, hoặc không thể có sự quản lý hiệu quả ở các vùng lãnh thổ của Palestine – cũng có thể bị bác bỏ.

Uri Kaufman là tác giả cuốn sách “Eighteen Days in October: The Yom Kippur War and How It Created the Modern Middle East.”

[Ý nghĩa đích thực của khẩu hiệu “Từ sông ra biển, Palestine sẽ được tự do”](#)

Bởi AdminTD -30/10/2023

Capture à partir de : [baotienngdan](#)

[Mena-watch](#)

Tác giả: **Bassam Tawil**

Vũ Ngọc Chi, chuyên ngữ

14-5-2023

Lời giới thiệu: Cầu thủ bóng đá Anwar El Ghazi (28 tuổi), Tiền đạo của Mainz 05, thuộc câu lạc bộ Bundesliga, đã bị câu lạc bộ của anh

ta đình chỉ thi đấu ngày 17-10-2023, sau khi anh ta chia sẻ trên Instagram khẩu hiệu: “Từ sông tới biển, Palestine sẽ được tự do”, sau cuộc tấn công của Hamas sang Israel ngày 7-10-2023. Xin được giới thiệu bài viết liên quan tới khẩu hiệu này, để mọi người hiểu rõ hơn vì sao Ghazi bị treo giò.

Các nhà hoạt động tại Đại học Northwestern ở Chicago vẽ lên các bài báo về bản sắc Do Thái với khẩu hiệu chống Israel. Nguồn: Northwestern Hillel

Các nhà hoạt động “ủng hộ Palestine” ở phương Tây đang cố gắng biến khẩu hiệu thù địch chống Israel, thành khẩu hiệu vì dân chủ, bình đẳng và nhân quyền.

Những sinh viên chỉ trích Israel thường hô vang khẩu hiệu “Từ sông ra biển, Palestine sẽ được tự do” (From the river to the sea, Palestine will be free) tại nhiều khuôn viên đại học ở Mỹ, Canada, Australia và châu Âu. Khẩu hiệu này, về cơ bản có nghĩa là Israel không có quyền tồn tại trên vùng đất giữa Jordan và Địa Trung Hải – nói cách khác, trên toàn bộ lãnh thổ tạo nên Israel, có biên giới với Jordan là sông Jordan. Khẩu hiệu đó đã được các nhóm Hồi giáo quá khích và Liên đoàn Ả Rập ủng hộ, công khai kêu gọi loại bỏ Israel.

Khẩu hiệu này đã được hô vang tại một số nơi, dưới đây là một vài ví dụ:

– Tại một cuộc họp gần đây của Hội đồng Sinh viên Đại học Sydney, nơi các sinh viên Do Thái bị các thành viên hội đồng khác ngăn cản phát biểu hoặc trưng bày cờ Israel vào Ngày Độc lập của Israel.

– Tại một trong số các tổ chức ủng hộ Palestine tổ chức một cuộc biểu tình ở New York vào ngày 8 tháng 4 với khẩu hiệu “Không được đụng tới Al-Aqsa [Nhà thờ Hồi giáo]”, nơi các diễn giả không chỉ hô vang khẩu hiệu chống Israel, mà ca ngợi cả khẩu hiệu “Kháng chiến” của người Palestine và những “liệt sĩ” của họ.

– Tại một sự kiện của các nhóm Do Thái ở Đại học College London hồi đầu năm nay, khi hàng chục nhà hoạt động chống Israel hô vang “Giải phóng Palestine từ sông ra biển”. Một diễn giả trong cuộc biểu tình chống Israel đã tuyên bố rõ ràng: “Chúng ta nên kêu gọi quân đội Ả Rập và Hồi giáo giải phóng Palestine”.

Cuối năm ngoái, cộng đồng Do Thái tại Đại học Northwestern ở Chicago đã bị sốc khi phát hiện ra rằng, bản in bài viết quan điểm của sinh viên Do Thái Lily Cohen về niềm tự hào về bản sắc Do Thái của cô đã bị biến thành một tấm áp phích lớn có dòng chữ “Từ sông tới Biển, Palestine sẽ được tự do”. Thật khó có thể chấp nhận rằng các nhà hoạt động chống Israel không biết khẩu hiệu này có ý nghĩa gì – cụ thể là lời kêu gọi vũ trang chung cho những kẻ muốn tiêu diệt Israel.

Cởi mở và trung thực

Khẩu hiệu này phản ánh mong muốn của Iran và các nhóm khủng bố ủy nhiệm của nước này – đặc biệt là Hamas, Thánh chiến Hồi giáo Palestine (PIJ) và Hezbollah – thay thế Israel bằng một quốc gia Hồi giáo thứ 57: Từ Jordan đến Địa Trung Hải. Các nhà lãnh đạo và quan chức Iran liên tục lặp lại rằng, họ muốn “xóa Israel khỏi bản đồ” hoặc “khỏi sử sách”.

Mới đây, Bộ Ngoại giao Iran tuyên bố, Jerusalem là “thủ đô vĩnh cửu của một Palestine từ sông tới biển”, một lần nữa nhắc lại lời kêu gọi tiêu diệt Israel. Trước chuyến thăm gần đây tới Syria, Tổng thống Iran Ebrahim Raisi bày tỏ mong muốn của chế độ ông là loại bỏ Israel [khỏi bề mặt trái đất].

Nhóm khủng bố Hamas được Iran hậu thuẫn, hiện đang kiểm soát Dải Gaza, không bỏ lỡ cơ hội nào để tuyên bố ý định của mình và gửi thông điệp tương tự tới thế giới. Vào tháng 12 năm 2022, nhân kỷ niệm 35 năm thành lập, Hamas công bố khẩu hiệu “Palestine từ sông ra biển”, kèm theo bản đồ khu vực không bao gồm Israel.

Đầu năm nay, thủ lĩnh Hamas Ismail Haniyeh tái khẳng định mục tiêu tiêu diệt Israel của tổ chức mình khi nói: *“Toàn bộ Palestine, từ sông ra biển và từ Ras al-Naquora [ở biên giới Israel-Lebanon] đến Umm al-Rashrash [Eilat, thành phố cực nam của Israel] là một vùng đất duy nhất không thể chia cắt và không thể bán hay thương lượng”*.

Người phát ngôn của Hamas, Husam Badran cũng nhắc lại sự ủng hộ của nhóm ông đối với việc loại bỏ Israel, nói rõ: *“Palestine, như chúng ta biết, trải dài từ sông ra biển – không thiếu một phân”*.

Với khẩu hiệu này, Iran và Hamas đang thẳng thừng tuyên bố rằng, không có chỗ cho một nhà nước Do Thái ở Trung Đông và vùng đất trải dài từ sông Jordan đến Địa Trung Hải, thuộc sở hữu của người Hồi giáo và không được trao cho những người không theo đạo Hồi.

Điều 11 của Hiến chương Hamas không còn chỗ để nghi ngờ; nó đơn giản là mang tính chất diệt chủng: *“Phong trào Cộng hòa Hồi giáo [Hamas] tin rằng, vùng đất Palestine là một vùng đất [sở hữu thiêng liêng] của Hồi giáo, dành riêng cho các thế hệ Hồi giáo tương lai cho đến Ngày Phán xét. Nó, hoặc bất kỳ phần nào của nó, không được phép lãng phí. Nó, hoặc bất kỳ phần nào của nó, không được phép từ bỏ. Không một quốc gia Ả Rập riêng lẻ nào hay tất cả các quốc gia Ả Rập, không một vị vua hay tổng thống hay tất cả các vị vua và tổng thống, không một tổ chức nào hay tất cả cùng nhau, dù là người Palestine hay người Ả Rập, có quyền làm điều này”*.

Điều 13 của Hiến chương Hamas công khai ủng hộ việc sử dụng vũ lực để giết người Do Thái và tiêu diệt Israel: *“Không có giải pháp nào cho vấn đề Palestine ngoài thánh chiến. Các sáng kiến hòa bình, các cuộc đàm phán và hội nghị quốc tế đều lãng phí thời gian và là nỗ lực vô ích”*.

Điều 15 của Hiến chương Hamas nêu rõ: *“Jihad là nghĩa vụ cá nhân của mỗi người Hồi giáo. Trước sự chiếm đoạt Palestine của người Do Thái, việc giương cao biểu ngữ thánh chiến là điều bắt buộc. ... Cần thiết lập tinh thần thánh chiến trong lòng dân tộc để họ đối đầu với kẻ thù và gia nhập hàng ngũ những người chiến đấu”*.

Tổ chức Thánh chiến Hồi giáo Palestine (PIJ), một nhóm khủng bố khác được Iran hậu thuẫn, có trụ sở tại Dải Gaza, cũng khẳng định rằng, toàn bộ đất nước từ Jordan đến Địa Trung Hải phải nằm dưới sự

cai trị của Hồi giáo. Giống như Hamas, PIJ đã tham gia vô số cuộc tấn công khủng bố chống lại Israel và bác bỏ quyền tồn tại của Israel.

Đồng lõa với bọn khủng bố

Khẩu hiệu này không phải là lời kêu gọi bình đẳng hay dân chủ. Nguồn: Andrew Ratto / Wikimedia Commons

Các nhà hoạt động chống Israel hô vang khẩu hiệu “Từ sông ra biển, Palestine sẽ được tự do”, đang ủng hộ – dù cố ý hay không – hệ tư tưởng của các giáo sĩ Hồi giáo Iran, Hamas, Thánh chiến Hồi giáo, Fatah và các nhóm khủng bố khác, những người từ lâu đã và đang làm việc, nhằm tiêu diệt Israel.

Những nhà hoạt động này, những người thường tự mô tả mình là “ủng hộ Palestine”, thực ra không quan tâm đến người Palestine hay “việc giải phóng Palestine”. Nếu họ quan tâm, thay vào đó họ sẽ đòi hỏi những cơ hội tốt hơn cho người Palestine, một chính phủ Palestine ít tham nhũng hơn, việc áp dụng pháp quyền dưới sự lãnh đạo của người Palestine, quyền bình đẳng, quyền của phụ nữ và trẻ em, cũng như quyền tự do ngôn luận, hội họp và báo chí.

Những người biểu tình “ủng hộ Palestine” hiện nay không gì khác hơn là những kẻ căm ghét Israel, thật ra là những người bài Do Thái, những người liên minh với những kẻ cực đoan và khủng bố người Ả Rập và Hồi giáo. Bằng cách hô vang “Từ sông ra biển, Palestine sẽ được tự do” trong khuôn viên các trường đại học ở phương Tây, hay tại các cuộc biểu tình ở New York, họ đóng vai trò là cơ quan ngôn luận cho những kẻ khủng bố, giết người máu lạnh hàng ngày trong trường học, quán cà phê và trên đường phố, như vụ xả súng giết chết một bà mẹ Do Thái và hai cô con gái trên đường đi mừng ngày lễ của người Do Thái ở Thung lũng Jordan hồi đầu tháng Tư. Hamas thậm chí còn công khai khoe rằng, tổ chức này đứng đằng sau vụ sát hại gia đình Dees, người Anh, gốc Do Thái này.

Lần tới, khi ai đó ở Mỹ, Canada hoặc Châu Âu hô khẩu hiệu này, họ nên lưu ý rằng, họ đang hỗ trợ chế độ Iran, theo như các bài tường thuật, đang đầu độc hàng trăm nữ sinh và treo cổ chính công dân của mình vì những “tội ác” như “xúc phạm tôn giáo” và hỗ trợ các tổ chức ủy quyền của Iran, Hamas, Tổ chức Hồi giáo Palestine và Hezbollah, được liệt vào những nhóm khủng bố.

Tác giả: Bassam Tawil là một người Ả Rập theo đạo Hồi, sống ở Trung Đông. (Bài này là phiên bản sửa đổi và mở rộng một chút của một bài báo tiếng Anh do Viện Gatestone xuất bản. Dịch và biên tập: Alexander Gruber).

[Israel muốn chấm dứt trách nhiệm với Gaza sau chiến tranh với Hamas](#)

Capture à partir de :[BBC](#)

Quân đội Israel sẵn sàng cho một cuộc tấn công đường bộ

- Tác giả, Henri Astier
- BBC News
- 21 tháng 10 2023

Israel tuyên bố mục tiêu lâu dài của chiến dịch quân sự ở Gaza là cắt đứt mọi liên kết với vùng đất này.

Bộ trưởng Quốc phòng Israel, Yoav Gallant nói rằng một khi Hamas bị đánh bại, Israel sẽ chấm dứt "trách nhiệm đối với cuộc sống thường ngày ở Dải Gaza".

Trước cuộc xung đột, Israel đã cung cấp hầu hết nhu cầu tiêu thụ năng lượng cho Gaza và giám sát hoạt động nhập khẩu vào lãnh thổ này.

Tuyên bố được đưa ra trong bối cảnh Israel tiếp tục tấn công Gaza và viện trợ vẫn bị chặn ở biên giới với Ai Cập.

[Mỹ điều nhóm hàng không mẫu hạm thứ hai tới hỗ trợ Israel](#)

[Me một con tin Israel: 'Xin hãy đưa con tôi về nhà'](#)

[Chuyến đi tới Israel 'gắn' TT Biden và Mỹ với bất kỳ cuộc tấn công nào ở Gaza](#)

Các cuộc oanh tạc là phản ứng sau những cuộc tấn công của các tay súng Hamas vào Israel vào ngày 7/10, khiến ít nhất 1.400 người thiệt mạng và 203 người bị bắt làm con tin. Israel hiện đã sẵn sàng tiến hành một cuộc tấn công đường bộ.

Hôm 20/10, ông Gallant nói với một ủy ban quốc hội rằng giai đoạn đầu tiên của chiến dịch là nhằm phá hủy cơ sở hạ tầng của Hamas, theo một tuyên bố từ văn phòng của ông.

Giai đoạn thứ hai, ông nói thêm, các lực lượng Israel sau đó sẽ tiến hành "các hoạt động với cường độ thấp hơn" để loại bỏ "các ổ kháng cự".

Bộ trưởng Quốc phòng Israel cũng cho hay, giai đoạn thứ ba "sẽ yêu cầu loại bỏ trách nhiệm của Israel với cuộc sống thường ngày ở Dải Gaza, thiết lập trạng thái an ninh mới với công dân Israel".

Nguồn nước ở Gaza đang cạn kiệt

Người Palestine đấu tranh để được tiếp cận nước uống và sử dụng cho các nhu cầu cơ bản, bao gồm giặt giũ và nấu ăn

 = 2 lít nước

Khuyến cáo

100 lít

Yêu cầu tối thiểu cho nhu cầu cơ bản hàng ngày của mỗi người

Ở Gaza trước đây

84 lít

Mức sử dụng nước trung bình ở Gaza trước khi nguồn cung bị cắt

Ở Gaza hiện tại

3 lít

Ước tính lượng nước hiện có ở Gaza mỗi ngày

Nguồn: WHO

BBC

Sau cuộc tấn công của Hamas hôm 7/10, Israel đã đóng cửa khẩu Rafah với lệnh phong tỏa hoàn toàn khiến nước, điện và nhiều nhu cầu thiết yếu khác của người Palestine bị gián đoạn nghiêm trọng

Mặc dù Israel đã rút khỏi Gaza vào năm 2005, nhưng Liên Hợp Quốc vẫn coi dải đất này - cùng với Bờ Tây và Đông Jerusalem - là vùng đất bị chiếm đóng và coi Israel phải chịu trách nhiệm về các nhu cầu cơ bản của người dân.

Israel trước đây đã cho phép người Gaza qua biên giới để làm việc. Họ cũng đã giám sát việc nhập khẩu vào vùng đất để ngăn chặn vũ khí tiếp cận Hamas.

Sau cuộc tấn công ngày 7/10, Israel đã cắt nguồn cung cấp điện cũng như việc cung cấp thực phẩm và thuốc men. Liên Hợp Quốc gọi tình hình ở đó là "vượt quá thảm khốc".

Mỹ và Ai Cập đã đạt được thỏa thuận cho phép một số nguồn cung bắt đầu cứu trợ cho 2,2 triệu cư dân của Gaza.

Một đoàn xe ban đầu gồm 20 xe tải dự kiến sẽ vào miền nam Gaza thông qua cửa khẩu biên giới Rafah hôm 20/10, nhưng họ vẫn bị mắc kẹt ở phía Ai Cập.

Các tổ chức nhân đạo cho biết người dân nơi đây cần nhiều viện trợ hơn nữa.

Cửa khẩu Rafah

Ai Cập kiểm soát việc mở cửa khẩu

Tháng 1-7/2023: Khoảng 27.000 người đi qua cửa khẩu mỗi tháng

Hàng hóa vào Gaza thông qua Rafah cần có sự chấp thuận của Israel

Hình ảnh: Getty

Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc Antonio Guterres thị sát cửa khẩu Rafah hôm 20/10, nơi hơn 200 xe tải chờ hàng cứu trợ đang xếp hàng đợi vào Dải Gaza

Hôm 20/10, Tổng thư ký Liên Hợp Quốc Antonio Guterres đã đến thăm cửa khẩu với lời kêu gọi cho phép các xe tải viện trợ vào lãnh thổ.

"Những chiếc xe này không chỉ là xe tải. Chúng là phao cứu sinh, là sự khác biệt giữa sự sống và cái chết của rất nhiều cư dân Gaza", ông nói. "Điều chúng ta cần là làm cho chúng di chuyển."

Trong khi đó, Tổng thống Chính quyền Palestine, Mahmoud Abbas đã xác nhận rằng ông sẽ tham gia cùng một số nhà lãnh đạo thế giới tại hội nghị thượng đỉnh ở Cairo vào 21/10 nhằm đạt được lệnh ngừng bắn.

Sự kiện này do Tổng thống Ai Cập, Abdul Fattah al-Sisi chủ trì, sẽ bao gồm các cuộc đàm phán về nỗ lực chấm dứt xung đột Israel-Palestine dựa trên giải pháp hai nhà nước.

Những người tham dự còn có ông Guterres và đại diện của EU, cũng như một số nước Ả Rập và châu Âu.

[Chuyên gia cảnh báo Israel không có kế hoạch cho Gaza sau khi chiến tranh kết thúc](#)

Capture à partir de : [BBC](#)

Nguồn hình ảnh, Reuters

Hai em bé người Palestine đứng tại đồng đở nát tại thành phố Khan Younis, nam Dải Gaza

- Tác giả, Paul Adams
- Phóng viên ngoại giao của BBC
- 29 tháng 10 2023

Thủ tướng Israel, Benjamin Netanyahu cam kết "thay đổi Trung Đông." Tổng thống Mỹ Joe Biden nói "không quay trở lại hiện trạng." Thế nhưng khi lực lượng quân đội Israel tăng cường tấn công tại Dải Gaza và phát đi những cảnh báo khẩn cấp và mới nhất đến với người Palestine không được can bước tiến, cuộc chiến tranh này đang đi đến đâu, và chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo?

Sau những diễn biến kinh hoàng xảy ra vào ngày 07/10, giới chức Israel tuyên bố họ có kế hoạch quét sạch quân Hamas ra khỏi Dải Gaza, về mặt quân sự và chính trị.

Thế nhưng vượt khỏi những sức mạnh quân sự áp đảo và không khoan nhượng, hiện không rõ là tham vọng chưa từng có tiền lệ này sẽ đạt được hay không.

"Không thể thúc đẩy một bước tiến lịch sử mà không có kế hoạch cho ngày tiếp theo đó," Tiến sĩ Michael Milshtein, người đứng đầu Diễn đàn Palestinian Studies Forum từ Trung tâm Moshe Dayan thuộc Đại học Tel Aviv nói.

Tiến sĩ Milshtein, cựu trưởng cơ quan phụ trách các vấn đề về Palestine thuộc cơ quan tình báo quân sự của Israel, lo ngại rằng kế hoạch này hầu như chưa bắt đầu.

"Cần phải thực hiện ngay lúc này," ông nói.

Các nhà ngoại giao Phương Tây nói họ đang tiến hành các cuộc thảo luận mạnh mẽ với phía Israel về tương lai, thế nhưng cho đến nay chưa có gì là rõ ràng.

"Hoàn toàn không có một kế hoạch cố định nào," một người nói với tôi. "Bạn có thể phác thảo một vài ý tưởng trên giấy, nhưng biến chúng thành sự thật thì sẽ mất hàng tuần, hàng tháng thực thi nền ngoại giao."

Có các kế hoạch quân sự, từ làm hao tổn năng lực quân sự của Hamas cho đến chiếm lấy các phần lớn của Dải Gaza. Thế nhưng những người có kinh nghiệm lâu năm giải quyết những cuộc khủng hoảng trước đây nói rằng vấn đề ở chỗ kế hoạch đi xa được bao nhiêu.

"Tôi không nghĩ có một giải pháp khả thi và có thể thực hiện được cho Gaza vào ngày sau khi chúng ta di tản lực lượng," Haim Tomer, một cựu quan chức cấp cao trong cơ quan tình báo quân sự nước ngoài của Israel (Mossad) nói.

Người Israel gần như đồng thuận ở một điểm: Hamas phải bị đánh bại. Các cuộc thăm sát ngày 07/10 chỉ đơn giản là quá tồi tệ. Tổ chức này không thể được phép một lần nữa thống trị tại Gaza.

Thế nhưng theo Tiến sĩ Milshtein, thì Hamas là một ý tưởng, không phải là điều mà Israel có thể đơn giản muốn xóa bỏ là được.

"Không giống như Berlin vào năm 1945, khi bạn cắm lá cờ trên tòa nhà Reichstag là xong chuyện."

Một so sánh rõ hơn, ông cho biết, Iraq vào năm 2003, khi lực lượng quân sự do Mỹ dẫn đầu nỗ lực loại bỏ mọi dấu vết của chính quyền Tổng thống Saddam Hussein. "Chính sách De-Baathification [trừ khử sức ảnh hưởng của đảng Ba'ath trong hệ thống chính trị Iraq]", như tên gọi, được xem là một thảm họa. Chính sách này đã khiến hàng trăm ngàn nhân viên ngành dịch vụ công và các thành viên trong lực lượng vũ trang bị mất việc, gieo mầm cho một cuộc nổi dậy đầy sức tàn phá.

Các cựu chiến binh Mỹ trong cuộc xung đột này đang ở Israel, nói chuyện với giới chức quân sự Israel về kinh nghiệm của họ tại những nơi như Falluja và Mosul. "Tôi hy vọng rằng họ giải thích cho người Israel rằng họ đã phạm phải một số sai lầm kinh khủng tại Iraq," Tiến sĩ Milshtein cho biết.

"Ví dụ, không có bất kỳ sự ảo tưởng nào về việc xóa bỏ đảng cầm quyền hoặc thay đổi tư duy của người dân. Chuyện này sẽ không xảy ra."

Người dân Palestine đồng tình.

"Hamas là một tổ chức quần chúng có sức ảnh hưởng," Mustafa Barghouti, Chủ tịch Palestinian National Initiative nói. "Nếu họ muốn trừ khử Hamas, họ sẽ phải cần thanh lọc sắc tộc toàn bộ Dải Gaza."

Ý tưởng rằng Israel bí mật lên kế hoạch buộc hàng trăm ngàn người Palestine phải rời khỏi Dải Gaza và đi đến quốc gia Ai Cập láng giềng - đang làm dấy nên nỗi lo sợ có cội rễ sâu xa trong lòng người Palestine.

Đối với dân số phần lớn là người tị nạn - những người đã ra đi hoặc bị buộc phải rời khỏi nhà cửa khi nhà nước Israel được thành lập - ý tưởng về một cuộc di cư ồ ạt mới đã làm sống lại ký ức của những sự kiện đau thương vào những năm 1948.

"Chạy trốn có nghĩa là tấm vé một chiều," Diana Buttu, cựu phát ngôn viên của Tổ chức Giải phóng Palestine. "Điều này không có nghĩa là quay trở lại."

Giới bình luận người Israel, bao gồm các cựu quan chức cấp cao, đã thường xuyên đề cập đến nhu cầu người Palestine được bố trí định cư tạm thời dọc theo biên giới tại báo đảo Sinai của Ai Cập.

Giora Eiland, cựu nhà lãnh đạo của Hội đồng An ninh Quốc gia Israel, nói cách duy nhất để Israel đạt được các tham vọng quân sự của mình tại Gaza mà không phải giết nhiều người dân Palestine vô tội, là để dân thường di tản khỏi Gaza.

"Họ nên vượt qua biên giới đến Ai Cập," ông nói, "một cách tạm thời hoặc vĩnh viễn."

Người dân Palestine thêm lo sợ từ một dòng trong lời yêu cầu của Tổng thống Mỹ Joe Biden hôm 20/10 gửi đến Quốc hội Mỹ để phê chuẩn về nguồn ngân sách hậu thuẫn Israel và Ukraine.

Theo đó, yêu cầu có nội dung: "Cuộc khủng hoảng này có thể dẫn đến việc mất nhà cửa dọc biên giới và các nhu cầu nhân đạo cao hơn trong khu vực."

Cho đến nay, Israel không có tuyên bố muốn người dân Palestine vượt qua biên giới. Lực lượng Phòng vệ Israel (IDF) thường xuyên yêu cầu người dân chỉ di chuyển đến "những khu vực an toàn" được xác định một cách không rõ ràng ở miền nam.

Thế nhưng Tổng thống Ai Cập, Abdel Fattah el-Sissi, đã cảnh báo cuộc chiến của Israel ở Gaza có thể "là một nỗ lực đẩy dân thường... di tản sang Ai Cập."

Giả định vẫn có người dân sống ở Dải Gaza sau khi cuộc chiến kết thúc, ai sẽ có quyền thống trị họ?

"Đây là một câu hỏi triệu USD," Tiến sĩ Milshtein nhận định.

Ông nói, Israel có thể ủng hộ việc tạo nên một chính quyền mới, do người dân ở Dải Gaza vận hành, với sự chấp thuận của lãnh đạo địa phương và sự ủng hộ từ Mỹ, Ai Cập, và có lẽ là Ả Rập Saudi.

Nên có bao gồm các lãnh đạo từ Fatah, thành phần Palestine đối địch mà Hamas đã trừ khử bằng bạo lực ra khỏi Dải Gaza một năm sau khi chiến thắng trong cuộc bầu cử vào năm 2006.

Fatah kiểm soát Chính quyền Dân tộc Palestine, vốn đặt tại thành phố Ramallah, ở vùng Bờ Tây bị chiếm đóng.

[Đằng sau các cuộc tấn công bất ngờ 1968, 1973 và 2023](#)

[Vì sao BBC không gọi các chiến binh Hamas là 'kẻ khủng bố'](#)

Thế nhưng Chính quyền Dân tộc Palestine (PA) cùng vị Tổng thống Mahmoud Abbas cao niên đang rất không được lòng người dân Palestine, ở cả Bờ Tây và Dải Gaza.

Diana Buttu nói Chính quyền Dân tộc Palestine có thể bí mật muốn quay trở về Gaza, nhưng không thực hiện điều này nếu đồng nghĩa "ngồi trên một xe tăng của Israel".

Và một cựu chiến binh người Palestine, chính trị gia Hanan Ashrawi, người đã bí mật phụng sự trong Chính quyền Dân tộc Palestine vào những năm 1990, phản ứng giận dữ trước ý tưởng rằng những người ngoài, bao gồm Israel, sẽ một lần nữa cố quyết định cách người dân Palestine sống như thế nào.

"Những người nghĩ đây là một bàn cờ và họ có thể di chuyển một vài con tốt thí ở đây và sau đó chiếu tướng vào lúc cuối cùng. Chuyện này sẽ không xảy ra," bà nói.

"Có thể tìm thấy một vài người hợp tác," bà nhận định, "thế giới người dân ở Gaza sẽ không mở lòng chấp nhận họ."

Trong số những người đã đối phó với các cuộc chiến tranh ở Gaza trước đây, mặc dù không theo quy mô này, thì vẫn còn nỗi lo sợ sâu sắc và cảm nhận rằng hầu như mọi chuyện đã được thử nghiệm trước đây.

Một cựu viên chức của Mossad, Haim Tomer nói ông sẽ ngưng các chiến dịch quân sự trong một tháng với nỗ lực giải thoát các con tin trước.

Hồi năm 2012, sau một vòng chiến đấu trước đó tại Gaza, ông đã tháp tùng vị giám đốc của Mossad đến Cairo để tham gia các cuộc hội đàm bí mật, dẫn đến một lệnh ngừng bắn.

Các đại diện của Hamas, ông nói, "ở phía bên kia đường," với giới chức Ai Cập đi ở giữa.

Một cơ chế tương tự nên được sử dụng một lần nữa, ông nói, và Israel sẽ hầu như phải trả một giá đắt.

"Tôi không quan tâm liệu chúng tôi sẽ thả vài ngàn tù nhân Hamas. Tôi muốn thấy người dân trở về nhà."

Ông nói rằng Israel có thể sau đó quyết định liệu có nên bắt đầu lại chiến dịch quân sự toàn diện hay không, hoặc lựa chọn một lệnh ngừng bắn lâu dài.

Thế nhưng việc thiếu phân ranh lãnh thổ với Israel và bị kéo dài dọc Đại Tây Dương, ông nói rằng Israel có vận mệnh phải đối phó với Dải Gaza một cách vô thời hạn.

"Giống như chúng ta bị mắc xương trong cổ vậy."

[Chiến tranh Israel-Hamas : Sự nghiệp chính trị của thủ tướng Netanyahu coi như chấm dứt](#)

Đăng ngày: 04/11/2023 - 09:30

Capture à partir de : [RFI](#)

Israel không từ bỏ quyết tâm loại trừ Hamas bất chấp những chỉ trích về vi phạm nhân quyền của cộng đồng quốc tế ; Chính trường Ấn Độ lại nổi sóng sau một tin đồn do thám phe đối lập ; Chính phủ Mỹ thông qua dự án điện gió lớn nhất trong lịch sử Hoa Kỳ ; Hàn Quốc không bỏ được thói quen lạm dụng đồ nhựa. Trên đây là một số chủ đề trong Tạp chí Thế giới Đó đây tuần này.

Ảnh minh họa không đề ngày do Quân đội Israel cung cấp cho thấy chiến dịch tấn công trên bộ của quân đội Israel tại dải Gaza. AP - HO

Israel quyết loại trừ Hamas bất chấp chỉ trích sát hại thường dân Gaza

Ngày 03/11/2023, Israel tuyên bố bao vây toàn bộ thành phố Gaza. Đây là kết quả của chiến lược « *tiến công một cách bài bản* » từ ngày 31/10, thay vì một « *chiến dịch quy mô lớn* » như lời đe dọa của thủ tướng Benjamin Netanyahu. Israel không có ý định dừng bước bất chấp phản đối của cộng đồng quốc tế, kể cả cảnh báo hôm 01/11 của Liên Hiệp Quốc về khả năng các vụ oanh kích trại tị nạn Jabalyia lớn nhất có thể cấu thành « *tội ác chiến tranh* ».

Theo đồ họa về tình hình chiến sự ngày 03/11 của nhật báo Le Monde, quân đội Israel (Tzahal) mở ba trục tấn công : hai mũi ở phía bắc Gaza, dọc bờ biển Địa Trung Hải và từ khu vực cửa khẩu Erez, mũi thứ ba từ biên giới phía đông Gaza, dọc theo đường N10 đi ra Địa Trung Hải. Bắt đầu là các trận không kích, tiếp theo là xe ủi mở đường, rồi xe tăng, xe bọc thép tiến vào cùng với bộ binh.

Mục tiêu là chia cắt dải Gaza thành hai phần và cô lập miền bắc, nơi có thành phố Gaza đặt đại bản doanh của lực lượng Hamas cùng với hệ thống đường hầm chằng chịt ở mỗi khu phố và kết nối với nhau. Trả lời đài RFI ngày 31/10, tướng Jérôme Pellistrandi, tổng biên tập tạp chí Quốc Phòng, phân tích :

« Mục tiêu không phải là chiếm toàn bộ dải Gaza mà là tiến đến những mục tiêu như các kho vũ khí của Hamas và dĩ nhiên là các đường hầm - mục tiêu ngay từ đầu của các trận oanh kích - và cuối cùng là tất cả những gì thuộc hệ thống quân sự Hamas. »

Điều mà người ta thấy là một phần chiến dịch được tiến hành vào ban đêm. Lợi thế của các chiến dịch đêm là quân đội Israel có những kỹ thuật quan sát mà Hamas không có và điều này cũng cho phép phân biệt dễ hơn giữa chiến binh Hamas và dân thường ».

Vẫn trên đài RFI ngày 02/11, tướng Dominique Trinquand, cựu trưởng đoàn phái bộ quân sự Pháp bên cạnh Liên Hiệp Quốc, nhấn mạnh đến « *mức độ nguy hiểm* » của hệ thống đường hầm của Hamas :

« Mọi lực lượng trên mặt đất đều có thể bị đánh úp từ hệ thống đường hầm và điều này có thể cực kỳ nguy hiểm cho quân đội Israel bởi vì đường hầm dẫn đến phía sau hoặc bên hông lực lượng. Quân đội Israel xác định xem mục tiêu của họ là gì, nghĩa là liệu họ sẽ phá hủy 70-80% thiết bị của đối phương hay không. Quân đội Israel cũng không nắm đầy đủ về mạng lưới đường hầm, trong khi có đến 5 tầng

đường hầm, sâu tới 70 m dưới lòng đất. Cho nên tất cả đều vô cùng khó khăn.

Và cần phải nhắc lại rằng sự việc đến mức này là kết quả của chính sách của thủ tướng Nentanyahu. Chính sách đó đã phần nào ủng hộ Hamas trong nhiều năm, để gây bất lợi cho vùng Cisjordanie. Nhờ đó, Hamas đã có thể trang bị nhờ tiền đầu tư của Qatar và nhờ vũ khí do Teheran cung cấp ».

Phủ trách nhiệm, sự nghiệp của thủ tướng Israel coi như chấm dứt

Vào lúc Israel huy động lực lượng để trả đũa Hamas, thủ tướng Netanyahu đẩy trách nhiệm cho các lực lượng vũ trang về tình trạng Israel thiếu chuẩn bị khi xảy ra vụ tấn công đẫm máu của Hamas ngày 07/10 với khẳng định *« thủ tướng chưa bao giờ được báo động về những ý đồ khủng khiếp của Hamas »*. Dù sau đó, thủ tướng Israel đã vội xóa tin nhắn đăng trên mạng xã hội X (trước là Twitter) và xin lỗi nhưng nhật báo đối lập Haaretz nhận định *« ông Benjamin Netanyahu tuyên chiến với Nhà nước Israel ngay lúc đang chiến đấu chống Hamas »*.

Đối với ông David Rigoulet-Roze, tổng biên tập tạp chí *Orients Stratégiques*, khi trả lời RFI ngày 31/10, sự nghiệp chính trị của ông Netanyahu đã chấm dứt vì *« rũ bỏ trách nhiệm sẽ không được tha thứ »*.

« Ông Netanyahu ở trong thế vô cùng khó khăn. Ông hiểu rằng người ta sẽ sớm hỏi tội ông. Hơn nữa, theo truyền thống, các cơ quan không phản ứng với tuyên bố của thủ tướng, họ giữ im lặng vì ưu tiên giữ bí mật. Nhưng các chính trị gia đã rút mọi ủng hộ và cáo buộc ông Benjamin Netanyahu làm suy yếu đất nước ngay lúc có chiến tranh. Điều này giải thích cho việc ông Benny Gantz rút sự ủng hộ. Cần phải nhắc lại rằng Benny Gantz, nằm trong liên minh, không phải là người vô danh. Ông từng làm bộ trưởng Quốc Phòng từ tháng 05/2020 đến tháng 12/2022. Ông là một sĩ quan, biết mình nói gì và việc đó cho phép ông chỉnh đốn Benjamin Netanyahu.

Về mặt chính trị, sự nghiệp của thủ tướng Israel đã chấm dứt. Vấn đề nằm ở chỗ khác. Ông ấy phải chịu trách nhiệm bởi vì gánh nặng trách nhiệm đối với sự kiện ngày 07/10 là quá lớn. Chúng ta biết ủy ban điều tra của Israel chính xác đến mức nào và nghiêm khắc đến mức nào

trong Chiến tranh Kippur năm 1973. Một thủ tướng như bà Golda Meir đã bị buộc từ chức. Vì vậy, trong mọi trường hợp, ông Netanyahu biết rất rõ là sẽ không thể tiếp tục hoạt động chính trị. Thêm vào đó là nguy cơ bị cáo buộc một số hệ quả về mặt pháp lý ».

...

Xung đột Israel-Hamas : Bán đảo Sinai – khu vực then chốt đối với Ai Cập

Đăng ngày: 27/10/2023 - 12:13

Capture à partir de : [RFI](#)

Ai Cập “sẽ không dùng một phần lãnh thổ của mình để tiếp nhận những di dân Palestine” đến từ dải Gaza. Nguyên soái Abdel Fattah al-Sissi, nguyên thủ quốc gia Ai Cập từ năm 2013, trong một cuộc họp báo gần đây, đã bác bỏ giả thuyết trên kể từ khi xung đột Israel-Hamas nổ ra hôm 07/10/2023. Ông al-Sissi phát biểu : “Chiến dịch này nhằm thúc đẩy người Palestine sơ tán sang Ai Cập và đó là điều không thể chấp nhận.”

Ảnh minh họa : Chốt kiểm soát của quân đội Ai Cập tại El-Arich, Bắc Sinai.REUTERS/Stringer

Tuy nhiên, việc một nửa dân số buộc phải di dời từ phía bắc xuống phía nam Gaza dường như cho thấy sự ủng hộ của chính quyền Israel đối với giải pháp này và là điềm báo đối với nhiều người Palestine về một Nakba thứ hai – cuộc di dân hàng loạt của người Palestine hồi năm 1948.

Kể từ cuộc tấn công của Hamas vào Israel vào ngày 07/10, căng thẳng giữa chế độ Ai Cập và chính quyền Israel đã trở nên trầm trọng hơn.

Thách thức đối với Cairo là khu vực phía bắc của bán đảo Sinai của Ai Cập - và do đó, theo ông al-Sissi, an ninh quốc gia của Ai Cập có thể bị ảnh hưởng.

“Di dân tràn ngập” từ thời xa xưa

Nỗi sợ hãi của các chính quyền Ai Cập về “dòng người ồ ạt” từ dải Gaza vào Ai Cập không phải là điều mới mẻ ; điều đó đã xảy ra ít nhất một lần kể từ khi tổ chức Hamas lên nắm quyền ở Gaza vào năm 2006.

Vào năm 2008, để phản đối lệnh phong tỏa của Israel, hàng nghìn người ở Gaza đã băng qua biên giới và tràn vào Ai Cập, ở Bắc Sinai, để mua đủ loại thực phẩm với số lượng lớn và họ nán lại trong nhiều ngày. Mặc dù cuộc xâm nhập này không bị chính quyền Cairo cản trở, song nó đã tạo ra những phản ứng gay gắt từ một số nhà lãnh đạo Ai Cập và vẫn còn ám ảnh tâm trí người dân.

Thêm vào đó là sự phát triển mạnh mẽ của một mạng lưới đường hầm trải dài giữa dải Gaza và Bắc Sinai vào năm 2006, tạo ra một “*nền kinh tế đường hầm*” thực thụ.

Trao đổi đất đai hoặc nhượng lại một phần Sinai để mở rộng dải Gaza là một chủ đề vốn được nhắc đi nhắc lại, đặc biệt là kể từ cuộc tấn công của Israel ở Gaza, khiến gần một triệu người phải di dời từ phía bắc xuống phía nam Gaza.

Tuy bị gạt ra bên lề, nhưng vùng Sinai có vai trò không nhỏ

Sinai và người dân ở đó, chủ yếu là các bộ lạc Bedouin, đã bị những chính quyền Ai Cập khác nhau gạt ra bên lề và chưa bao giờ thực sự hòa nhập với phần còn lại của Ai Cập. Sau cuộc chiến năm 1967, lãnh thổ này nằm dưới sự kiểm soát của Israel.

Việc ký kết hiệp ước hòa bình Israel-Ai Cập vào năm 1979 dẫn đến việc Israel rút quân khỏi Sinai, và Ai Cập tái triển khai quân đội tại một số nơi trong khu vực này từ năm 1982. Tuy nhiên, Sinai sau đó bị các nhà lãnh đạo chính trị Ai Cập coi là “*đạo quân thứ 5 - nơi chứa chấp nội gián tạo phản*” và cư dân ở đó là những công dân hạng hai. Do đó, việc khu vực này bị gạt ra bên lề đã tạo điều kiện làm nảy sinh làn

sống phản đối, đôi khi dữ dội, tính chính đáng của chính quyền Ai Cập đối với nơi đây.

Ý tưởng phát triển Bắc Sinai, biến nơi này thành một khu công nghiệp và tạo ra thị trường việc làm cho người Palestine ở dải Gaza, đã được trình bày vào thời điểm Donald Trump công bố về chính trị của “*thỏa thuận thế kỷ*” vào tháng 01/2020.

Chế độ Ai Cập đã nhanh chóng bác bỏ dự án này, và trong những ngày gần đây, tái khẳng định không nhượng lại một phần lãnh thổ Sinai, thậm chí coi dự án này vi phạm sự toàn vẹn lãnh thổ của Ai Cập.

Cơ quan tình báo Ai Cập ở tuyến đầu

Việc duy trì an ninh quốc gia của Ai Cập dường như liên quan trực tiếp đến những biến đổi của tình hình chính trị và an ninh ở dải Gaza. Điều này cũng lý giải về vai trò trọng tâm của cơ quan tình báo Ai Cập trong các cuộc đàm phán gián tiếp về lệnh ngừng bắn lâu dài ở dải Gaza. Các quan chức Ai Cập, không đơn giản là những “*nhà hòa giải*”, mà cũng là một bên tham gia các cuộc đàm phán, coi lệnh ngừng bắn là điều kiện nhất thiết phải có để bảo đảm sự ổn định của bán đảo Sinai.

Chính quyền Ai Cập hiện tại đề cập đến “*sự liên kết*” này một cách rõ ràng với việc yêu cầu phong trào Hồi Giáo Palestine hợp tác trong “*cuộc chiến chống khủng bố*”. Kể từ năm 2013, nguyên soái al-Sissi đã triển khai kho vũ khí quân sự để ngăn chặn các mối đe dọa an ninh, phần lớn tập trung ở biên giới.

Về vấn đề này, khu vực phía Bắc Sinai là trọng tâm của các chiến dịch quân sự của Ai Cập, được hỗ trợ tích cực bởi lực lượng vũ trang Israel, và đã phá hủy được phần lớn hệ thống hầm ngầm (địa đạo) nêu trên.

Một lãnh thổ dễ xảy ra các phản kháng

Bán đảo Sinai đã trở thành nơi sinh sôi nảy nở của các nhóm Hồi Giáo nhỏ, thách thức quyền lực của Ai Cập, đặc biệt kể từ năm 2011 và cuộc cách mạng Ai Cập - và do đó, trở thành vấn đề an ninh trọng tâm của chế độ Ai Cập.

Trên thực tế, việc tổng thống Hosni Mubarak bị phế truất thường được coi là chất xúc tác cho sự phát triển trong khu vực của các phong trào nổi dậy này, vốn có thể được hưởng lợi từ “*khoảng trống chính trị*”.

Tuy nhiên, sẽ là một sai lầm nếu coi những biến cố chính trị xảy ra vào năm 2011 là sự ra đời của những nhóm nhỏ này hoặc là sự bất ổn chung ở bán đảo Sinai, vì nhiều cuộc tấn công khác nhau đã xảy ra vào đầu những năm 2000.

Tuy nhiên, chính sách của ông Mubarak nhằm ngăn chặn hiện tượng này dường như không thể so sánh được với những chính sách thực hiện từ năm 2011. Nhưng sự bất ổn ở Sinai, cũng như những lo ngại do cận kề dải Gaza, phần lớn là hậu quả của việc khai thác tình hình mà chính quyền hiện tại thao túng.

Một khu vực trong tình trạng khẩn cấp kể từ năm 2014

Việc chính quyền Ai Cập nhấn mạnh đến vấn đề “*an ninh quốc gia*” có thể biện minh cho toàn bộ chính sách an ninh mà họ thực hiện. Ngoài ra, Cairo đã bắt tay vào một dự án lớn trong việc tái cơ cấu lãnh thổ ở khu vực phía Bắc Sinai bằng vũ lực.

Từ đó trở đi, các hoạt động quân sự ở Sinai diễn ra với quy mô chưa từng có kể từ khi nguyên soái al-Sissi lên nắm quyền, cả về năng lực quân sự lẫn mức độ đàn áp. Tình trạng khẩn cấp đã được ban bố ở Bắc Sinai, được tuyên bố là “*khu vực quân sự*” kể từ tháng 10/2014 và cho đến nay vẫn chưa được dỡ bỏ.

Có rất ít thông tin về diễn biến tình hình ở khu vực này, nơi mà dân thường không thể tiếp cận. Tuy nhiên, mọi người biết rằng quân đội đã tiến hành các hoạt động phá hủy hàng loạt nhà cửa của dân thường ; một báo cáo của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền công bố vào năm 2019 nêu bật những hành vi phạm tội ác chiến tranh của quân đội Ai Cập đối với người dân Bắc Sinai kể từ năm 2013. Việc tạo ra một vùng đệm ở biên giới với dải Gaza, kéo dài nhiều cây số, đã buộc người dân phải di dời, đi kèm với những vụ bắt giữ tùy tiện và thậm chí là giết chóc trong khoảng thời gian từ tháng 07/2013 đến tháng 04/2018.

An ninh và các dự án lớn

Sự thay đổi trong nhận thức của chính quyền Ai Cập về vấn đề Palestine đã được cụ thể hóa bằng các chính sách an ninh được thực hiện kể từ năm 2013, về cơ bản bao gồm việc kiểm chế sự gần gũi với dải Gaza. Nhưng mối đe dọa từ khu vực này cũng như phía Bắc Sinai là kết quả của một sự hình thành nhận thức cho phép chế độ của nguyên soái al-Sissi biện minh cho việc quân sự hóa khu vực này.

Các chính sách bảo đảm an ninh cho bán đảo Sinai đã dẫn đến việc trưng thu đất đai ở khu vực này và tái cơ cấu lãnh thổ ở diện rộng, cùng với sự phát triển của những “đại dự án” do quân đội Ai Cập thí điểm và tài trợ, với sự giúp đỡ của những người giàu có thân cận với tổng thống.

Ví dụ như việc xây dựng đường hầm “*Tahya Masr*”, cho phép người dân Bắc Sinai và cơ quan an ninh Ai Cập, nối thành phố Ismailia ở phía đông Cairo với phía bắc bán đảo Sinai, dưới kênh đào Suez, giúp cho Sinai không bị cô lập.

Trong khuôn khổ các đại dự án này của quân đội, các dự án tái thiết khác ở khu vực này đang được tiến hành, chẳng hạn như các chương trình xây dựng nhà ở tại Rafah, phía biên giới Ai Cập.

Chế độ Ai Cập có những kế hoạch khác cho Bắc Sinai. Song cũng có những ý định muốn coi khu vực quân sự và hoang vắng này là vùng lãnh thổ phù hợp để thành lập trại tị nạn cho người Palestine.

Tuy nhiên, xã hội dân sự Ai Cập nói chung, vốn ủng hộ sự nghiệp của người Palestine, lại cho rằng việc nhượng lại một phần lãnh thổ Ai Cập – còn nguy hại hơn cả một cuộc tấn công vào sự toàn vẹn lãnh thổ của đất nước, là đồng lõa với kế hoạch thực dân chiếm đất của trục Mỹ-Israel khiến người dân Gaza phải sơ tán.

Nguồn : The Conversation

TT Biden: Vụ tấn công của Hamas nhằm phá hoại việc bình thường hóa quan hệ Saudi-Israel

21/10/2023

Reuters

Capture à partir de : [voatiengviet](https://voatiengviet.com)

Ông Biden gợi ý rằng Ả-rập Saudi muốn công nhận Israel trong những phát biểu mà ông đưa ra tại một buổi vận động gây quỹ tranh cử.

Vụ tấn công ngày 7 tháng 10 của nhóm chủ chiến Hồi giáo người Palestine Hamas khiến khoảng 1.400 người thiệt mạng là nhằm phá

hoại khả năng bình thường hóa quan hệ giữa Israel và Ả-rập Saudi, Tổng thống Mỹ Joe Biden cho biết hôm thứ Sáu.

Ông Biden gợi ý rằng Ả-rập Saudi muốn công nhận Israel trong những phát biểu mà ông đưa ra tại một buổi vận động gây quỹ tranh cử.

Ả-rập Saudi, một cường quốc ở Trung Đông và là nơi có hai ngôi đền linh thiêng nhất của Hồi giáo, đã tán thành cho các nước láng giềng vùng Vịnh là Liên hiệp Các Tiểu vương quốc Ả-rập và Bahrain thiết lập quan hệ với Israel vào năm 2020 dưới thời chính quyền của Tổng thống Donald Trump.

Riyadh vẫn chưa theo bước, nói rằng các mục tiêu về nhà nước Palestine cần được giải quyết trước tiên.

“Một trong những lý do khiến Hamas ra tay với Israel... họ biết rằng tôi sắp ngồi xuống với người Saudi,” ông Biden nói. “Người Saudi muốn công nhận Israel.”

Khả năng bình thường hóa quan hệ với Ả-rập Saudi và các quốc gia Ả-rập khác là ưu tiên hàng đầu của Ngoại trưởng Antony Blinken trong chuyến công du tới Riyadh vào tháng 6, mặc dù ông thừa nhận sẽ không có tiến triển nào sắp xảy ra.

Ông Blinken nói với CNN vào ngày 8 tháng 10 rằng “sẽ không có gì ngạc nhiên khi một phần động cơ (của cuộc tấn công) có thể là làm gián đoạn những nỗ lực đưa Ả-rập Saudi và Israel lại với nhau.”

Ông Biden nói với chương trình 60 Minutes của CBS trong một cuộc phỏng vấn phát sóng vào Chủ nhật tuần trước rằng triển vọng bình thường hóa “vẫn còn đó, nhưng sẽ mất thời gian.”

Israel đáp trả vụ tấn công ngày 7 tháng 10 bằng cách không kích Dải Gaza, khiến hơn 4.000 người thiệt mạng và cho biết họ sẽ hành động để giải thoát các con tin bị các phần tử chủ chiến Hamas bắt giữ và sẽ xóa sổ nhóm này.

[Mỹ sẽ đi đến mức nào để bảo vệ Israel?](#)

Capture à partir de :[BBC](#)

Nguồn hình ảnh, REUTERS

Tàu USS Gerald R Ford là một phần trong cuộc phô trương lực lượng của Mỹ ở Đông Địa Trung Hải

- Tác giả, Jonathan Beale
- Phóng viên quốc phòng, Ashkelon, Israel
- 24 tháng 10 2023, 10:39 +07

Mỹ đã cam kết hỗ trợ vững chắc cho Israel và chống lưng cho điều đó bằng viện trợ quân sự. Nhưng với những vết sẹo từ những vương mắc trong quá khứ ở khu vực vẫn còn hiện rõ, đâu là giới hạn cho sự can dự của Mỹ?

Trong phản ứng đầu tiên trước cuộc tấn công của Hamas vào Israel, Tổng thống Biden đã nói rõ rằng ông đứng về phe nào: "Israel có sự hậu thuẫn từ Mỹ," ông nói.

"Đối với bất kỳ ai nghĩ đến việc lợi dụng tình hình này, tôi có một lời: Đừng," ông nói thêm.

Cảnh báo này rõ ràng là nhắm đến Iran và các đồng minh.

Lầu Năm Góc nói quân đội Mỹ ở Iraq và Syria đã bị tấn công nhiều lần trong những ngày gần đây và một tàu khu trục của Mỹ ở Biển Đỏ đã chặn các tên lửa bắn từ Yemen "có khả năng" nhắm vào Israel.

Mỹ đã có một nhóm tàu sân bay tác chiến ở Đông Địa Trung Hải và sẽ sớm có thêm một nhóm khác trong khu vực tham gia. Mỗi tàu sân bay có hơn 70 chiếc máy bay trên tàu - tương đương với hỏa lực đáng kể. Ông Biden cũng đã điều động hàng nghìn binh lính Mỹ vào tình trạng sẵn sàng di chuyển đến khu vực nếu nhận được mệnh lệnh.

[Iran nói Mỹ cũng phải chịu trách nhiệm về xung đột ở Gaza](#)

[Israel muốn chấm dứt trách nhiệm với Gaza sau chiến tranh với Hamas](#)

Mỹ là nước ủng hộ quân sự lớn nhất cho Israel, chi khoảng 3,8 tỷ USD viện trợ quốc phòng mỗi năm.

Các máy bay phản lực của Israel ném bom Gaza đều do Mỹ sản xuất, cũng như hầu hết các loại vũ khí dẫn đường chính xác hiện đang được sử dụng.

Một số tên lửa đánh chặn dành cho hệ thống phòng không Vòm Sắt (Iron Dome) của Israel cũng được sản xuất tại Mỹ.

Mỹ đã tái cung cấp các nguồn vũ khí đó ngay cả trước khi Israel yêu cầu. Hôm 20/10, Tổng thống Biden đã yêu cầu Quốc hội phê duyệt khoản tài trợ 14 tỷ USD cho quỹ chiến tranh của đồng minh Trung Đông như một phần của gói viện trợ quân sự trị giá 105 tỷ USD.

Ngày hôm sau, Lầu Năm Góc thông báo sẽ gửi hai hệ thống phòng thủ tên lửa mạnh nhất của mình tới Trung Đông - một hệ thống phòng thủ tên lửa tầm cao giai đoạn cuối (THAAD) và thêm các hệ thống tên lửa phòng không Patriot.

Nhưng liệu tổng thống Mỹ có thực sự sẵn sàng bị lôi vào một cuộc chiến khác, đặc biệt là trong năm bầu cử tới đây?

Những viện trợ quân sự gần đây của Mỹ trong khu vực đã thể hiện sự tổn kém - về mặt chính trị, kinh tế và mạng sống của người Mỹ.

Chiến tranh Israel-Gaza: Toàn bộ khu dân cư biến thành đống đổ nát 🗑️

Michael Oren, cựu đại sứ Mỹ tại Israel, tin rằng Tổng thống Biden đã thực hiện bước đầu tiên bằng việc cho di chuyển các tàu sân bay Mỹ trong khu vực. “Quý vị không thể rút loại vũ khí đó ra trừ khi sẵn sàng sử dụng nó,” ông ấy nói.

Nhưng Seth G Jones, giám đốc An ninh Quốc tế tại Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược và Quốc tế ở Washington, nói rằng Mỹ sẽ rất khiên cưỡng nhúng tay trực tiếp về mặt quân sự vào cuộc chiến ở Gaza.

Ông nói, sự hiện diện của các nhóm tác chiến tàu sân bay có thể hữu ích "mà không cần bắn một phát súng", đặc biệt là vì khả năng thu thập thông tin tình báo và cung cấp khả năng phòng không của họ. Ông nói rằng bất kỳ sự tham gia nào cũng sẽ là "biện pháp cuối cùng".

Đây chủ yếu là mối đe dọa từ phía bắc Israel, đặc biệt là từ nhóm vũ trang Hezbollah, hiện đang khiến cả Israel lẫn Mỹ lo lắng.

Nhóm này được Iran hậu thuẫn là mối đe dọa lớn hơn nhiều so với Hamas ở Gaza. Họ có một kho vũ khí gồm khoảng 150.000 tên lửa mạnh hơn và chính xác hơn những tên lửa mà Hamas từng sử dụng. Và nhóm này đã đọ hỏa lực với Israel, kẻ thù không đội trời chung.

Ông Oren lo ngại Hezbollah có thể can thiệp khi Israel "đã tiến sâu vào Gaza và đã ủy nhiệm và mỗi một".

Nếu điều đó xảy ra, ông Oren tin rằng có khả năng Mỹ sẽ triển khai lực lượng không quân hùng mạnh của mình để tấn công các mục tiêu bên trong Lebanon, dù ông không thấy có trường hợp nào Mỹ sẽ triển khai lực lượng trên bộ.

Nguồn hình ảnh, REUTERS

Hệ thống phòng thủ tên lửa Vòm Sắt của Israel đánh chặn tên lửa từ Gaza

Ngoại trưởng Antony Blinken và Bộ trưởng Quốc phòng Lloyd Austin đều khẳng định rằng Mỹ sẽ đáp trả nếu tình hình leo thang và nếu có bất kỳ nhân viên hoặc quân nhân Mỹ nào trở thành mục tiêu.

Ông Austin cho biết hôm 22/10 rằng Mỹ có quyền tự vệ và sẽ không ngần ngại "thực hiện hành động thích đáng".

Ông Jones thừa nhận nguy cơ xung đột ngày càng mở rộng, nhưng ông tin rằng sự răn đe của Mỹ "sẽ làm tăng chi phí rủi ro cho cả Iran và các lực lượng ủy nhiệm của nước này".

Ông nói nếu Hezbollah ở Lebanon tham gia vào một chiến dịch tấn công lớn từ phía bắc Israel, "họ có thể sẽ phải đối mặt với sự phản đòn khá nghiêm trọng". Ông lưu ý rằng trước đây lực lượng Mỹ trong khu vực đã hứng chịu các cuộc tấn công hạn chế từ các nhóm có mối nối với Iran.

Israel cũng không đòi hỏi hỗ trợ quân sự trực tiếp trong cuộc chiến với Hamas. Danny Orbach, giáo sư lịch sử quân sự tại Đại học Do Thái ở Jerusalem, chỉ ra rằng học thuyết quân sự của Israel tuyên bố rằng nước này có thể tự bảo vệ mình.

Nguồn hình ảnh, GETTY IMAGES

Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ Lloyd Austin với Thủ tướng Israel Benjamin Netanyahu

Chuyến thăm Israel của Tổng thống Biden trong tuần này cho thấy Mỹ hỗ trợ là có điều kiện. Ông muốn Israel cho phép viện trợ nhân đạo vào trong Gaza và ông không muốn thấy Israel chiếm đóng dải Gaza vô thời hạn. Ông nói với chương trình 60 Phút của CBS rằng làm như vậy sẽ là một "sai lầm lớn".

Sự hỗ trợ của Mỹ cũng có thể bị giới hạn về thời gian. Yaacov Katz, một nhà phân tích quân sự và là người phụ trách chuyên mục của tờ Jerusalem Post, tin rằng sự hỗ trợ của Mỹ dành cho Israel sẽ hứng chịu áp lực ngay khi hoạt động quân sự của nước này bắt đầu ở Gaza và thương vong dân sự ngày càng gia tăng.

[Chuyến đi tới Israel 'gắn' TT Biden và Mỹ với bất kỳ cuộc tấn công nào ở Gaza](#)
[Bảo tố Trung Đông: Bài học của VNCH 1973 cho Ukraine 2023](#)

Ông tin rằng sự hỗ trợ có thể giảm đi trong vòng vài tuần. "Tôi không thấy Israel mất nhiều thời gian hơn từ Mỹ hoặc thế giới cho một cuộc tấn công trên bộ kéo dài lâu hơn", ông nói.

Mỹ rõ ràng hy vọng rằng sự hỗ trợ quân sự dành cho Israel và sự hiện diện quân sự được tăng cường của họ trong khu vực sẽ đủ để ngăn chặn xung đột lan rộng.

Có rất ít ví dụ về việc Mỹ can hệ trực tiếp thay cho Israel. Việc Mỹ gửi hệ thống tên lửa phòng thủ Patriot đến bảo vệ Israel khỏi các cuộc tấn công bằng tên lửa Scud của Iraq, trước cuộc xâm lược của nước này trong cuộc chiến Vùng Vịnh năm 1991, là một ngoại lệ hiếm hoi.

Trên thực tế, Mỹ thường xuyên sử dụng đòn bẩy quân sự của mình đối với Israel như một gọng kìm.

Chiến tranh Trung Đông: Hiện trạng, ý nghĩa địa chính trị và ảnh hưởng quốc tế

Capture à partir de : [baotienngdan](https://baotienngdan.com)

Đỗ Kim Thêm

23-10-2023

Bản đồ khu vực Trung Đông, nơi xảy ra xung đột trong nhiều thập niên qua. Nguồn ảnh: DPA-Infografik/ Deutschland radio

Hiện trạng

Lại một lần nữa, cộng đồng tình báo quốc tế cho thấy khả năng dự báo hoàn toàn sai lạc khi nhận định rằng xung đột Trung Đông không có dấu hiệu leo thang trong khi chiến tranh Ukraine đang tiếp diễn.

Nhưng Thủ tướng Israel Benjamin Netanyahu phạm phải sai lầm nghiêm trọng hơn khi thiếu chuẩn bị các biện pháp phòng thủ cần thiết, vì ông tin tưởng tuyệt đối ưu thế quân sự của 170.000 quân Do Thái so với 40.000 chiến binh Hamas. Chính ông Ehud Barak, cựu Thủ tướng và Bộ trưởng Quốc phòng Israel, cùng 80% dân chúng cũng đồng quan điểm, cho rằng Thủ tướng Netanyahu phải chịu trách nhiệm chính trị cho thảm họa hiện nay.

Chuyện khó tin sẽ xảy ra nhưng có thật: Tổ chức khủng bố Hồi giáo Hamas bất ngờ tấn công Israel hôm thứ Bảy, ngày 7/10. Ngay trong ngày đầu, có ít nhất 2.200 tên lửa từ Dải Gaza đã bắn vào lãnh thổ

Israel và hàng trăm tên khủng bố Hamas đột nhập vào các ngôi làng gần biên giới Israel. Tại Kibbutz Be'eri, miền Nam Israel, hơn 100 cư dân bị sát hại; tại một lễ hội âm nhạc gần đó có khoảng 3.500 người Israel tham dự, có hơn 250 người bị giết; hơn 212 người bị bắt, đưa đến Dải Gaza để giam giữ.

Cuộc tấn công quy mô vào ngày 7/10 tại 20 địa điểm khác nhau được giới quan sát so sánh với sự kiện "9/11" ở Hoa Kỳ vào năm 2001. Hơn thế nữa, nếu tính từ thảm họa Holocaust cho đến nay, chưa có ngày nào có nhiều người Do Thái bị sát hại hơn ngày 7/10.

Bộ Quốc phòng Israel thú nhận, họ đã không kiểm soát được tình hình ban đầu, mãi cho đến Chủ Nhật.

Suốt một tuần qua, các vụ bắn tên lửa từ Dải Gaza vào Israel vẫn còn tiếp tục, chủ yếu ở các thành phố Sderot và Ashkelon thuộc miền nam Israel, nhưng các khu vực khác cũng được báo động là tên lửa của Hamas sẽ bắn phá.

Hệ thống phòng thủ tên lửa Iron Dom của Israel không thể đánh chặn tất cả các loại bom đạn của Hamas. Cho đến nay, có hơn 1.400 người Israel bị giết chết, hơn 4.600 người bị thương và 212 người bị bắt làm con tin.

Israel đáp trả bằng các cuộc không kích khốc liệt tại Dải Gaza. Theo số liệu của Hamas, ít nhất 4.385 người chết, trong đó có khoảng 1.756 trẻ em và khoảng 13.000 người khác bị thương. Vì tình hình còn diễn biến liên tục, nên số lượng tổn thất của hai phía không thể kiểm chứng và chưa dừng lại ở các con số nói trên.

Nhưng vấn đề quan trọng là, vẫn chưa rõ khi nào bộ binh Israel sẽ tấn công, nhưng họ đang trong tư thế ứng chiến.

Israel kêu gọi thường dân định cư ở phía bắc Gaza nên rời ngay khỏi khu vực, biện pháp di tản này sẽ làm ảnh hưởng đến sinh hoạt của khoảng 1,1 triệu người. Theo một ước lượng, có khoảng hơn 700.000 người dân Palestine đã di tản về phía cực nam và một số khác định cư tạm thời tại các trại cứu trợ xã hội của Palestine.

Theo số thống kê dân số, có khoảng 2 triệu 2 người dân đang sống ở Dải Gaza do tổ chức Hamas cai trị từ năm 2007.

Ý nghĩa địa chính trị đối với Hamas

Cuộc chiến tranh giữa Israel và Palestine là một câu chuyện dài đẫm máu. Khởi đầu là lúc Israel thành lập quốc gia cách đây 75 năm, ba năm sau khi Đế nhị Thế chiến kết thúc, sau vụ Đức Quốc xã sát hại sáu triệu người Do Thái. Kể từ ngày dựng nước, Israel luôn trong tư thế giữ nước trước kẻ thù.

Là một lực lượng hàng đầu trong công cuộc đấu tranh giải phóng của Palestine, động cơ chính thúc đẩy Hamas tấn công lần này là muốn phá hoại tiến trình hòa bình của Israel với Ả Rập Saudi đang xây dựng.

Ngoài ra, Liên minh cực hữu do Thủ tướng Benjamin Netanyahu lãnh đạo không còn được dân chúng và cộng đồng quốc tế coi là một chính quyền tôn trọng dân chủ và pháp quyền. Việc cải cách tư pháp gây ra nhiều tranh luận và bị đa số dân chúng và chính giới chống đối. Hậu quả là các hoạt động công quyền hầu như tê liệt.

Hamas muốn nhân dịp này để khai thác triệt để sự phân hoá trong nội tình chính trị Israel. Mục tiêu trước mắt của Hamas là gieo rắc nỗi sợ hãi trong lòng dân chúng và gây ngờ vực giữa xã hội dân sự và quân đội.

Thời điểm của cuộc tấn công làm cho công luận liên tưởng đến việc kỷ niệm 50 năm bắt đầu Chiến tranh Yom Kippur hồi tháng 10 năm 1973.

Được thành lập vào năm 1987, Hamas viết tắt của cụm từ “Tổ chức Kháng chiến Hồi giáo”, nhưng cũng có nghĩa là “nhiệt tình sắt đá” hoặc “tinh thần chiến đấu” trong tiếng Ả Rập.

Hamas thoát thai từ một chi nhánh của tổ chức Huynh đệ Hồi giáo chính thống Palestine, nhằm đối lập với đảng Fatah, do Yasser Arafat lãnh đạo, mà trong mục tiêu chính có nhiều chủ trương thỏa hiệp hơn.

Tổ chức Hamas muốn chinh phục Israel để thành lập một nhà nước Hồi giáo Palestine. Nguyên nhân Hamas chống Do Thái là nhóm Do Thái-Zionist có âm mưu thống trị thế giới.

Ngoài lực lượng quân sự là Lữ đoàn Izz al-Din al-Qassam, tổ chức Hamas còn có một cơ quan cứu tế xã hội và một đảng chính trị. Họ tin tưởng cuồng nhiệt rằng, với biện pháp đấu tranh vũ trang sẽ mang lại sự thắng lợi cuối cùng.

Năm 2006, Hamas trở thành lực lượng mạnh nhất trong các cuộc bầu cử trên lãnh thổ Palestine; sau các cuộc xung đột với đảng Fatah, năm 2007, Hamas nắm quyền kiểm soát dải Gaza.

Tổ chức Hamas bị Liên Âu, Mỹ và Israel xếp loại là một nhóm tổ chức khủng bố.

Đối với Iran

Iran luôn mang tham vọng chế ngự Trung Đông, đó là đặc điểm chính trong bản chất của sự xung đột khu vực, giống như Trung Quốc tại châu Á. Vì nhu cầu năng lượng dầu hỏa và khí đốt, nên châu Âu phải lệ thuộc Trung Đông, một vấn đề kinh tế khó giải quyết.

Trong suốt thời gian qua, Iran không tham gia chính thức hay đối đầu trực tiếp với Israel, nhưng trong thực tế là một đồng minh quan trọng hỗ trợ cho tổ chức Hamas.

Do đó, gần đây, Mỹ và Liên Âu lên tiếng kêu gọi Iran không nên hợp tác với Hamas và cáo buộc Iran là đạo diễn cuộc tấn công của Hamas vào Israel.

Lãnh tụ tối cao Iran, Ayatollah Ali Khamenei, phủ nhận các cáo buộc này và minh định rằng Iran không đứng đằng sau vụ tấn công hiện nay.

Lebanon

Israel có quá nhiều kẻ thù trong khu vực, mà nhóm Hezbollah (“Đảng của Chúa”) tại Lebanon là một thí dụ điển hình.

Về hình thức, Hezbollah là một nhóm dân quân chiến đấu, được thành lập vào năm 1982 do Lực lượng Vệ binh Cách mạng Iran huấn luyện và trang bị.

Thực ra, ở một số vùng của Lebanon, Hezbollah được tổ chức gần như là một quân đội tinh nhuệ, vì số lượng vũ khí trang bị hiện nay được coi là nguy hiểm hơn nhiều so với số mà Hamas đang sử dụng.

Dù tổ chức Hamas theo tông phái Sunni, trong khi dân quân kháng chiến Hezbollah theo tông phái Schia, cả hai âm thầm xây dựng một mối quan hệ gần gũi hơn trong những năm gần đây qua trung gian của Iran. Trong vai trò của nhà tài trợ chính, Iran cung cấp vũ khí và tài chính cho mọi hoạt động của Hamas và Hezbollah.

Nhằm sự thể hiện tình đoàn kết chiến đấu với Hamas, từ Lebanon, Hezbollah pháo kích dồn dập vào lãnh thổ Israel.

Các cuộc pháo kích cùng lúc của Hezbollah từ phía bắc và của Hamas từ phía nam là một kịch bản phối hợp, một quyết định có hiệu quả, tất cả đang gây thảm họa kinh hoàng cho Israel. Tính đến nay, đã có 19 chiến binh của Hezbollah tử vong.

Các quốc gia khác

Trước viễn cảnh leo thang chiến cuộc, nhìn chung, hiện nay các nước Trung Đông có hai khuynh hướng đối nghịch.

Các nước Qatar, Iraq, Syria và Yemen luôn tỏ tình đoàn kết với Hamas và công khai lên án Israel.

Trong khi đó, Ai Cập và các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất dè dặt hơn, vì đang muốn nối lại mối quan hệ với Israel. Mục tiêu trong tương lai có thể là lập một liên minh chống Iran.

Cụ thể, Israel đã thiết lập quan hệ chính trị và kinh tế với Morocco, các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất, Bahrain và Sudan. Một thỏa thuận hòa bình giữa Israel và Saudi Arabia cũng sắp hoàn tất. Nhìn chung, triển vọng cho việc xây dựng an ninh khu vực đang thành hình.

Nhưng qua cuộc tấn công của Hamas lần này, nếu có Iran đứng đằng sau, cho dù là trực tiếp hoặc gián tiếp, hậu quả là, đang phá hủy tiến trình xây dựng.

Mỹ và phương Tây

Trong vụ tấn công của tổ chức Hamas, Tổng thống Mỹ Joe Biden lên án mạnh mẽ và cảnh báo Hamas không được lợi dụng tình hình hiện tại. Mỹ bảo đảm với Israel, sẽ hỗ trợ “vững chắc và không thể lay chuyển”.

Để thể hiện lời hứa, Lầu Năm Góc gửi ngay một nhóm tác chiến thuộc tàu sân bay “USS Gerald R. Ford” với khoảng 5.000 thủy thủ và máy bay chiến đấu đến phía đông Địa Trung Hải. Lực lượng này được hộ tống bởi các tàu tuần dương, tàu khu trục, các chiến hạm và máy bay khác. Vũ khí cũng được cung cấp cho Israel.

Ngày 9/10, các nguyên thủ quốc gia Đức, Pháp, Italy và Anh cũng đồng thanh lên tiếng đoàn kết với Israel. Họ tuyên bố, trong tương lai sẽ phối hợp hành động trong một phản ứng thống nhất.

Sau đó, Tổng thống Mỹ Joe Biden, Thủ tướng Đức Olaf Scholz và Thủ tướng Anh Rishi Sunak lần lượt đến gặp Thủ tướng Israel Benjamin Netanyahu tại Jerusalem để bày tỏ tình đoàn kết và ủng hộ quyền tự vệ của Israel, song cũng nhấn mạnh đến việc cung cấp viện trợ nhân đạo cho người dân Palestine ở Dải Gaza.

Theo nguồn tin mới nhất, Tổng thống Biden yêu cầu Quốc hội chi 14,3 tỷ đô la để cung cấp thêm viện trợ cho Israel. Đây chỉ là một trong toàn bộ gói viện trợ bao gồm các quỹ dành cho Ukraine và Lực lượng Tuần tra Biên giới Mỹ- Mexico, tổng số lên tới 105 tỷ đô la.

Tuy nhiên, liệu các quỹ tài trợ này có thông qua được hay không và không rõ khi nào sẽ được thông qua, vì Quốc hội Mỹ hiện đang bị tê liệt bởi cuộc tranh đấu quyền lực giữa các đảng viên Cộng hòa tại Hạ viện, kết quả là suốt 19 ngày qua Hạ viện không có Chủ tịch.

Theo các cuộc thăm dò hành lang cho biết, Israel nhận được sự ủng hộ của cả hai đảng Cộng hòa và Dân chủ; ngược lại, nhiều đảng viên Cộng hòa phản đối việc tài trợ mới cho Ukraine. Thay vào đó, họ yêu cầu tài trợ nhiều hơn để đảm bảo an ninh cho biên giới Mỹ – Mexico, một vấn đề mà Tổng thống Biden hiện muốn đáp ứng trước phe đối lập.

Ảnh hưởng quốc tế

Nhìn chung, chiến tranh Trung Đông gây ra các ảnh hưởng khác nhau trong chính giới và dân chúng các nước. Thế giới chia thành hai phe, chính phủ các nước lên tiếng cảnh báo tình trạng nguy hiểm dành cho công dân của mình đang sống và làm việc tại Trung Đông. Đức đang tiến hành các biện pháp giải cứu cho dân Đức bằng không vận.

Ngày 20/10 hàng ngàn người Hồi giáo ở Ý, Jordan, Ai Cập, Thổ Nhĩ Kỳ, Indonesia, Malaysia, Marocco, Yemen, Nam Phi và ngay cả New York, biểu tình phản đối Israel, thể hiện tình đoàn kết với Palestine. Tại châu Âu, nổi bật nhất là Anh và Đức.

Châu Âu

Ngày 21/10 có hơn 100.000 người ở London biểu tình ủng hộ Palestine. Họ yêu cầu Israel chấm dứt phong tỏa và không kích Dải Gaza. Sau cuộc tuần hành, đám đông tập trung trước dinh Thủ tướng Rishi Sunak ở Phố Downing, hô vang khẩu hiệu “Tự do cho Palestine”.

Chính quyền Anh kêu gọi những người biểu tình nên nghĩ đến nỗi thống khổ của cộng đồng Do Thái. Hiện nay, tội phạm bài Do Thái ở Anh tăng gấp 13 lần trong tháng 10 so với năm ngoái, trong khi tội ác chống Hồi giáo tăng hơn gấp đôi.

Trong cuộc biểu tình hợp pháp này, đã có các hành vi bạo loạn riêng lẻ và sử dụng ngôn từ kích động thù địch, nhưng không đáng kể.

Ở Đức, các cuộc biểu tình ủng hộ Palestine diễn ra khắp nơi, riêng tại Düsseldorf ngày 20/10 có 5.500 người tham gia. Họ mang biểu ngữ "*Vì hòa bình, công lý, phẩm giá con người ở Palestine*", một biểu ngữ khác là "*Chống chiến tranh, bạo lực và xâm lược ở Gaza*". Nhiều người tham gia vẫy cờ Palestine. Tuy nhiên, không có sự xung đột bạo lực diễn ra.

Tại Opernplatz, Frankfurt, có khoảng 700 người tham gia cuộc biểu tình "*Hòa bình và Công lý ở Trung Đông*".

Ngoài Düsseldorf và Frankfurt, các cuộc biểu tình đang được dự trù sẽ tổ chức tại Cologne, Münster, Bielefeld và các thành phố khác.

Có nhiều cuộc biểu tình ủng hộ cho Israel trong cộng đồng người Do Thái ở Đức, cũng như ở Âu châu. Một cuộc biểu tình đoàn kết với Israel diễn ra tại Berlin ngày 22/11. Nhân dịp này, Tổng thống Liên bang Đức Frank-Walter Steinmeier lên tiếng kêu gọi người dân Đức là: "*Bảo vệ cuộc sống của người Do Thái là nhiệm vụ của nhà nước và đó là nghĩa vụ công dân*". Cuộc biểu tình được tổ chức dưới khẩu hiệu: "*Đứng lên chống khủng bố, hận thù và chủ nghĩa bài Do Thái trong tình đoàn kết và lòng trắc ẩn với Israel*".

Một cuộc biểu tình ủng hộ Palestine được chuẩn bị tiến hành cùng lúc tại Potsdamer Platz gần đó, nhưng đã bị cảnh sát cấm vì có "*những tiếng la hét bài Do Thái*" và "*hành động bạo lực*".

Tranh chấp của người dân địa phương theo hai phe, khiến cho cảnh sát Đức phải gia tăng bảo vệ các cơ sở thương mại và tôn giáo của người Do Thái. Nhưng phong trào bài Do Thái của thành phần cực hữu gia tăng khắp nơi một cách nghiêm trọng, làm cho bất ổn xã hội còn kéo dài.

Ukraine

Chiến sự Ukraine vẫn tiếp tục, tương quan trên chiến trường không rõ ràng, nhưng phía Ukraine còn cần nhiều viện trợ quân sự của Mỹ và

châu Âu để có thể đạt ưu thế hơn cho một giải pháp đàm phán trong tương lai.

Cho dù chưa biết kết cuộc ra sao, chiến phí của Nga tại Ukraine sẽ quá đắt. Tuy nhiên, Putin không quan tâm đến chiến phí hay sinh mạng binh sĩ, mà chỉ biết tận dụng tình thế cầm cự này để kêu gọi binh sĩ kiên trì và dân chúng hy sinh nhiều hơn.

Tình hình chung là không thuận lợi cho Ukraine vì tất cả tùy thuộc vào kết quả cuộc bầu cử Tổng thống Mỹ vào năm tới. Nếu Donald Trump trở lại Nhà Trắng và nói lại tình thân thiết với Putin, đó sẽ là kịch bản xấu nhất dành cho Ukraine.

Nhưng cục diện đang thay đổi, trước mắt với cuộc tấn công của Hamas vào ngày 7/10. Các biện pháp trả đũa khốc liệt sắp tới của Israel sẽ làm cho công luận và chính giới quan tâm đến diễn biến chiến cuộc tại Trung Đông nhiều hơn là Ukraine.

Cho đến nay, các nước châu Âu còn đang phải giải quyết những thách thức về biến đổi khí hậu và luồng di dân. Chiến cuộc kéo dài, trong khi kinh tế chưa hồi phục, làm cho các nước cảm thấy bị thử thách nhiều hơn. Thiệt cảm và kiên nhẫn đối với Ukraine có ít nhiều thay đổi và tạo ra những mâu thuẫn trong chính trị nội địa các nước. Tác động trực tiếp là khả năng viện trợ của châu Âu cho Ukraine có thể bị suy giảm và không còn lối thoát nào khác, Ukraine sẽ lệ thuộc viện trợ Mỹ nhiều hơn.

Nhưng Ukraine có nên hy vọng rằng Mỹ sẽ viện trợ dễ dàng hơn không? Thực tế ngược lại. Một mặt, Bộ trưởng Quốc phòng Lloyd Austin tự tin rằng việc cung cấp vũ khí cho cả hai nước Ukraine và Israel cùng lúc là không có mâu thuẫn và khả thi. Mặt khác, viện trợ dành cho Ukraine gặp phản đối của Đảng Cộng hòa.

Ukraine muốn có nhiều hệ thống tên lửa Patriot để chiến đấu hiệu quả hơn so với tên lửa của Nga. Tuy nhiên, nếu cuộc chiến ở Gaza lan rộng, Israel sẽ cần nhiều hơn những hệ thống đó. Nguồn tài trợ của Washington dành cho Ukraine sẽ bị giới hạn. Để giải quyết tình trạng này, việc Mỹ chuyển giao vũ khí cần thiết dành cho Israel, sẽ chuyển sang Ukraine hay ngược lại, đó là một ý kiến được đề ra, nhưng hậu quả sẽ là Israel hay Ukraine sẽ nhận ít hơn. Giải pháp cho vấn đề chưa được chung quyết.

Nhưng điểm quan trọng nhất là, cuối cùng đều phải tùy thuộc vào việc Quốc hội Mỹ biểu quyết cho các biện pháp viện trợ chung. Nhưng Quốc hội Mỹ đang bị tê liệt, nên mọi dự báo về giải pháp cho Ukraine cũng như Israel càng khó lường đoán.

Nga

Sau cuộc tấn công ngày 7/10, mối bang giao Nga- Israel trở nên phức tạp hơn. Trước đây, mối quan hệ thân thiết cá nhân Putin và Netanyahu tạo nhiều thuận lợi cho Nga. Bằng chứng là ngay trong cuộc vận động tranh cử năm 2019, Netanyahu ca ngợi Putin không tiếc lời trên các bảng quảng cáo. Một số lượng lớn người Nga gốc Do Thái hồi cư tại Israel, làm cho sự gắn bó của Israel với Nga càng sâu đậm hơn.

Do đó, trong cuộc chiến Ukraine, Israel không bày tỏ lập trường rõ rệt. Cụ thể là, Netanyahu từ chối cung cấp vũ khí cho Ukraine và không tham gia các lệnh trừng phạt quốc tế. Các quyết định này tạo nhiều thuận lợi cho Nga và làm cho Washington và Kyiv tức giận. Zelensky xác nhận rằng, tình bạn nồng ấm giữa Netanyahu và Putin gây tổn hại cho mối bang giao với Ukraine.

Trong cuộc chiến Ukraine, Nga trở nên phụ thuộc Iran, một đối thủ của Israel. Iran là nguồn cung ứng quan trọng về máy bay không người lái cho Nga. Với hiệu năng cao và chi phí rẻ, Nga tận dụng lợi thế này. Do đó, chính giới Mỹ nhiều lần tố giác Tehran trao đổi hàng hóa quân sự với Nga để nhận sự hỗ trợ chính trị của nước này.

Vấn đề phức tạp hơn nữa khi Putin cáo buộc nhà lãnh đạo Zelensky chỉ là người giúp việc cho phương Tây và tôn vinh chủ nghĩa phát xít.

Trong Chiến tranh Lạnh, Moscow đã trang bị vũ khí cho các nước Ả Rập, gây phản đối từ phía Israel, khiến Liên Xô cắt đứt quan hệ ngoại giao với nước này sau cuộc chiến tranh Ả Rập-Israel năm 1967.

Tình thế đổi thay, Ukraine có hy vọng sẽ là ngư ông thụ lợi khi mối quan hệ Nga – Israel tan vỡ. Zelensky muốn thể hiện việc xây dựng mối quan hệ mới này khi yêu cầu được thăm viếng chính thức Israel. Trong bối cảnh mới, nếu việc xây dựng mối quan hệ Israel và Ukraine thành công, Putin sẽ gặp nhiều khó khăn khó lường đoán hơn.

[Nga hy vọng gì từ xung đột Israel - Hamas ?](#)

Đăng ngày: 02/11/2023 - 11:07

Capture à partir de : [RFI](#)

Quan hệ giữa Nga và Israel vốn mật thiết, đã trở nên căng thẳng từ khi xung đột giữa Israel và Hamas nổ ra. Các quan chức Nga công khai chỉ trích hành động của Israel tấn công vào dải Gaza và bày tỏ ủng hộ Palestine, nhưng theo giới chuyên gia Nga vẫn chưa sẵn sàng cắt đứt quan hệ với Israel.

Ảnh tư liệu : Tổng thống Nga Vladimir Putin (P) chuẩn bị bó hoa tặng bà Sara, phu nhân thủ tướng Israel Benjamin Netanyahu trước khi bước vào cuộc hội đàm ở Kremlin, Matxcova, Nga, ngày 30/01/2020.AP - Maxim Shemetov

Thủ tướng Israel Benjamin Netanyahu từng gọi tổng thống Nga là “*người bạn thân mến*” của mình. Ông Netanyahu đã đến thăm Nga hơn 10 lần từ năm 2015. Thế nhưng, [theo tạp chí Time](#), quan hệ hai bên đã nguội lạnh kể từ khi Nga xâm lược Ukraina, ngay cả khi Israel vẫn tỏ ra miễn cưỡng và do dự trong việc hỗ trợ Ukraina. Cuộc gặp của Hamas với quan chức Nga hôm 26/10, đã khiến Israel bị ngỡ ngàng, ngay lập tức chỉ trích quyết định của Matxcova là hành động “*ủng hộ khủng bố*” và yêu cầu trục xuất phái đoàn Hamas khỏi Nga. Mối quan hệ giữa hai bên trở nên căng thẳng sau vụ bạo loạn ở sân bay Dagestan hôm 29/10, khi hàng trăm người lao vào sân bay để tìm những người Israel trong chuyến bay đến từ Tel Aviv, đe dọa, tấn công họ. Israel đã yêu cầu Matxcova bảo vệ công dân Israel và người Do Thái ở Nga.

Chuyến thăm của Hamas tới Matxcova khiến Israel ngày càng lo ngại, cho rằng Nga đang điều chỉnh chính sách đối ngoại để xích lại gần Hamas hơn. Các chiến binh Palestine được cho là đã lách trừng phạt của phương Tây bằng cách chuyển hàng triệu đô la qua các sàn giao

dịch tiền điện tử của Nga. Phía Ukraina gần đây cũng đã cáo buộc Nga cung cấp vũ khí cho Hamas dù không đưa ra bất cứ bằng chứng nào.

Nga đã có động thái như thế nào sau cuộc tấn công của Hamas vào Israel ?

Nga đã biện minh cho việc tiếp đón các thành viên của Hamas ở Matxcova vì cần phải duy trì quan hệ với cả hai bên và các cuộc họp với Hamas là để giải phóng con tin ở Gaza. Tuy nhiên, phía Hamas lại có tường trình khác về nội dung cuộc họp. Hãng tin RIA của Nhà nước Nga cho biết *“Hamas ca ngợi nỗ lực của Nga trong việc chấm dứt hành động được gọi là “tội ác của Israel được phương Tây ủng hộ”*. Ngay sau cuộc họp, Hamas thông báo đang tìm kiếm 8 con tin mà Nga yêu cầu trả tự do *“bởi vì chúng tôi coi Nga là bạn thân nhất của mình”*, theo như nhận định của Abu Marzouk, một lãnh đạo cấp cao của Hamas.

Nga cũng không lên án, không gọi cuộc tấn công của Hamas là khủng bố, mà thay vào đó quan chức Nga kêu gọi hai bên ngừng bắn và khẳng định ủng hộ đối với Nhà nước Palestine. Ngoại trưởng Nga Sergei Lavrov đã chỉ trích các cuộc oanh kích của Israel vào Gaza là *« trái với luật pháp quốc tế »*. Tổng thống Nga Vladimir Putin so sánh việc Israel bao vây, phong tỏa Gaza, giống như cuộc bao vây Leningrad của Đức Quốc xã trong Đệ Nhị Thế Chiến, (một trong những sự kiện đau thương nhất lịch sử Nga, khiến hàng trăm ngàn thường dân Nga thiệt mạng). Các quan chức khác thì cho rằng đã đến lúc Nga phải xem xét lại quan hệ với Israel. Trên Telegram, nghị sĩ Quốc Hội Nga Andrei Gurulev đặt câu hỏi *“ai là đồng minh của Israel, là Hoa Kỳ. Vậy ai là đồng minh của Iran và thế giới Hồi giáo ? là Nga.”*

Nga được hưởng lợi gì từ cuộc xung đột ở Israel – Hamas

Theo tạp chí Time, trong lúc Nga gặp khó khăn tại chiến trường ở Ukraina, các nhà tuyên truyền tại điện Kremlin hy vọng rằng tình trạng bất ổn ở Trung Đông có thể chuyển hướng sự hỗ trợ của phương Tây dành cho Ukraina, và điều này giúp Nga dễ dàng kiểm soát các khu vực ở Ukraina. Mặc dù Hoa Kỳ khẳng định có khả năng hỗ trợ cùng lúc cả Israel và Ukraina, tuy nhiên, theo trang Axios, Lầu Năm Góc đã quyết định hỗ trợ Israel hàng chục nghìn quả đạn 155mm trong khi số vũ khí này vốn là để viện trợ cho Ukraina.

[Nhà phân tích Konstantin Pachalyuk, nhà khoa học chính trị Nga, định cư ở Israel, khi trả lời Deutsche Welle \(DW\)](#) cho rằng, các nhà tuyên truyền của điện Kremlin có thể nhân cơ hội này « *gây ra hoang mang* » trong công luận Nga. Tuyên truyền của Nga muốn chỉ ra rằng, « *trong khi tất cả mọi người đang cáo buộc Nga xâm lược Ukraina, nhưng những gì mà Israel làm còn tồi tệ hơn và Hoa Kỳ không làm được gì cả* ». Hơn nữa, Nga có lẽ cũng muốn cho thấy mối quan hệ chặt chẽ với thế giới Hồi giáo, mà trên thực tế, Matxcova không còn bất cứ ảnh hưởng rõ rệt nào ở Syria, Ai Cập hay Iran. Do đó, Nga muốn thế giới Ả Rập thấy rằng tất cả những người Hồi giáo sống ở Nga đều ủng hộ người Palestine.

Về phía Hamidreza Azizi, theo chuyên gia về quan hệ Iran-Nga tại Viện An ninh và Quốc tế Đức, được Time trích dẫn, “*Nga đã đưa ra lựa chọn chiến lược đứng về phe nào ở Trung Đông và đó không phải là Israel*”. Phản ứng của Nga trước cuộc tấn công của Hamas vào Israel phản ánh mong muốn thắt chặt quan hệ giữa Maxcova và Tehran cũng như với các đồng minh của Iran trong khu vực, bao gồm cả Hamas. Bởi vì Iran là “*kẻ thù không đội trời chung của Israel*”, là một trong những nhà cung cấp vũ khí chính trong cuộc chiến xâm lược ở Ukraina.

Vì sao Nga không muốn can thiệp sâu vào cuộc xung đột ?

Cuộc tấn công của Hamas vào Israel hôm 07/10 đã khiến Nga rơi vào thế khó. Mặc dù Matxcova đã nhanh chóng chỉ trích cuộc trả đũa của Israel vào Gaza, nhưng Nga vẫn chưa sẵn sàng cắt đứt quan hệ với Israel. Cuộc xung đột Israel- Hamas chưa có dấu hiệu dịu xuống, theo tạp chí Time, Nga có lẽ vẫn hy vọng những ủng hộ của Mỹ và đồng minh dành cho Ukraina sẽ ở vị trí thứ yếu.

Vụ bạo loạn tại sân bay Makhachkala ở Dagestan, trên thực tế, cho thấy là điện Kremlin đang gặp khó khăn trong việc bảo đảm an ninh của các vùng trong nước và điều này tác động tiêu cực đến sự ổn định về mặt chính trị ở Nga. Do đó Nga cần phải cẩn trọng.

Đọc thêm : [Những người chống Israel tấn công một sân bay ở Dagestan thuộc Nga](#)

Nếu như Nga tăng cường hỗ trợ Hamas, không chỉ bằng lời nói mà hành động, thì Nga có thể sẽ phải trả giá bằng việc quan hệ với Israel xấu đi. Nga có lẽ biết ơn Israel vì không hỗ trợ quân sự cho Ukraina ,

hơn nữa, cả Tel Aviv và Matxcova vẫn duy trì liên lạc về các hoạt động quân sự ở Syria.

Tuy nhiên, nếu xung đột lan rộng ra ngoài Israel và Gaza thì Nga cũng có thể phải đối mặt với những rủi ro. Theo các nhà phân tích, Nga muốn duy trì hiện diện quân sự ở Syria và không gửi thêm quân đến khu vực này vì như vậy sẽ làm gia tăng áp lực đối với quân đội Nga, vốn đang khó khăn.

Về mặt kinh tế, Nga cũng khó có thể được hưởng lợi từ cuộc xung đột ở châu Âu trừ khi giá dầu tăng. Tuy nhiên, theo Deutsche Welle, giá dầu hiện đang giảm « *vì không quốc gia dầu mỏ nào ở Trung Đông sẵn sàng tham chiến* ».

Ngoài ra, theo trang Deutsche Welle, điều này còn tác động đến lập trường ủng hộ Nga tại Israel, khi một phần ba dân số ở Israel nói tiếng Nga, là những người nhập cư từ Nga hoặc có liên hệ với Nga. Theo nhà nghiên cứu về Trung Đông, Ruslan Suleymanov, nhiều người Israel nói tiếng Nga vẫn tỏ ra ủng hộ Nga ngay cả sau chiến tranh Ukraina, « *nhưng hiện họ đang ngày càng cảm thấy quan ngại* ».

[Quân đội Israel tấn công Gaza, các nước Ả Rập lên án](#)

27/10/2023

Reuters

Capture à partir de : [voatiengviet](#)

Xe bọc thép Israel hành quân tại phía bắc Dải Gaza (Ảnh do các lực lượng phòng vệ Israel công bố ngày 26/10/2023).

Các lực lượng Israel đã thực hiện cuộc tấn công trên bộ lớn nhất vào Gaza đêm qua trong cuộc chiến kéo dài 20 ngày với Hamas khi sự phẫn nộ ngày càng gia tăng trong thế giới Ả Rập trước việc Israel bắn phá không ngừng vào khu vực lãnh thổ Palestine đang bị bao vây này.

Thủ tướng Benjamin Netanyahu cho biết quân đội Israel vẫn đang chuẩn bị cho một cuộc xâm lược toàn diện trên bộ, trong khi Mỹ và các nước khác kêu gọi Israel trì hoãn vì lo ngại điều này có thể gây ra xung đột trên các mặt trận khác ở Trung Đông.

Cơ quan Liên hiệp quốc cung cấp viện trợ cho dân thường Palestine ở Gaza cho biết họ có thể phải sớm ngừng hoạt động nếu không có xăng dầu đến Gaza, lãnh thổ do Hamas cai trị, trong bối cảnh nhu cầu về nơi ở, nước uống, thực phẩm và dịch vụ y tế rất cấp thiết.

Israel đã bắn phá Dải Gaza đông dân cư sau cuộc tấn công của Hamas hôm 7/10 nhắm vào các cộng đồng Israel. Israel cho biết Hamas đã sát hại khoảng 1.400 người bao gồm cả trẻ em và bắt hơn 200 con tin, trong đó có trẻ sơ sinh và người lớn tuổi.

Bộ Y tế Gaza hôm 26/10 cho biết 7.028 người Palestine đã thiệt mạng trong các cuộc không kích trả đũa của Israel, trong đó có 2.913 trẻ em.

Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ nói Washington biết rằng một số lượng đáng kể người đã chết ở Gaza nhưng không có xác nhận độc lập về con số và họ không tin vào số liệu do Hamas công bố.

Quân đội Israel cũng cho biết số liệu của Hamas không đáng tin cậy nhưng chưa đưa ra đánh giá riêng. Người phát ngôn Bộ Y tế Gaza Ashraf al-Qidra bác bỏ các tuyên bố hoài nghi về các số liệu thương vong.

Bộ ngày 26/10 công bố một tài liệu trong đó có tên của tất cả các nạn nhân đã được xác định danh tính và số căn cước của họ.

Đài phát thanh quân đội Israel cho biết quân đội đã tổ chức cuộc tấn công lớn nhất vào phía bắc Gaza trong đêm. Một đoạn video quân sự cho thấy các xe bọc thép đã vượt qua biên giới kiên cố và cho nổ tung các tòa nhà.

“Xe tăng và bộ binh đã tấn công nhiều ổ khủng bố, cơ sở hạ tầng và các trạm phóng phi đạn chống tăng”, quân đội Israel nói.

Người Palestine cho biết các cuộc không kích của Israel lại tấn công lãnh thổ Gaza trong đêm và người dân ở trung tâm Gaza cho biết xe tăng đã pháo kích dữ dội suốt đêm.

Ả Rập chỉ trích

Không có dấu hiệu nói lỏng ở Gaza, các ngoại trưởng của Bahrain, Ai Cập, Jordan, Kuwait, Ma-rốc, Oman, Qatar, Ả Rập Xê-Út và Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất đã lên án điều mà họ gọi là nhắm mục tiêu vào dân thường và vi phạm luật pháp quốc tế.

Tuyên bố chung của họ cho biết quyền tự vệ của Israel không biện minh cho việc vi phạm luật pháp và phớt lờ các quyền của người Palestine. Các bộ trưởng Ả Rập lên án việc cưỡng bức di dời và trừng phạt tập thể người Palestine ở Gaza.

Họ cũng chỉ trích việc Israel chiếm đóng các khu vực của người Palestine và kêu gọi nỗ lực nhiều hơn để thực hiện giải pháp hai nhà nước cho cuộc xung đột kéo dài hàng thập niên - một ý tưởng trọng tâm của nỗ lực hòa bình lâu dài.

Tuyên bố nêu rõ: “Việc thiếu một giải pháp chính trị cho cuộc xung đột giữa người Palestine và Israel đã dẫn đến các hành động bạo lực và đau khổ lặp đi lặp lại đối với người dân Palestine và Israel cũng như người dân trong khu vực”.

Hỗ trợ cho Israel đến từ các chính phủ châu Âu.

Thủ tướng Đức Olaf Scholz cho biết cuộc họp của các nhà lãnh đạo EU tại Brussels vào ngày 27/10 sẽ gửi đi một tín hiệu rõ ràng về sự ủng hộ dành cho Israel.

Ông Scholz nói: “Chúng tôi có thể chắc chắn rằng quân đội Israel sẽ tôn trọng các quy tắc phát sinh từ luật pháp quốc tế trong mọi việc họ làm”.

Nhưng phản ánh sự chia rẽ trong khối, Thủ tướng Bỉ Alexander De Croo đã cảnh báo Israel không nên bỏ đói Gaza.

Ông nói Israel có quyền hành động và ngăn chặn các cuộc tấn công trong tương lai.

“Nhưng đó không bao giờ là cái cớ để phong tỏa toàn bộ khu vực, ngăn chặn viện trợ nhân đạo. Nó không thể là cái cớ để khiến dân chúng chết đói.”

Bộ trưởng Ngân khố Hoa Kỳ Janet Yellen nói với Bloomberg rằng Washington đang tìm kiếm nhiều cách hơn để giảm dòng tài chính cho Hamas.

Con tin

Mối lo ngại cũng ngày càng gia tăng về số phận của hơn 200 con tin bị Hamas bắt giữ trong cuộc tấn công ngày 7/10 và đưa tới Gaza.

Phát ngôn viên của cánh vũ trang Hamas, Lữ đoàn al-Qassam, ngày 26/10 cho biết khoảng 50 người bị bắt đã thiệt mạng ở Gaza do các

cuộc tấn công của Israel. Ông không cung cấp thêm thông tin chi tiết và Reuters không thể kiểm chứng các con số.

Israel cho biết có 224 con tin, sự hiện diện của họ sẽ làm phức tạp thêm bất kỳ cuộc xâm lược trên bộ nào của Israel. Điều này bao gồm một số người mang hộ chiếu nước ngoài. Hamas đã trả tự do cho 4 người.

Một nhà đàm phán người Qatar nói với Sky News rằng việc tạm dừng giao tranh có thể giúp giải cứu thêm nhiều con tin trong những ngày tới.

Bộ trưởng Ngoại giao Qatar Mohammed Al Khulaifi nói: “Đó là một cuộc đàm phán rất, rất khó khăn... Với việc ném bom tiếp diễn hàng ngày, nhiệm vụ của chúng tôi trở nên khó khăn hơn. Nhưng bất chấp điều đó, chúng tôi vẫn hy vọng.”

Thêm người chết

Tại trại tị nạn Jabalia ở phía bắc Gaza, một cuộc không kích của Israel đánh trúng một ngôi nhà, giết chết một người mẹ, ba cô con gái và một bé trai, người cha đang ôm thi thể cậu bé trong bệnh viện.

“Cháu có giết người không? Cháu có làm bị thương ai không? Cháu có bắt bớ ai không? Cháu là những đứa trẻ vô tội trong nhà”, ông nói.

Giám đốc bệnh viện Nasser ở thành phố Khan Younis phía nam Gaza, Nahed Abu Taaema, cho biết thi thể của 77 người thiệt mạng trong các cuộc không kích đã được đưa đến trong đêm, hầu hết là phụ nữ và trẻ em, đài phát thanh Al-Aqsa của Hamas đưa tin.

Khoảng giữa trưa ngày 26/10, các quan chức bệnh viện Nasser cho biết, Israel đã ném bom một khu vực không xa nơi tạm trú dành cho người di tản của Cơ quan Cứu trợ và Việc làm Dành cho Người Tị nạn Palestine tại Cận Đông UNRWA, giết chết ít nhất 18 người và gây hoảng loạn cho những người di tản.

Israel cho biết lực lượng của họ đã tấn công một trạm phóng phi đạn của Hamas ở khu vực Khan Younis cạnh một ngôi đền Hồi giáo và trường mẫu giáo. Không rõ liệu hai bên có đề cập đến cùng một vụ việc hay không.

Nhiều người Palestine đang trú ẩn trong bệnh viện, trường học, nhà ở và trại tị nạn Khan Younis cũng như trên đường phố sau khi Israel yêu cầu họ nên di tản khỏi miền bắc Gaza.

UNRWA cho biết họ cần khẩn cấp xăng dầu để duy trì các hoạt động nhân đạo cứu người ở Gaza. Israel đã từ chối cho xăng dầu vào các chuyến hàng viện trợ vì cho rằng lô hàng này có thể bị Hamas chiếm giữ.

Quân đội Israel cho biết Hamas đang nắm giữ lượng nhiên liệu dự trữ lớn cho các hoạt động của họ và để thông gió trong đường hầm mà các bệnh viện có thể sử dụng.

Hơn 613.000 người mất nhà cửa do chiến tranh đang trú ẩn tại 150 cơ sở của UNRWA trên khắp lãnh thổ tan hoang.

Nguồn cung cấp nhân đạo đang ở mức cực kỳ thấp nhưng tại Liên hiệp quốc, các cường quốc đã không đạt được đồng thuận về cách kêu gọi tạm dừng giao tranh để cung cấp lượng viện trợ đáng kể.

Ngoại trưởng Iran, Hossein Amirabdollahian, phát biểu tại Liên hiệp quốc, nói rằng nếu cuộc tấn công của Israel chống lại Hamas không dừng lại, Mỹ sẽ “không thoát khỏi ngọn lửa này”.

[Tại sao châu Á không ủng hộ Israel trong cuộc chiến chống Hamas ?](#)

Đăng ngày: 25/10/2023 - 11:30

Capture à partir de : [RFI](#)

Các nước châu Á-Thái Bình Dương đã gánh chịu nhiều thiệt hại nhân mạng trong cuộc tấn công của tổ chức Hamas Palestine vào Israel, với số người chết, mất tích hoặc bị bắt làm con tin nhiều hơn so với số nạn nhân là người châu Âu hoặc Mỹ.

Ảnh chụp từ thành phố Sderot, Israel, ngày 23/10/2023, cho thấy khói bụi bốc lên từ miền bắc Dải Gaza sau một cuộc oanh kích của Israel. © AFP - JACK GUEZ

Tổng cộng, theo thống kê của RFI ngày 18/10/2023, có 50 người chết và 25 người mất tích là người châu Á-Thái Bình Dương. Hai nước châu Á chịu nhiều tổn thất nhất là Thái Lan (30 người chết, 17 người mất tích) và Nepal (10 người chết, 4 người bị thương và có thể 1 người bị bắt làm con tin). Nạn nhân chủ yếu là người lao động sang Israel làm việc trong lĩnh vực nông nghiệp. Trung Quốc, Philippines, Cam Bốt, Sri Lanka ... cũng ghi nhận một vài nạn nhân.

Tuy nhiên, chuyên gia về châu Á và các thách thức kinh tế quốc tế, Hubert Testard, nhận định những tuyên bố ủng hộ Israel tại các nước châu Á vẫn ít và khá kín đáo, trong khi dư luận châu Á ngày càng công khai chống lại cuộc tấn công của Israel nhắm vào dải Gaza.

Trong bài viết « *Tại sao châu Á không ủng hộ Israel trong cuộc chiến chống Hamas ?* » trên trang mạng nghiên cứu về châu Á, Asialyst, ngày 21/10/2023, chuyên gia về châu Á Hubert Testard nêu lên 4 lý do chính : đối với một số nước, đó là tình liên đới tôn giáo với người Hồi giáo Palestine, ngoài ra là tình cảm chống thực dân đã ăn sâu bám rễ tại một số quốc gia, tầm mức quan hệ kinh tế, thương mại với các nước Hồi giáo mà giao thương với Israel không đủ để bù đắp. Và cuối cùng là những tính toán chiến lược của một số nước, nhất là Trung Quốc, Ấn Độ và Pakistan.

Đó là những lý do khiến cuộc tấn công tàn bạo vô nhân tính của tổ chức Hamas vào thường dân Israel và gây nhiều thiệt hại nhân mạng cho một số nước cũng không đủ làm dâng cao tình liên đới với Israel

tại châu Á. Không những vậy, cuộc phản công của Israel vào Gaza và thảm họa nhân đạo ở dải đất này đã làm dấy lên làn sóng phản nộ trong dân chúng và từ chính phủ nhiều nước châu Á.

Tình liên đới của các nước Hồi Giáo với người Palestine

Sau vụ Hamas tấn công Israel, thủ tướng Malaysia, Anwar Ibrahim, được xem là người có những tuyên bố thẳng thắn nhất ủng hộ tổ chức Hamas. Ông tuyên bố trước Quốc Hội ngày 16/10 rằng « *Đại diện các nước phương Tây đã nhiều lần yêu cầu tôi lên án vụ tấn công vào Israel. Tôi nói với họ rằng chúng tôi có mối quan hệ lâu năm với Hamas và điều này sẽ còn tiếp tục* ». Trên mạng Twitter, thủ tướng Malaysia nói thêm : « *Cộng đồng quốc tế duy trì quan điểm không công bằng đối với mọi hình thức tàn ác và áp bức người dân Palestine. Những người theo chủ nghĩa phục quốc Do Thái không ngừng theo đuổi việc tịch thu đất đai và tài sản của người dân Palestine.* ». Tuy nhiên, quan điểm này vẫn bị một số lãnh đạo phe đối lập trong Quốc Hội Malaysia coi là « *mềm yếu* ».

Về phần tổng thống Indonesia, ông Joko Widodo hôm 10/10 không lên án cuộc tấn công của Hamas nhưng kêu gọi « *chấm dứt ngay lập tức chiến tranh và bạo lực để tránh có thêm thiệt hại nhân mạng và sự tàn phá* ». Ông Joko Widodo khẳng định là « *gốc rễ xung đột, tức là việc Israel chiếm đóng lãnh thổ Palestin, phải được giải quyết ngay lập tức theo những điều khoản mà các nghị quyết của Liên Hiệp Quốc đã xác định* ».

Pakistan thì thận trọng khi đưa ra những phản ứng, do trong quá khứ từng có mâu thuẫn với Israel. Thủ tướng Pakistan chỉ bày tỏ nỗi đau trước cảnh bạo lực bùng nổ, yêu cầu cả Israel và Hamas bảo vệ thường dân. Lãnh đạo đảng Hồi giáo chính ở Pakistan (Jamiat Ulema-e-Islam) còn đi xa hơn, đề nghị người Palestine tôn trọng nhân quyền của người Israel. Pakistan cũng tránh làm méch lòng các đồng minh phương Tây của Israel bởi đang trong khủng hoảng tài chính nghiêm trọng. Thực ra, theo Hubert Testard, Pakistan từng có mục tiêu dài hạn là thiết lập quan hệ ngoại giao với Israel dù không có sự ủng hộ của toàn thể giới tinh hoa, trong bối cảnh mới, mục tiêu này không biết đến khi nào mới đạt được.

Dù có những phản ứng ở mức độ khác nhau, nhưng cả ba nước trên đều đã lên giọng cứng rắn hơn sau cuộc phản công của Israel và thảm

họa nhân đạo tại Gaza. Vụ bệnh viện Gaza bị oanh kích ngay lập tức được cho là do quân đội Israel thực hiện.

Israel bị xem là một cường quốc thực dân

Theo chuyên gia Hubert Testard, tinh thần chống thực dân trong dân chúng và chính phủ nhiều nước châu Á là một yếu tố khác giải thích thái độ thù hằn gay gắt nhắm vào Israel, nhất là tại Indonesia, Malaysia và Brunei. Bên cạnh tư tưởng chống thực dân là mối lo ngại hiện nay về nguy cơ xảy ra một « *nakba* » mới (thảm họa người dân Palestine bị cưỡng chế di dời khỏi dải Gaza).

Ở Philippines, một bộ phận dân cư cũng có quan điểm tương tự. Họ tham gia tích cực vào hàng loạt cuộc biểu tình chống Israel ở Manila và cả ở Hoa Kỳ. Nghị viện đảo Mindanao, nơi đa số dân là người Hồi giáo, với khẩu hiệu « *Chúng tôi là Palestine. Palestine là chúng tôi* », còn thông qua dự thảo kêu gọi ngưng « *trừng phạt tập thể* » người dân Palestine.

Mối quan tâm về kinh tế và thương mại

Do sự lệ thuộc mang tính hệ thống của châu Á vào nhập khẩu dầu lửa từ Trung Đông, nên dĩ nhiên châu Á không muốn xảy ra xung đột với các nước Ả Rập chính, trong khi mối quan hệ với Israel khiến một số nước đang phải chơi trò giữ thế cân bằng mong manh.

Chẳng hạn, theo chuyên gia Hubert Testard, tham vọng ngoại giao của Nhật Bản ở Trung Đông giải thích cho sự kiềm chế của thủ tướng Fumio Kishida. Thái Lan thì tuyên bố « *trung lập* » trong cuộc xung đột Israel - Hamas. Thái Lan là điểm đến đầu tiên của du khách Israel ở Đông Nam Á và có hợp tác, đặc biệt là về nông nghiệp, với Israel từ lâu nay và rất tích cực. Thế nhưng, việc xích lại gần Ả Rập Xê Út trong thời gian gần đây cũng tạo thành một trục quan trọng trong chính sách ngoại giao của Thái Lan.

Liên quan đến Trung Quốc, mối quan hệ về công nghệ cao giữa Trung Quốc và Israel làm phức tạp thêm bài toán ngoại giao của Bắc Kinh. Sau thành công ngoạn mục làm cầu nối giúp Iran và Ả Rập Xê Út xích lại gần nhau hồi đầu năm nay, Trung Quốc đang mở rộng tầm ảnh hưởng ở Trung Đông.

Cũng như láng giềng Trung Quốc, Hàn Quốc đang hướng đến các nước Vùng Vịnh, nhất là trong lĩnh vực năng lượng. Seoul đang muốn

khẳng định vị thế của Hàn Quốc trong dự án siêu đô thị thông minh công nghệ cao NEOM tại Ả Rập Xê Út. Theo thông tin viên RFI tại Seoul, Celio Fioretti, hôm 21/10 thì hai bên đã ký một thỏa thuận hợp tác quân sự hồi mùa hè. Trong những ngày qua, lần đầu tiên một nguyên thủ Nhà nước Hàn Quốc đến Ả Rập Xê Út, tháp tùng ông là đại diện của những công ty lớn nhất Hàn Quốc.

Hãng tin Hàn Quốc Yonhap hôm 23/10 dẫn thông báo của phủ tổng thống cho biết, nhân chuyến thăm của tổng thống Yoon Suk Yeol, Hàn Quốc và Ả Rập Xê Út ký kết 51 thỏa thuận và bản ghi nhớ với tổng trị giá lên tới 15,6 tỉ đô la, liên quan đến nhiều lĩnh vực như dầu thô, năng lượng hydrogen ...

Tổng thống Yoon phát biểu : « *Nguồn cung dầu lửa ổn định của Ả Rập Xê Út, nước sản xuất dầu lớn nhất, đã trở thành hòn đá tảng cho sự phát triển của Hàn Quốc, để Hàn Quốc trở thành một trong 10 nền kinh tế lớn nhất (...)* Hàn Quốc sở hữu các công nghệ mũi nhọn và kinh nghiệm phát triển thành công công nghiệp, liên minh với Ả Rập Xê Út, có nguồn vốn dồi dào và tiềm năng tăng trưởng, thì có thể sẽ tạo thành một sức mạnh tổng hợp mạnh mẽ hơn bất kỳ quốc gia nào khác ». Hàn Quốc cũng muốn thắt chặt quan hệ kinh tế với Qatar. Sau chuyến công du Ả Rập Xê Út, tổng thống Hàn Quốc đã sang Qatar.

Khi các tính toán chiến lược phải thay đổi

Cuộc chiến giữa Israel và Hamas đặt ra câu hỏi về chính sách của Trung Quốc về trục chiến lược với Iran và Ả Rập Xê Út. Hợp tác kinh tế năng động giữa Teheran với Bắc Kinh, đặc biệt là nguồn vốn đầu tư đáng kể của Trung Quốc vào Iran (năm 2021, Trung Quốc hứa đầu tư 400 tỷ đô la trong vòng 25 năm để phát triển ngành dầu lửa của Iran), đặt ra nhiều vấn đề bởi vì Iran là nước hỗ trợ chính về tài chính và quân sự cho tổ chức Hamas. Hơn nữa, việc xích lại gần nhau giữa Teheran và Riyadh dưới sự bảo trợ của Trung Quốc sẽ bị ảnh hưởng chừng nào nguy cơ xung đột trong khu vực vẫn còn đó.

Thế nhưng, việc Trung Quốc muốn đóng vai trò là nhà môi giới trung thực nhằm tạo điều kiện thuận lợi tìm ra giải pháp lâu dài cho cuộc xung đột Israel-Palestine không phù hợp nếu Bắc Kinh thể hiện thái độ « *trung lập ủng hộ Palestine* », theo diễn đạt của nhà nghiên cứu Tuvia Gering, Viện Nghiên cứu Chiến lược Quốc gia Tel Aviv, được hãng tin Mỹ AP trích dẫn. Đây là thái độ « *trung lập* » gần giống như lập trường của Trung Quốc về cuộc xung đột giữa Nga và Ukraina.

Theo Hubert Testard, sau vụ tấn công hôm 07/10 của Hamas, Trung Quốc không hề đề cập đến Hamas hay nói về khủng bố, chỉ kêu gọi các bên « *giữ bình tĩnh, kiềm chế và ngay lập tức chấm dứt hành vi thù địch và bảo vệ dân thường* », nhưng sau này đã lên giọng cứng rắn hơn với Israel. Ngoại trưởng Trung Quốc Vương Nghị khi điện đàm với đồng nhiệm Ả Rập Xê Út hôm 15/10 đã xem hành động của Israel là « *vượt quá quyền tự vệ* ».

Liên quan đến Ấn Độ, Narendra Modi là người ủng hộ việc xích lại gần mang tính chiến lược với Israel. Và nước này đã trở thành một trong những đối tác quốc phòng chính của Ấn Độ. Narendra Modi là thủ tướng đầu tiên của Ấn Độ đến thăm Israel hồi năm 2017. Đảng BJP của thủ tướng Modi, với tư tưởng bài Hồi giáo, khôi phục chủ quyền của Hindu giáo trước các đế chế thực dân cũ, trong đó có đế chế Mughal Hồi giáo cai trị Ấn Độ trong suốt hơn hai thế kỷ. Chính vì thế, theo chuyên gia Testard, đảng BJP cầm quyền ở Ấn Độ cảm thấy gần gũi với đảng Likud của Israel. Tuy nhiên, Ấn Độ cũng có quan hệ chặt chẽ với các nước Trung Đông và ngày càng lệ thuộc vào dầu lửa của các nước này.

Cuộc chiến giữa Israel và Hamas có thể kìm hãm chiến lược thân Israel của chính phủ Ấn Độ. Ấn Độ dù lên án Hamas về « *vụ tấn công khủng bố* », nhưng cũng nhắc lại lập trường lâu nay về việc ủng hộ một Nhà nước Palestine độc lập. Ban đầu bày tỏ tình đoàn kết với Israel, nhưng sau này New Delhi đã có những nhận xét trung lập và mang tính ngoại giao hơn. Thủ tướng Narendra Modi lấy làm tiếc về vụ đánh bom bệnh viện Gaza nhưng không quy trách nhiệm cho bên nào, chỉ tuyên bố rằng thủ phạm gây thiệt hại cho dân thường trong cuộc xung đột này sẽ phải trả giá.

Theo AFP hôm 20/10, công ty may Maryan Apparel của Ấn Độ, một trong những nhà gia công chính đồng phục cho cảnh sát Israel, đã thông báo ngừng hợp đồng vì phải tuân theo « *mệnh lệnh của đạo đức* ». Từ năm 2015, Maryan Apparel cung cấp 100 nghìn bộ quân phục cho cảnh sát Israel mỗi năm. Ban lãnh đạo hãng may của Ấn Độ tuyên bố chỉ nối lại hợp đồng với Israel khi hoà bình được thiết lập trở lại.

Trở lại với chuyên gia Hubert Testard, ông kết luận sự ủng hộ ban đầu mà Israel nhận được sau vụ tấn công của Hamas vốn đã ít, nay đang dần dần phải nhường chỗ cho sự lo ngại của chính phủ nhiều nước và nổi giận dữ trong công luận ủng hộ người Palestine. Cuộc chiến càng

kéo dài, thiệt hại nhân mạng ở dải Gaza càng lớn thì Israel sẽ càng bị cô lập về ngoại giao ở châu Á.

Hàng trăm ngàn người tụ tập khắp các thành phố ủng hộ người Palestine

29/10/2023

Reuters

Capture à partir de : [voatiengviet](https://voatiengviet.com)

Người biểu tình giờ biểu ngữ và vẫy cờ Palestine tại Quảng trường Nghị viện sau khi tham gia 'Tuần hành vì Palestine' ở London vào ngày 28 tháng 10 năm 2023, để kêu gọi hưu chiến trong cuộc xung đột giữa Israel và Hamas.

Hàng trăm ngàn người biểu tình đã tụ tập tại các thành phố ở Châu Âu, Trung Đông và Châu Á vào ngày thứ Bảy để thể hiện sự ủng hộ đối với người Palestine khi quân đội Israel mở rộng cuộc tiến công trên không và trên bộ nhắm vào Dải Gaza.

Tại một trong những cuộc tuần hành lớn nhất ở London, hình ảnh quay từ trên không cho thấy đám đông lớn tuần hành qua trung tâm thủ đô đòi chính phủ của Thủ tướng Rishi Sunak kêu gọi hưu chiến, theo Reuters.

Đồng tình với lập trường của Washington, chính phủ của ông Sunak không kêu gọi hưu chiến mà thay vào đó ủng hộ một khoảng thời gian tạm dừng nhân đạo để cho phép viện trợ đến được với người dân ở Gaza.

Anh ủng hộ quyền tự vệ của Israel sau vụ tấn công ngày 7 tháng 10 của nhóm chủ chiến Hamas mà Israel nói đã giết chết 1.400 người, chủ yếu là thường dân.

Theo một báo cáo hàng ngày được công bố hôm thứ Bảy bởi bộ y tế của phía Palestine, số người chết ở Gaza đã tăng lên 7.650 người, chủ yếu là thường dân, kể từ khi Israel bắt đầu oanh kích cách đây ba tuần.

Đã có sự ủng hộ và cảm thông mạnh mẽ dành cho Israel từ các chính phủ phương Tây và nhiều người dân liên quan đến các cuộc tấn công

của Hamas, nhưng phản ứng của Israel cũng gây ra sự tức giận, đặc biệt là ở các nước Ả-rập và Hồi giáo.

Tại Malaysia, một đám đông người biểu tình hô vang các khẩu hiệu bên ngoài đại sứ quán Mỹ ở Kuala Lumpur.

Phát biểu trước hàng trăm ngàn người ủng hộ tại một cuộc tập hợp khổng lồ ở Istanbul, Tổng thống Thổ Nhĩ Kỳ Tayyip Erdogan nói rằng Israel là kẻ chiếm đóng và nhắc lại lập trường của ông về Hamas rằng tổ chức này không phải là một tổ chức khủng bố.

Người dân vây cờ Thổ Nhĩ Kỳ và Palestine khi Tổng thống Thổ Nhĩ Kỳ phát biểu trong cuộc mít-tinh do đảng AKP tổ chức để bày tỏ tình đoàn kết với người Palestine ở Gaza, ở Istanbul, ngày 28 tháng 10 năm 2023.

Người dân cầm cờ Palestine trước Đấu trường La Mã Colosseum trong một cuộc biểu tình ủng hộ người Palestine ở Gaza, tại Rome, Ý, ngày 28 tháng 10 năm 2023.

Ông Erdogan đã bị Israel chỉ trích mạnh mẽ trong tuần này vì gọi nhóm chủ chiến này là “chiến sĩ vì tự do.”

Người Iraq tham gia một cuộc biểu tình ở Baghdad và ở Bờ Tây do Israel chiếm đóng. Những người Palestine biểu tình ở Hebron ngày thứ Bảy kêu gọi tẩy chay toàn cầu các sản phẩm của Israel.

“Đừng góp phần vào việc giết hại trẻ em Palestine,” họ hô vang.

Tại những nơi khác ở Châu Âu, người dân xuống đường ở Copenhagen, Rome và Stockholm.

Một số thành phố ở Pháp đã cấm các cuộc biểu tình kể từ khi chiến tranh bắt đầu vì lo ngại chúng có thể gây căng thẳng xã hội, nhưng bất chấp lệnh cấm ở Paris, một cuộc tụ tập nhỏ vẫn diễn ra vào ngày thứ

Bảy. Hàng trăm người cũng tuần hành ở thành phố Marseille ở miền nam.

Tại thủ đô Wellington của New Zealand, hàng ngàn người cầm cờ Palestine và biểu ngữ ghi "Palestine Tự do" tuần hành tới Tòa nhà Nghị viện.

Ở London, các hạn chế đặc biệt được áp đặt để cản trở các cuộc biểu tình xung quanh đại sứ quán Israel.

Cuộc tuần hành ngày thứ Bảy hầu hết diễn ra trong hòa bình, nhưng cảnh sát cho biết họ đã bắt giữ chín người: hai người tội hành hung cảnh sát và bảy người tội vi phạm trật tự công cộng – một số tội trong số đó bị xem là tội thù hằn.

Cảnh sát ước tính số người tham dự vào khoảng 50.000 đến 70.000 người.

Cảnh sát London đã hứng chịu chỉ trích trong những ngày gần đây vì không cứng rắn hơn trước những khẩu hiệu được một số người biểu tình hô vang trong một cuộc tuần hành ủng hộ người Palestine khác ở thủ đô vào tuần trước, thu hút khoảng 100.000 người.

